

ఆంధ్ర సచిత్రవారి

పత్రిక

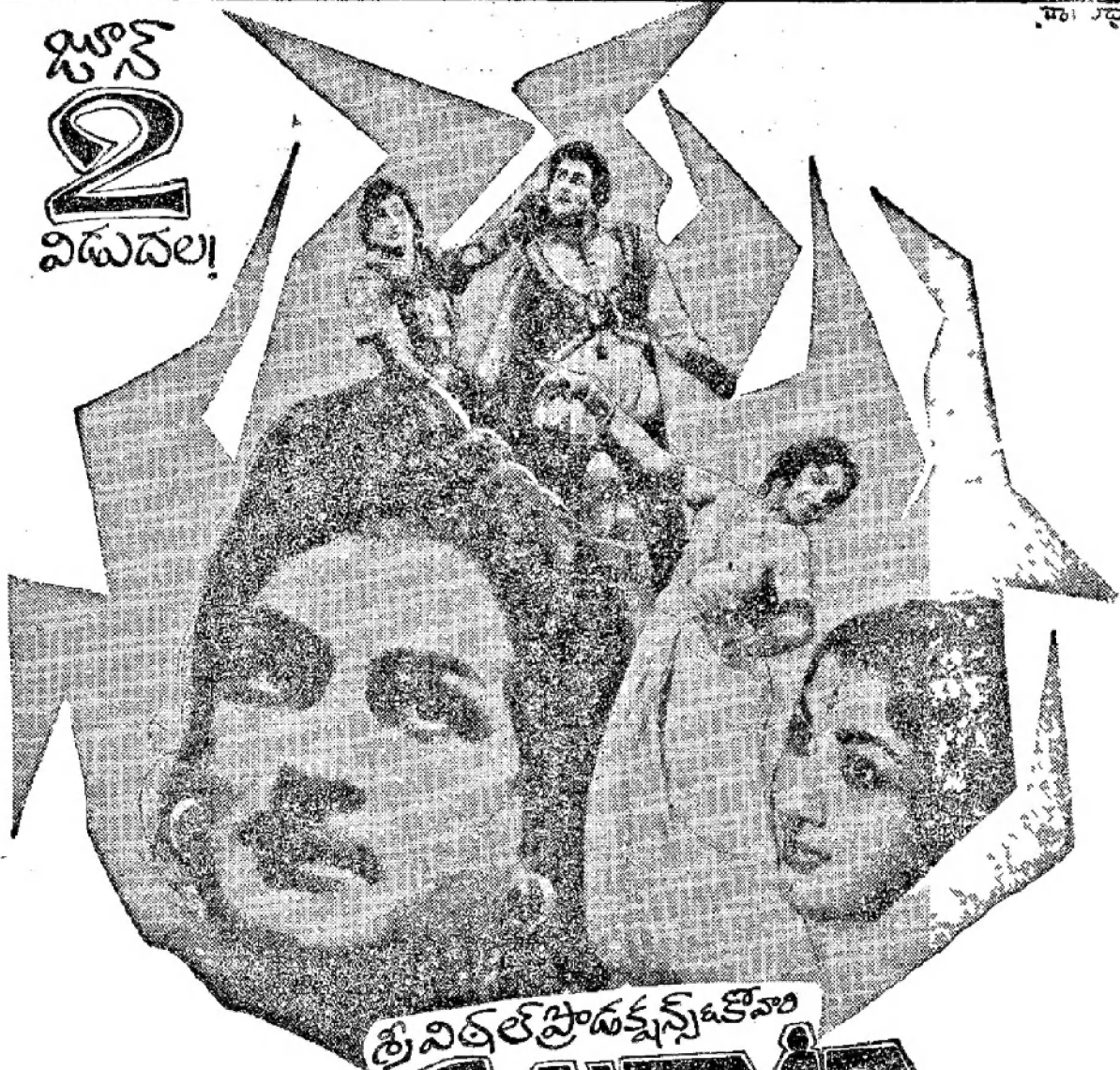
3-6-66

35 పేసలు

జూన్
2
విడుదల!

హా. హా.

శ్రీ విధల్ ప్రొడక్షన్స్ ప్రెజెంట్
అగ్ని బరాహ్

కథా: G. కృష్ణమూర్తి, ఎ.ఎ.
సంగీతం: విజయ కృష్ణమూర్తి
ఛిత్రా: వరదరాజ్
ఛైతన్యం: KVR. ఆచార్య
కౌత్తిడియ్యం: B.V. శ్రీనివాస్
నిర్మాత-వ్యాపకం: B. విధల్ వార్య
పూర్ణా రిలీజ్

REVRANG

ఉత్తరాలు

10-9-65 ది ప్రచురించబడిన వైశ్వా
విజ్ఞానావళి-36 ద్వారాగారి వ్యాసంపై మా
ఇద్దరుగారు వాదన వాదనలు జరిగాయి. తే
25-3-66 ది వర్తకలో శ్రీ నరసింహ భాగ్యుర
రావుగారు దీనిపై తిరిగి వ్రాయుకుంటూ ఉంటే అది
అక్కడితో ముగిసిపోయింది. ఆయన ప్రాసన్ను
పాపకులకు దీనిపై అనాసక్తి కలిగింది. జైటిక్కు
తెలిసిన వారికితప్ప మిగిలినవారికి ఇది ఏమంత ఆకర్ష
ణదీపంగా ఉండదు

మొట్టమొదటిసారిగా నేను ఆయన వ్యాసంపై
మొదట రాసినవ్యాసం దానిని ప్రచురించుకోవలసి
మాత్రమేకాదు, దానిని రచయిత "డాక్టర్"
గారికి పంపినదానిని, అయినా నిర్ణయాన్ని వ్యతిరేకి
వలెనాకే వదిలి వేస్తున్నానని రాసాను. అయితే నేను
డాక్టర్ గారికి రాసినది ప్రచురించబడలేదు. డాక్టర్
గారి జవాబు వచ్చింది. దానిపై నేను తిరిగి రాసాను.
ఆయన తిరిగి జవాబిచ్చారు. ఆ జవాబు ధోరణి, తీరుని
గురించి నేను వేరుగా రాయాల్సివచ్చింది. ఇదియం
నంగలి అయింది ధోరణిబట్టయినా జవాబుభక్తులందా
ఉంటే వ్యభిచారం ఉంటుందని మా కవేళమందికి అని
పించింది

శాస్త్రీయ వ్యాసాలు రాస్తున్నప్పుడు కొన్ని పాఠ
పాల్గొని, మిథ్యం చెప్పడంలో కొంచెం అటూ
ఇటూ నందిగ్గంగాని జావచ్చును దానిని గురించి
రాసిన తరువాత కోపాచారాలు ఆపివేయాలి.
ఒక్క ఉదాహరణ ఇస్తాను. నేను ఈ వర్తకంలో
ఒక వ్యాసం రాసినప్పుడు నా వద్దకు కుంభంధిం
చు ఇష్యూను ప్రసాదించవలసి వచ్చింది. అందు
వల్ల ఆ ఇష్యూనికే సంబంధించిన కంఠమందిరి
సంప్రదించి అధికారాల వుత్తరాలు కూడా మాన
ఒక వక్కాన్ని ఇచ్చాను. అదే వద్దకు కుంభంధిం
చి ప్రమాణ దక్షురగాలు (వైశ్వానిక గాథాత
రచయితలూకారు) దానిపై సందేహం వెలిబుచ్చారు.
నేను వాదన వదలకు దీనికి వేరుగా ఆయనకే
ప్రసాదించి ప్రాసన దానితో తప్పలేదునంచు
కుచ్చాను. దీనితో మరొక విషయం ముగిసింది.

శ్రీ నరసింహ భాగ్యురరావుగారు కూడా వారి ఉత్త
రంలో మొదలు మొదటిమాత్రము దాక్షిణ్యగారి
వ్యాసంలో "బాసీ" అంటున్నారని అన్నారు. ఆయన
ఉద్దేశ్యం మొదటి మాత్రం, "ప్రబలత్వం, దుర్బ
లత్వం" కు సంబంధించినది అని అనుకొంటాను.
నిజానికి అది మొదలు "సూత్రాల వాదనాలోక
ణము. మొదలు మొదటి మాత్రం గమిల్ల కుద్ద
త్వముదీనినగురించిగాని, రెండవమాత్రమైన గమిల్ల
త్వతంత్రతలయజగురించిగాని దాక్షిణ్యగారు వివరించనే
లేదు. అది సామాన్య పాఠకులకు అర్థం కావని
ఆయన అభిప్రాయం. రెండవ మాత్రమని భాగ్యుర
రావుగారు ప్రాసనది నిజానికి మొదటిమాత్రం
దానితోనే 3:1, 1:2:1, 2:4:2 ఇష్యుం ప్రసా
దనకు వచ్చింది. శ్రీ భాగ్యురరావుగారు, వీధి
వా ఒక చిన్నదాన్ని ఉదాహరణకు తీసుకొని పై
కుబ్జ 3:1 ఇష్యుత్రిని, లోపలఉండే 1:2:1 ఇష్య
త్రిని వివరించి ఉంటే మరలభగవంతునిగా ఉండ

దమే కాకుండా శాస్త్రీయంగా వ్యాసం చేసాల్సి
వచ్చునుండేది.

మొదలు ప్రయోగాల వివరణలో ప్రబలగుణము,
దుర్బల గుణముల గురించి వివరించకపోయినా, 3:1
ఇష్యుత్రి గురించి చెప్పకపోయినా మొదటిభాగముకు
ఏ విధమైన వ్యాసము జరగదు. 22 రకాల జటాపీ
మొక్కలు అనే ఇష్యూనికే ఉండే ప్రామాణ్యము
అల్పము. 7 జలాల గుణాలమీద ఆరని ప్రయో
గముయొక్క ప్రామాణ్యము అనంతము. ఈ సంద
ర్భములోనే 22 రకాల ఇష్యుం నేను మర్చిపో
యాను. అదితప్ప నేను రాసిన ఇతర ఇష్యూలలో
నా అభిప్రాయము అంతే. సుమారుగా నా వాదాన్ని
అంగీకరిస్తేనే జైటిక్కు శాస్త్రంలో అనుభవం
ఉన్న శ్రీ భాగ్యురరావుగారు ప్రసారం. ఆయనకు
నా కృతజ్ఞుల.

నేను 20 సంవత్సరాల అనుభవం కలిగివున్నాను
దాక్షిణ్యగారే అనుకోని మా మొదట్లో కొందరలో
కోపంతో వీలవయోగించారు. నా అనుభవం ఈమార్గం
లో 14, 15 సంవత్సరాలమాత్రమే. అలాగే ప్రాసన
అనుకోని. జైటిక్కు మిథ్యం అని తెలుగులో
నేనుకొన్ని వ్యాసాలు వ్రాశాను. ప్రముఖ వైశ్వానిక
వర్తక ప్రచురించింది. వేరుపొందిన అకాడమీ
మను తెలుగులో సంపూర్ణంగా వివరించి ప్రాసన
పెద్ద జైటిక్కు గ్రంథాన్ని ప్రచురించింది. ఇది
నా అభిమాన ఇష్యుం, దీనితో కొంతకన్న ఉండ
బట్టి దాక్షిణ్యగారి వ్యాసంలోని కొన్ని అభిప్ర
యాలు సరిగనినవి వ్రాశాను. ఇంత ఇలా వ్రాయడం
ఆపివేయాలిగా ఏదో రాయాలని రాసినదికాదని
తెలియబట్టడానికే. అది కూడా ప్రచురించడానికే
ప్రాధమికార్థ్యం వలె లేనేలేదు. కాని వారు
దానిపై రాసిన దానికన్నా చాలా ఎక్కువగానే
కోపం తెచ్చుకొన్నారు.

చెల్లెల పల్లెలో శంఖారావు ప్రబలత్వం వలం
మానడం ఆశాస్త్రీయం అని, 3:1 ఇష్యుత్రి
జయలు, 1:2:1 గా చెప్పినా దానినే 2:4:2 అని
చెప్పడం సరికాదు (ప్రాశామ). "రెండూరెండూ
రాలకు ఒక మరేమిటి? అని అడగగలరామా.....
.....ఈసత్యాన్ని గుర్తించడానికి ముప్పులు ఏళ్లు
వట్టింది" అని వ్రాయడం మొదలుపెట్టే వ్యాసా
నికే ఉపదేశం ముంజననూ, శాస్త్రీయంగా
వ్యాసమూ అన్నది కాకుండా నేనేమి. మొదలు
గొప్పతనం ఎంతో పెద్దదిగా ఉన్న అంతెనకు కుదించి
చిన్న ఇష్యుత్రిలో చెప్పగలగడం. ఉదాహరణకు
315:101 ఇష్యుత్రిలో వచ్చినదానిని 3:1 ఇష్యుత్రి
లో 1:2:1 అని (గూడదాదు. దీనిని తిరిగి మనం
చెప్పించి 2:4:2 అనడం అనవసరం. దానివల్ల
ఎంతసామాన్యులకైనా 1:2:1 అని చెప్పడాని
కన్నా ఎక్కువగా అర్థంకాదు.

మొత్తం మీద శ్రీ నరసింహ భాగ్యురరావు
గారు ఉత్తరం ప్రాస పాఠకులకు ఈమధ్యంలో
మరికంత తెలిసినందుకు నాకు సంతోషంగా ఉంది.
జమ్మి కోవేటిరావు (కడప)

కొద్దివారలకుండు అంద్ర నవత్ర వరస
లో నేను ప్రసాదించిన "వింత తెలుగు"లో తెలుగులో
విభక్తులు ఎనిమిది ఎందుకు అన్న ముఖ్యమైన విషయ
కుని పిల్లల పురాణవ్యాసంగా ఒకటి రెండు ఉదా
హరణలమాత్రం ఇచ్చాను. ఆ విషయంమీద
నేను ప్రాసన పంపినా అవసరమైనంత విపులంగా
లేక కొంతవరకూ అభిప్రాయం దిరిగినట్లు తెలిపి
పిల్లల ప్రాసనాను ఈపాటి అయినా నా వ్యాసయ
గతాభిప్రాయాన్ని వర్ణించి చెప్పవచ్చుడంలో కృత
కృత్యుడ నవుతానని అనుకున్నాను.

సంస్కృత విభక్తి ప్రత్యయాలను తెలుగు
లోకి మార్చి మార్చి దించేస్తూ నా వాదానికి ఒకటి
రెండు ఉదాహరణలు ఇస్తాను. కంప్యూటర్లో
"రామా" అనే క్లం తీసుకుంటారు. దీనికి రాముని
నం, రామునికంటే, రామునివట్టి అనే మూడు
అర్థాలూ వస్తాయి. సందర్భాన్నిబట్టి అర్థం చెప్పి
కోవాలి. కనుక ఈ అర్థం వచ్చే ప్రత్యయాలను ఒక
విభక్తి కిందికి చెప్పి, వందమూవిభక్తి అన్నారూ. తెలు
గులో అవిధంగా లేదు కదా?

దీని వట్టి విభక్తి తీసుకుంటారు. అందులో "శి
కు, యుక్కు, లో, లోపం" అనే ప్రత్యయాలన్నాయి.
ఇవి అన్నీ అర్థంలో ఒకటే కాకపోతే వందంధం
ఉన్న ప్రత్యయాలు అంటే మరేదూ సమ్యుధా?
"శి, కు" లకు సంబంధం ఉంది సరే. "యుక్కు"
ఇందులో ఎందుకు? "లో, లోపం" అనే ప్రత్య
యాలు నవమూ విభక్తికి దగ్గరలో లేవు? అయితే
వీటినిన్నింటి వట్టిలో ఎందుకు చేర్చారు? అని
చేసినవాళ్లు వరిచి తక్కువవాళ్లా? కాదు. సంస్కృ
తంలో ఈవిధంగా ఉంది కనుక. ఆ భాషలో అవిధంగా
ఉండడమే వ్యాసం. ఏమంటే "రామాణం"

నాలు తీసుకుంటారు. "రాములకు, రాముల
యుక్కు, రాములలో" అనే మూడు అర్థాలూ దీనికి
ఉన్నాయి. అంద కని వాటిని ఒకవంట చేర్చారు.
తెలుగులో ఇలా లేదు కదా?

ద్వితీయావిభక్తి ప్రత్యయాలు "ని, మ, ల, కూర్చి,
గురించి" అని వరువుచిచ్చాం. "ని, మ, ల" అనేవి
ఒకటే కాకపోతే సంబంధంఉన్న ప్రత్యయాలు.
సరే, మరి "కూర్చి, గురించి" నాలు ఏమిటి?
ప్రసాదానికి ప్రసాదం, విభక్తి విభక్తిగా
లేవు? సంస్కృతంలో "రమమ్" అనేమాటకీ
పైన చెప్పిన అర్థాలు అన్నీ వస్తాయి. తెలుగులో
అలా లేదు కదా?

సంస్కృతంలో ప్రామాణిక అలా ఉంది, పరిణతి
చెందిన వ్యాకరణంగల మరో భాషను తీసుకుంటారు.
ఉదాహరణకు రష్యన్ భాష. ఆ భాష ఎందుకు
అంటారా, రష్యన్ భాషను గురించి వాడు కొద్దిగా
తెలుసు కనక. ఉదాహరణలు ఇప్పటికీ ఏ భాష
అయినా ఒకటే కనక.

రష్యను వ్యాకరణంలో "కరకు, యుక్కు"
లను ఒక విభక్తిలో చేర్చారు. ఆ భాషలో ఈ రెండు
అర్థాలలోనూ వదలవలసి ఒక్కొక్క ఉంటాయి
కనుక అది వజరే. అదే సంస్కృతంలో అయితే
"కారకు" వరుద్ధం అయింది. "యుక్కు" వట్టి

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు
దేశోద్ధాగత కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

అక్షరవారం: 3-6-66

వరజమాన: సం. జ్యేష్ఠమాసం ౧1 పూర్ణిమ
సంపుటము: 58 సంవత్సరం: 40

ప్రచురితము:

1908

మొదటి సంవత్సరము: 1
వేలరెండు శంకుప్రసాద

సంపాదకుడు:

శివరెండు రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7. తంజుచెట్టి పేటి, మద్రాసు-1

క్రొత్తరేఖ నమసరించి 14-1-1966
మొదటి ఆంధ్రపత్రికవారపత్రిక చందా
దినరాలు.

భారతదేశం

	దినపత్రిక
తంజుచెట్టి చందా	19.25
6 మాసముల చందా	9.62
3 మాసముల చందా	4.80

ఇతరదేశాలకు

పీడమీద (Sea Mail)

తంజుచెట్టి చందా	24.50
అర్ధసంవత్సర చందా	12.25

ఆలోచించే
యంత్రాలు

?
ఎలా ఆలోచించాము?
వచ్చేవారం చదవండి:

మనలో మాట

శివరెండు మొదటి పెద్దన్న 'అమృత' పంతులు
రచయిత నీరామంగళి జీవిత చరిత్ర, బొమ్మ
ఈకింద చూడవచ్చు. మూలం రాసిన శ్రీ రామ
చంద్ర కామరాజు గురించి శ్రీ నీరామంగళి
రాసినవివరించుతూ ఈ క్రింద ప్రచురిస్తున్నాము.

"శ్రీ రామచంద్ర కామరాజు ఎం. ఏ. గారిని గురించి
శ్రీ దామోదరగారి హిందీ 'అమృత', వ్యక్తమైన
లోనూ, శ్రీ రామచంద్ర కామరాజుగారి భూమికలో
ఉన్న కొన్ని విషయాలు క్రింద పొందుపరుస్తున్నాము.

శ్రీ రామచంద్ర కామరాజు ఎం. ఏ. గారు ప్రసిద్ధ
సాహిత్య పాపిత్యకారులు. పాత్ర, నాటక, నాటకం,
హిందీ, ఆంగ్లం—ఈ భాషలలో వందలకు పైబడిన
నిర్దేశాలు కూడా ఉన్నాయి. కళాశాలలో పాత్ర భాష ప్రత్యేక
విషయంగా తీసుకున్నారు. 1932 సంవత్సరం
తంజుచెట్టి, కాలేజీలో తదుపరి ఉన్న రోజులలో అధిక
మగల కష్టములు కలుగుటచే ఆయన సినిమాకళకు
కథ వ్రాయు విశ్వయంతి 'అమృత' కథనాన్ని
మాత్రం అనుకూలముగా చిరుముగ 'పటకథ' రూపంలో
విద్ధిం చేశారు. మిత్రులు సహా ఈ 'పట
కథ'ను నవలగా రూపొందించారు. పాత్ర పాపిత్యాన్ని
సాహిత్య పాపిత్యముగా ఉంచుకున్నది వారివిశ్వయం.
ఈ 'అమృత' పంతులు ఆ విశ్వయం వెలవేరిం
చి వివరాలు పురికెత వ్రాడయ్యుండున్న శ్రీ శ
6-7 తేదీలకు పూర్తయిండున్న సంకలనం,
మొదటిసారిగా తూర్పుదేశం 'అమృత' వ్రాయడం
మొత్తం ముగియడము దీనికి పాత్ర భాష
గ్రంథాల నమోదు కూడా తీసుకున్నారు."

శ్రీ ఆకెళ్ల నీరామంగళి 1913 లో పితా
పురంలో జన్మించారు. ఎం. ఏ. హిందీ, సాహిత్య
విశారద పట్టభద్రులు. 1941 నుండి రాజమండ్రి
ప్రభుత్వ పాఠశాలలో, 1951 నుండి మద్రాసు
ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో, రాజమండ్రి, అనంతపురం

శ్రీ ఆకెళ్ల నీరామంగళి

కళాశాలలో అధ్యాపకులుగా, ప్రస్తుతం అనంత
పురంలో పని చేస్తున్నారు. ఎన్నో వ్యాసాలు, కథలు,
నవలలు హిందీయన్ తెలుగులోకి అనువాదంచేశారు.
వింగళి మూలం 'కళాపూర్ణ'దయా'ని హిందీలోకి,
గద్యంగా, మార్చారు. తెలుగులో సాహిత్యానికి సంబం
ధించిన వ్యాసాలు చాలా రాశాయి.

1966 గోపాలకృష్ణ గౌతం ఈ జయంతి
ఉత్సవ సంవత్సరం. ఈ సందర్భంలో ముద్రపెట్ట
మహారాష్ట్ర రచయిత శ్రీ వి. ఎన్. సుకాంతర్
గౌతం మీద రాసిన చిన్న వ్యాసం ఒకటి ఈ సంచి
కలో చేస్తున్నాము.....

ఇదే సంచికలో కానన సభలలో మంచిపేరు తెచ్చు
కున్న శ్రీ వావిలాల గోపాలకృష్ణ య్యగారి వ్యాసం ఒకటి
ప్రచురిస్తున్నాము.....

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం: నది గీతాంజలి.

కథలు:

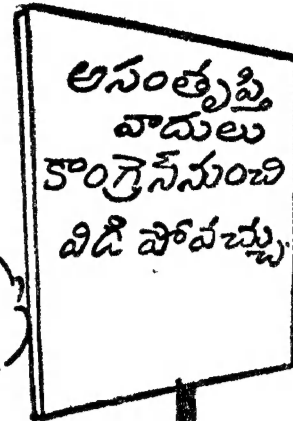
పింహాది తెరిగివేయడం	14
ప్రళయం స్వర్గం	30
పీరియల్ కథలు:	
అమృత (కొత్తపీరియల్)	10
నిరీక్షణ	22
ముద్ద మంచాళ	38

శీరికలు: వ్యాసాలు: సినీమా.

ఉత్సాహం	2, ఉమెన్ కార్నాన్	6
మ్యాథిల్లి	7, గోపాలకృష్ణ గౌతం	9,
పైజ్జానిక గాదాళి	33, వారధి	36,
వికా ఉక్కు ప్యాక్టరీ అవసరం	49, ప్రాణం	
అంటే ఏమిటి	51, సినిమా	52.

కాంగ్రెస్ పార్టీలో ఏదో హాళక్కులకు
ఇందిరాగాంధీ హెచ్చరిక!

ప్రత్యేక లిపి కోసం ప్రత్యేక రాష్ట్రం!

రాజధానిలో శ్రీ ఆఫీస్ మెహతా వాషింగ్టన్ యాత్ర, వంజాబీ మహాలాని గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు.

శ్రీ ఆఫీస్ మెహతా అమెరికా ఎంతవరకు ఇచ్చేది ఇంకా జనసామాన్యానికి చెప్పలేదు. సహాయం మొదటి సంవత్సరం ఎంతో, అసలు సహాయం ప్రాజెక్టులకి మూత్రమే పరిమితి అవుతుందో అవదో ఆయన మనకి తెలియచెయ్యాలి.

ఇదికాక శ్రీ మెహతా ప్రణాళిక పరిమాణాలని గురించి మాట్లాడుతున్నారు. విదేశ సహాయం మాట అలా ఉంచి దేశంలో రూపాయల బలమే తగ్గినప్పుడు ఈ ప్రకటనలని ఎలా ఆర్జన్ చేసుకోవాలి?

అసలు యీ ప్రణాళిక 'నిర్మాతలు ఎప్పుడూ ఆకాశంలో విహరిస్తూ ఉంటారు. నిజానిజాలతో వారికి సంబంధం తక్కువ. నేడు మన దేశం అర్థికంగా పెద్ద సమస్యలని ఎదుర్కొంటోంది. అనావృష్టి, చెనా పాకిస్తాన్లు వీటికి చాలావరకు కారణాలు. కాని ప్రణాళిక నిర్మాతల బాధ్యత కూడా చాలాఉంది. మునుపు గుల్బర్గాలో వంద గారు, నేడు ఆఫీస్ మెహతాగారు, అంతే తేడా. ఎంత పెద్ద ప్రణాళిక పూరించగలం, ఎంత ఖర్చు అవుతోంది—ఈ రెండు విషయాలని గురించి మూత్రమే వారు ఆలోచిస్తారు. రెండవ అంశానికి సృష్టికర్త కీ. కీ. మవులానా ఆశాద్. శ్రీ నెహ్రూ, ప్రణాళిక కాంగ్రెసుపార్టీ 'మానిఫెస్టో' అన్నారు. కాంగ్రెసుకు వోటు వేస్తే నిరుద్యోగ సమస్యని పరిష్కరించినట్లే అన్నారు ఆయన. అయిదు సంవత్సరాల క్రితం ఈ విధానం పనిచేసింది కాని నేటి క్షామ పరిస్థితులలో, ఆర్థిక యిబ్బందులలో వోట్లు అంతగా పడవేమో. అయినా ఇది శ్రీ కామరాజు, శ్రీమతి గాంధీలు పరిష్కరించవలసిన సమస్య, శ్రీ మెహతాకి దీనితో సంబంధం లేదు. కాంగ్రెసు సార్వ

భోవే ఆయన్ని వరాయి వాడినిగా మార్చారు. ఒక విషయ ఉదాహరణ ఇవ్వండి.

షెట్రోలుకి సంబంధించిన పరిశ్రమలో 'వాప్తా' కి చాలా ప్రాముఖ్యత ఉంది. ఈ ఏడు 2 లక్షల టన్నులు వాప్తా మిగిలి పోయింది. పై ఏడు 4 లక్షలు మిగిలి పోతుంది. దీనిని ఎగుమతి చెయ్యాలి, లేదా తగలబెట్టాలి.

ఇంత వాప్తా ఎందుకు మిగిలింది? ప్రణాళిక వివరాలు పరిగ్గా లేదు కాబట్టి. గుజరాత్ లోని 'షెట్రోలు తపాయినిక పరిశ్రమ' సంస్థకి సంబంధించిన మంత వాలు పరిగ్గా జరుగలేదు. రష్యాలో 'కోయాలి' రిఫయినరీ కేరాలు జరిపి నప్పుడే ఈ విషయమూ తేల్చుకుని ఉండాలి. మద్రాసులో ఎరువుల ప్యాక్టరీ, రిఫయినరీ కేరం కలిపి చేశారు. దీనికి కారకులు శ్రీ పి. ఆర్. నాయక్. ఆయన దూర

దృష్టిలో అన్ని విషయాలు కేరాలు ఆయన ప్రభుత్వం ఈ కార్యో లేదు. అందుకనే పరిస్థితి కొంచెం మెరుగైంది.

మాష్టర్ తాకాసింగ్ పిక్కులు తమ ఖరీద్యత్తును తామే నిర్వహించాలి అంటున్నారు. ఆయన అనుచరులు ఒక సమస్యను సూచించేటారు. పైంటు—పిక్కు అయిన హత్యం పెంపొందడానికి ప్రతి పైంటుకు ముందుకుపోతూ ఒక పిక్కు జీవించి ఉండాలి అంటుంది. అంటే ప్రతి పిక్కు ముందుకు జనుకోతూ ఒక్క పైంటుకు వ్యక్తి పంతుకు ఉండాలి? ఇది మంతన పాఠం గురించి అలాగే తన జీవితంలోని అవకాశం? "జొమ్మ అంటే మనోమనమ్మ, జోరుడు అంటే నే గెలిచినట్లు" అన్నట్లు ఉంది పై సూచన.

ఒకప్పుడు సర్ మహాత్మాజీ బాబుల్లా

ఒరిస్సాలోని అనావృష్టి బాధితి ప్రాంతాలలోని బాలకు శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ ఆహారం, పానీయం సందిపెట్టిన దృశ్యం.

బాన్, ప్రతి హిందువు ఒక మహమ్మదీయ నామం పెట్టుకుంటే హైందవ—మహమ్మదీయ అయికుమత్యం కుదురుతుందన్నారు.

ఇండోసిషియాలో చాలామంది ముస్లిం లకి హైందవ నామధేయాలు ఉన్నాయి. కాని, ఇదెంతవరకూ సహాయపడింది ?

పార్లమెంటులో మాట్లాడుతూ, చట్ట శాఖ మంత్రి 'మహమ్మదీయులలో బహు భార్యత్వం నిషేధించే చట్టం తీసుక రావటం వీలుపడదు' అన్నారు. అంటే ఈ మతంవారికి కుటుంబనియంత్రణ పద్ధతులు ఆనలే వర్తించవా ?

1941 లో మహాత్మాగాంధీ జనాభా లెక్కలని లెక్కచెయ్యరాదన్నారు. ఆయన

న్యూ ఢిల్లీ లేఖ

అదేశాన్ని ముస్లింలు పాటించలేదు. అందు కనే, హైందవుల మొత్తాలు తక్కువగా కనబడి, వారు అధికంగా ఉన్న ప్రాంతాలు కూడా కొన్ని పాకిస్తాన్ కి వెళ్లిపోయాయి. వేడు అదే వని జరుగుతోంది. హైందవులలో చాలామంది 'బూన్', మూతల సహాయంతో పిల్లలు పుట్టుకుంటూ జాగ్రత్త పడుతున్నారు. మహమ్మదీయుల సంఖ్య పెరుగుతోంది. ఇంకొక పాకిస్తాన్ ఏర్పడే ప్రమాదం ఉందా ?

ఈ సంగతిని గురించి నేను కొందరు అమె రికన్లతో మాట్లాడాను. అమెరికాలో రోమన్ కాథలిక్కులు కూడా కుటుంబ నియంత్రణ

పద తులని గర్హిస్తున్నారు కదా అని వారు వాదించారు. కాని, అమెరికన్ కాథలిక్కులు తమకి వేరే దేశం కావాలని అడుగుతున్నారా? కోరుతున్నారా? అయిర్లాండ్ లో కూడా వేరే రాజ్యం కావాలని కోరింది, ప్రాటె స్టెంట్లు మూతమే.

నేను ఇంతకీ ముందు ఒకసారి అన్నాను, పిక్కు నమస్యకి కారకులు మహాత్మాగాంధీ అవి. వారిలో కొందరి కోసం, ఏవేవో ఏర్పాట్లని అంగీకరించి వేడు పిక్కు రాష్ట్రం ఏర్పడే పరిస్థితికి పునాదులు వేశారు. వంజాబులో పిక్కులూ, హైందవులూ కూడా వంజాబీ భాష మాట్లాడు తారు. కాని పిక్కులు గురుముఖీ లిపి కావాలనీ, హైందవులు దేవనాగరి లిపి కావాలనీ పోట్లాడుతున్నారు. అంటే, వంజాబు రాష్ట్రాన్ని లిపి కోసం రెండు ముక్కలు చేస్తున్నారన్నమాట.

ఈ లిపి విషయమయి హైందవులకి మహమ్మదీయులకి కొంతకాలంగా వాద వివాదాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. దేవ నాగరి, వర్నియన్ లిపులకోసం ఒకరితో ఒకరు పోట్లాడుకుంటున్నారు.

మాస్టర్ తారాసింగ్ సిక్కిస్తాన్ కావాలని మొదటినుంచి అంటూనే ఉన్నారు. నేడు పిక్కులకి తమ వ్యవహారాలని తామే చూసుకునే హక్కు కావాలంటున్నారు, నాగాలు, మిజోలు కొందరు కోరినట్లే.

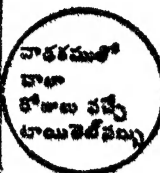
ఈయన శ్రీ మహమ్మద్ అలీ జిన్నా అను పరులలో ఒకరుగా ఉండేవారు. ఇప్పుడూ అదే వాలకం చూపిస్తున్నారు. నిజంగా ఆయన భక్తుడే అయితే భారతదేశం నాలుగుమూలలా ఉన్న పిక్కు లందరినీ ఉపనంపారించుకొనటానికి సంసిద్ధుడు కావాలి.

పిక్కులకి ప్రత్యేకంగా సృష్టించే సిక్కిస్తాన్ ఆర్థికంగా న్యూఢిల్లీ నుంచి స్వతంత్రంగా ఉండగలదా ?

సిక్కిస్తాన్ వస్తే అది భారతదేశపు ఎల్లంమీద ఉంటుంది. దాని పక్కనే మనల్ని ద్వేషించే దేశం ఒకటి ఉంటుంది. చరిత్రలో భారతదేశం మీదకి దండెత్తి వచ్చినవా రందరూ వంజాబుల ద్వారానే వచ్చారు. ●

హామామ్ వల్ల తాజాగాను కాంతిగాను వుండండి

హామామ్ తో రుద్దుకొని ప్రతి దినము స్నానము చెయ్యండి. హామామ్ మీ శరీరమును శుభ్రపరచుటయే గాక, దానికి కాంతినిచ్చి, హాయిని గొల్పును. ప్రతిరోజూ హామామ్ వాడండి....ఈ చుట్టూ చూడమే వాడకానికి చాలా రోజులువస్తుంది.

జాతా ఉత్పత్తి

గోపాలకృష్ణ గోఖలే

1866-
1966!

గోపాలకృష్ణ గోఖలే తండ్రిది ఆవల రత్నగిరి జిల్లా నమ్మదత్తిరం మీద నున్న కోల్పాక్ అనే ఊరు. అక్కడ జీవనోపాధి కుదరక ఆయన కొల్హాపూరు రాజ్యంలోని కాగలేకి మారిపోయి, అక్కడ పోలీస్ శాఖలో ఒక చిన్న ఉద్యోగం సంపాదించుకున్నాడు. క్రమంగా సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ హోదాకు చేరుకున్నాడు. కాని, అకాలంగా మరణించటంతో ఆయన కొడుకులు గోవింద్, గోపాలే చదువుకి అంతరాయం కలిగింది. ఇద్దరూ మంచి తెలివి గల పిల్లలే అయితా పెద్దవాడు గోవింద్ తమ్ముడి కోపం చదువు మానుకుని ఉద్యోగంలో చేరాడు. అంతేకాక తనకి వచ్చే రు. 15/- జీతంతో వగండాకా గోపాలే చదువు మీదనే ఖర్చు చేసేవాడు. అప్పటికి గోవింద్ కి పెళ్లి అయింది. అందు వల్ల ఈ ఖర్చు చాలా కష్టంగా ఉండేది. చివరికి గోపాలే మిట్టకూలేషన్ పరీక్ష పూర్తి కాగానే పె చదువు చెప్పించే సోపాన లేదని చెప్పవలసి వచ్చింది గోవింద్ కి.

గోపాలే ఈ నిర్ణయాన్ని స్వీకరించితా అతని పదినగారు మాత్రం అతని విద్యాభ్యాసానికి అంత రాయం రారాదని తన నగలని అమ్మివా సరే చదువు పాగాని భర్తికి వచ్చుచేసింది. తన ఈ త్యాగం భారత దేశానికే ఎంత మేలు చేకూర్చిందో అమెకి అప్పటికి తెలియదు. గోపాలే కొల్హాపూర్ లోని రాజారావు కాలేజీలో చేరి, రెండేళ్ల తర్వాత, తన వద్దేవిదువ ఏట పట్టభద్రుడయ్యాడు. విద్యాధానం కప్పు గొప్ప దానం లేదనుకుని తిరిగి మొదలయిన వారు పట్టించిన 'డక్లన్ విద్యుక్తేషన్ హోస్టల్' లో చేరి మహా రాష్ట్రంలో విద్యాభ్యాసం కోసం కృషి ప్రారంభించారు.

గోపాలకృష్ణ గోఖలే మొదట 'ది స్కూ ఇంగ్లీష్ మాస్టర్' లో 35 రూపాయల జీతానికి, తర్వాత పెర్మనెన్ట్ కాలేజీలో 75 రూపాయలకి అధ్యాపకుడుగా

వని చేశాడు. రిటయరయ్యే సరికి ఆయన పింఛన్ రు. 35/- కాలేజీలో అధ్యాపకుడుగా ఉన్నప్పుడే గోఖలేకి, 'కిరీటం ధరించకపోయివా పూజా నగరానికి రాజా' అనబడే 'బస్టిన్' రానడే సరివయ భాగ్యం కలిగింది. క్రమశిక్షణ, కృషి, త్యాగం వీటినే మతంగా స్వీకరించిన రానడే గోఖలేకి తగిన గురువే అయ్యాడు. 1896 లో గోపాలకృష్ణ గోఖలేని, అతని 30వ ఏట, ఇంగ్లండులోని 'వెల్స్ లియా కమిషన్' మొందు హాజరు కావటానికి పూజా డక్లన్ సజ్జవారు ఎప్పు కున్నారు. భారతదేశం సాంఘిక, ఆర్థిక సమస్యలని పరిశీలించటమే ఈ కమిషన్ ముఖ్యద్దేశం. గోఖలేతో బాటు శ్రీయుతులు దిన్ షావా, సురేంద్రవాగ్ డెనర్జీ, సుబ్రహ్మణ్య అయ్యర్లు కూడా వచ్చారు కాని ఈ యువకుని మేధాసంపత్తే బ్రిటన్ మేధావుల వర్గాలలో భారతదేశం ఎదుర్కొనే సమస్యలని గురించిన వైతన్యం కలిగించింది. ఆ తర్వాత ఆయన బ్రిటన్ కి ఎన్నోసార్లు వెళ్లారు. ఆయన కృషి 'మింట' మార్గే' సంస్కరణల రూపంలో ఫలించింది.

1899 లో గోఖలే బొంబాయి లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిల్ కి, 1902 లో ఇండియన్ లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిల్ కి ఎన్నుకున్నారు. పదమూడు సంవత్సరాలుగా శాసనసభలో గోఖలే దేశంలోని అసభికార వర్గాల ప్రతినిధి అయ్యాడు. ఆయనతో తరచు సుర్జణ పడే లార్డ్ కర్జన్, "గోఖలేతో యుద్ధం చెయ్యటం తనకింతో అసంధాన్ని ఇచ్చేద" వాడు. లార్డ్ మింట, లార్డ్ కిచనర్ కూడా గోఖలే పట్ల ఎంత గౌరవం చూపేవారు. తమ వైన్ రాంబు అంటే గోఖలేని అర్థమైంది చిహ్నం వాడు కిచనర్.

భారతదేశంలోని సంపత్తి అంతా ఇరుటికి పోతుందని, సామాన్యజనులకి పరిస్థితి బాగా దిగజారి పోతుందని గోఖలే హెచ్చరిస్తూ ఉండేవాడు. ఈ

వాదా లన్నిటినీ సహేతుకంగా నిరూపిస్తూ ఉండేవాడు. తేమలం మాటలతోనేకాక, చేతలతో ఇతరులని ఉద్దేశ పరిచేవాడు. 1905 లో, బెంగాల్ విభజన జరిగిన సందర్భంలో, గోఖలేని వారణాసిలో జరిగిన కాంగ్రెస్ సభకి అధ్యక్షుడుగా ఎన్నికున్నారు. అప్పుడు ఆయన వయసు 39 మాత్రమే. అందుకనే, ఆయనని యువ వాయకుడనికూడా అనవచ్చు.

మహాత్మాగాంధీ గోఖలే తన రాజకీయ గురువు అన్నారు. 1896 లో వారిద్దరూ మొదటిసారిగా కలిశారు. వెంటనే వారిద్దరిమధ్య ఒక అనిర్వచనీయ మయిన స్నేహం ఏర్పడింది. మహాత్మాగాంధీ గోఖ లేని "పూర్ యావ్ ఎ క్రిస్టియన్, జంటిల్ యావ్ ఎ లాండ్, బ్రేవ్ యావ్ ఎ లయన్ ఎండ్ పిన్ బ్రేవ్ టు ఎ ఫిల్డ్" అని ఎర్పించారు.

గోఖలే కృషివల్ల భారతదేశంలోని ప్రజల ఉద్యో గుల పరిస్థితిని గురించి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఒక రాయల్ కమిషన్ నిర్మించింది. ఈ కమిషన్ లో గోఖలేతోబాటు ముగ్గురు భారతీయులని చేశారు. ఈ కమిషన్ పరిశీలనల సందర్భంలో ఆయన చేసిన కృషి గోఖలే ఆలోచనలను చెడగొట్టింది. రిపోర్టుమీద సంతకం పెట్టడాకా ఆయన జీవించలేదు. తమ తలపెట్టిన కార్యం పాదించకుండానే వెళ్లిపోతున్నా వనే విచారం ఆయనని మరింత కుంగదీసింది. 'ఇంకాకరండేళ్లు జీవించులిగాలే దా మాతృదేశం రుణం తీర్చుకోగలుగుతా' వన్నాడు గోఖలే.

గోపాలకృష్ణ గోఖలే ఫిబ్రవరి 19 ని, 1915లో పూనాలో మరణించాడు. అప్పటికి ఆయన వయసు: 49.

—వి. యస్. సుక్తాంకర్ ●

క్రొత్త సిరియల్ ప్రారంభం!

అమ్మవారి ఆనాడు వైశాలి గణ రాజ్యంలోను, తత్పరిసర గణరాజ్యాలలోను వాసికెక్కిన అపూర్వ సుందరి.

ఆమెను ఒక్కమార్తెనా దర్శించలేక పోయామే అని వాపోనివారు, దర్శించి ఆమె అపొంగ విక్ష్ణులకోసం అంగ లార్యనివారు లేరు. కాని, ఆమె వన్నగ రాజు పరివేషి తమైన నిధి. లిచ్చనీ గణరాజ్య విధి నిషేధాలవల్ల ఆమెను వమీపించడానికే ఎవరూ సాహసించే వారు కారు. అలాటి సాహసానికి పూను కున్నవాడు మగధరాజు బిందీసారుడు. మౌగధులకు లిచ్చనీలకు అపానకుల వ్యాయంగావున్న వైశాలి నగర దుర్గముతను సరకుచేయక సాహసించిన

బిందీసారుడు అమ్మవారి అనురాగానికి పాత్రుడై, ఆమెకు మాతృత్వమూ ప్రసాదించాడు.

ఈ చరిత్రాంశం చుట్టూ అల్లిన నవల యిది. కథాగతికోసం రచయిత పలుపురిని అనుషంగికంగా ప్రవేశ పెట్టారు. ఆ నాటి గణరాజ్యాల రాజ్యాంగ వ్యవస్థ, మగధ సమ్రాట్ల సామ్రాజ్య విస్తరణ వాంఛ, తండ్రి వైనా తలనరికించే రాజ్యలోభం, పశు పుల సంతలాగ జరిగే భానిసల భేరం, వర్ణాశ్రమ ధర్మాల వైచరీత్యం, వీటి నన్నిటినీ కడిగి వేయడానికి అసృ డవుడు ప్రసరించే తథాగతుని కరుణాంతరంగిణి ఈ నవలలో పాతకుని హృదయాన్ని ఆకర్షిస్తాయి.

‘చిరంజీవీ, నీ వెందుకు బ్రతుకు సున్నావు?’

‘నా భార్య విభవ అవడం నా కిష్టం లేదు కనుక.’

‘బ్రతకడానికి నీ కెంతమాత్రం అధికారం లేదు.’

‘ఎంతేత?’

‘యువకుడవైనా నీలో యువక ప్రాణం లేదు.’

‘నిజమే.’

‘అవును. నీవు వీరుడనే. కాని చణ్ణికిమూలినవాడివి. మనుష్యుడవైనా రాయివి, పాపాణానివి!’

‘హవ్యా! ఈ చక్కని ప్రశంసకు ధన్య వాదాలు. కాని సుధీరా, నీ దృష్టిలో మనుష్యుణ్ణి అయినా, నాకూ రాలికి కొంచె మైనా లేదం ఎందుకులేదో దయచేసి

చెప్పావా?’ అని తల కొంచెం వంచి వినోది చిరంజీవి కోపించిన సుధీరుణ్ణి మరింత కోపిస్తూగా చేయడానికి అడిగాడు.

సుధీరుని రక్తం ఉడికింది. అతనికి క్రిందికి వంగియున్న చిరంజీవి తలను ఖండించాలని కోరిక జరిగింది. కాని, తన వరమమిత్రుణ్ణి చంపిన అవరాధానికి ‘ప్రవేశి పుస్తకం’ విధించే శిక్ష పొంది, చనిపోయిన తరువాత లభించే నరకాన్ని కూడా అనుభవించడానికి సిద్ధపడాలి. కాబట్టి గత్యంతరంలేక అతడు తన కోపాన్ని అణచుకోవలసి వచ్చింది.

‘చిరంజీవీ, నీవు రాయివి కూడా కాదు, మట్టిబెడ్డవు. తెలిసిందా? నిన్ను కొంచెం కూడా నమ్మకూడదు. నీవు నాకు మిత్రుడవు కావు’ అని సుధీరు డంటూంటే

‘అతని మాటలు అడ్డువచ్చి చిరంజీవి యిలా అన్నాడు ‘సుధీరా, నీవు తెస్తే నేను అతణ్ణి చంపడానికైనా, ప్రియంగా చావడానికైనా సిద్ధంగా ఉన్నాను. కాని, ఒక బాలికను చూద్దానికి పొరుగుగోల్ల వధాయి యింట్లో నీవు ప్రవేశిస్తే, నీకోసం ఎదురుచూస్తూ అవతలి తిరుగాడుతూ ఉండడం మాత్రం వావల్లగాదు.’

సుధీరుడు అకస్మాత్తుగా చిరంజీవి దగ్గరికి గెంతి వచ్చి అతని మాటలకు అభ్యంతరంగా ‘అవిజ్ఞాన బాలిక’ అనకు. అమ్మవారి బాలిక కాదు, యువతి. తెలిసిందా?’ అన్నాడు.

‘అవునవును, యువతే. అందమైన యువతి. అద్భుతం, అపురూప! కిన్నరీ పూలు విడిచి ఈ వైశాలి నగరం చేరవరకూ నీవు నడచినదంతా ఈ యువతిని గురించే. కాని ఆమెకై పంధాగారానికి పోవడం మానేసి, నీకు కావలా కాయడానికి, విలబడి ఉండడానికి నేనేం మూర్ఖుణ్ణిగాను. అమ్మవారిని ప్రేమించాలంటే ప్రేమించు. ఆమె యింట్లోనే అత్యుపాత్య చేసేకోదలిస్తే అలాగే చేసుకో. నా కెలాంటి అభ్యంతరం లేదు. కాని, నేను లిచ్చనీయ వంశియుణ్ణి క్షత్రియుణ్ణి. అమ్మవారికోసం నీవు చేసే తవస్సులో నే నడను. పంధాగారంలో నే నుండి తిరాలి. మూడు వైలలకు ఒకసారి కన్నులూరి ఒకటి రెండు సార్లు మాత్రమే సమావేశమయ్యేదీ, లిచ్చనీరాజుల కార్యాన్ని ప్రేరేపించేది అయిన నభను విడిచి, ఇక్కడ నీకు ద్వార పాలకుణ్ణి అవుతావా? ఎన్నటికీ కాదు.’

ప్రియు డెంత విచిత్రమైనవాడో ప్రేమ అంత విచిత్రమైంది కాదు. కుసితుడైన సుధీరుడు ఒక్కసారిగా దయాకువై ‘చిరంజీవీ, ప్రేమమిత్రమా, అలా అనకు. నాకు ఎంతోసేపు పట్టదు. నీవు బుద్ధ భగవానుని వామం మారుసార్లు చెప్పి తోసల నేను వచ్చినేస్తాను,’ అని అతనికి వచ్చుచెప్పసాగాడు.

‘నే నిప్పటికీ శాక్యపుత్రుడైన గౌత మునిధర్మం స్వీకరించలేదు’ అని చిరంజీవి గంభీరవదనంతో అన్నాడు.

సుధీరుడికి అర్థంకాలేదు. అతడన్నాడు—‘వా మనస్సు కుడుటపడలేదు. కాని, నీకు పరిహాసంగా ఉంది. చిరంజీవి, భవనంలోకి తాగానే నేను బాణం వేస్తాను. అప్పుడు కార్యం సఫలమైందని నీవు అనుకో. ఇక్కడికే, నీ కాలికిందకే బాణం వస్తుంది. ధనుర్విద్యలో వన్న నీవు గెలవలేవని నీ వెరుగుదువు. ఒప్పుకో, లేకపోతే, వా శ్రమంతా వృధా అయిపోతుంది..... మనం శీఘ్రంగా సందాగారం చేరదాము.’

‘కాని....’
‘చాలించు,’ అని సుధీరుడు అతని నోరు మూస్తూ—‘ఆమ్రపాలిని నీవు చూడలేదు. అంచేత శ్రద్ధ చూపడంలేదు నువ్వు కాని ఒక్కసారి నీవు ఆమెను చూస్తే’... అన్నాడు.

‘చూస్తే ? ఆమెను నీ వెప్పుడు చూశావు ? బద్దేండ్ల క్రితం గదా ? అప్పటికి నీ వయస్సు స్త్రీ సౌందర్యాన్ని చూడ్డానికి తగియుండలేదు. నేను నీవంటే ఉన్నాను. ఆమ్రపాలిని నేను చూడలేదు. నీస్తూ చూశ్లేదు. మూర్ఖుడూ, పాలిని చూడకుండానే ఆమెను ప్రేమించే నీవంటి యువకులు ఎందరున్నారో నీ వెరుగుదువా ? నీవు కొత్తసంగతేమీ చెప్పడంలేదు.’

‘చిరంజీవి, నీవు వివాహితుడవు. నాస్థితి నీ కర్మంకాదు.’

‘నిజమే. పెండ్లియినవాడు యువకుడు కాదు. కాని నువ్వు మూర్ఖుడవని మాత్రం నాకు స్పష్టమవుతోంది

సుధీరుడు వోరుతెరచి చిరంజీవివైపు చూడసాగాడు. ఒక్క క్షణం ఇద్దరూ మాట్లాడలేదు. చిరంజీవి ముఖంలో అకస్మాత్తుగా కృత్రిమకోపం, పరిహాసం కన్పించాయి. ఆనందంతో అతడు, ‘వోయి వెళ్లి వాడా, ప్రేమించే యువకుడు ఎవడైనా యిలా మాటల్లో కాలహరణం చేస్తాడా ? లిచ్చనీ కుమారుడవు. పైగా చిరంజీవికి మిత్రుడవై కూడా. వద, ముందుకు, నరుగెత్తు. లేకపోతే వైశాలీ నగరంలోని ఇంకో యువకు డెవడైనా అత్యవ్వం పండి....’

చిరంజీవి వాక్యం పూర్తికాకుండానే

ఆమ్రపాలి

సుధీరుడు వైశాలీ మహారాజా మహానాముని వైభవోపేతమైన ప్రసాదంతో అదృశ్యుడయ్యాడు. చిరంజీవి మందస్మితవదనంతో లలాటంపై ఉన్న స్వేదబిందువుల్ని తన ఉత్తరీయంతో తుడుచుకోసాగాడు.

సుధీర చిరంజీవు లిద్దరూ యువకులు. యవ్వనోత్సాహం వారి ప్రత్యంగంలోనూ పొగుతుంది. లిచ్చనీయుల వనిత రక్తం వారి నాడుల్లో ఉప్పొగుతుంది. పమిద గ్రామంనుండి వాళ్లు ఇప్పుడే వైశాలీ వచ్చారు. సుమారు నూరు ఏండ్లకు పూర్వం జంబూ ద్వీపమైన భారతదేశములో ప్రతి క్షత్రియ యువకుడూ లిచ్చనవామం ఉచ్చరించడం అంటే ఒక ప్రత్యేక గౌరవంగా భావించేవాడు.

అత్యంత పరాక్రమవంతులైన ఆ లిచ్చనీయుల వర్ణన అంటే స్వతంత్ర ప్రజల గాధ—స్వాతంత్ర్యాన్ని కూర్చిన గాథ. కాని, దాన్నికూడా మించింది వారి ఐకమత్యాన్ని గురించిన కథ. హిమాలయాల్ని అయినా సులభంగా ఖండించవచ్చునేమో గాని, లిచ్చనీయుల్ని ఛేదించడం మాత్రం అశక్యం. లిచ్చనీయులు అజేయులు అని ప్రజలు అనుకొనేవారు. నమ్రత, ఐకమత్యం ఉన్నంత కాలం లిచ్చనీయుల్ని ఎవరూ జయింపలేరని బుద్ధిదేవుడు కూడా ఒక పెందర్భంలో చెప్పాడు.

‘లిచ్చనీయులు అంతటి శూరులు, రణవీరులు. జయింపడానికి అలవికానివారు. భయం ఎరుగని స్వాతంత్ర్యనీయులు.’

లిచ్చనీయుల రాజ్యమే వేరొక రకమైంది. వాళ్లు క్షత్రియులు అనబడేవారు. ఇతర క్షత్రియ వంశాలతో వారికి సంబంధం ఉండేది. కాని, ఆచార వ్యవహారాల్లో మాత్రం వాళ్లు తమ పూర్వులను అనుకరిస్తుండేవారు. వాళ్లమీద ఏ చక్రవర్తి అధికారమూ లేదు. బానిసత్వమంటే ఏమిటో వాళ్లెరుగరు. యుద్ధంలో చనిపోతే జీవితం సార్థకమవుతోందని వాళ్లు అనుకునేవారు. ఎక్కడకు వెడితే అక్కడే

జయం పొందేవారు. వోడినచోట ప్రాణాలు ఒడ్డేవారు. మగధ, కోసల, శాత్య, శాతరాజ్యాలు ఈ లిచ్చనీయుల ముందు బలహీన మయ్యాయి. లిచ్చనీయుల ప్రాణాలూ, ప్రేమూ అకుంఠిలాలు.

లిచ్చనీయుల దేశంలో ఉన్న చిన్నచిన్న జాగీర్లకు అధిపతులు ‘రాజులు’ అనబడేవారు. ఈ రాజులంతా అవసరమైనప్పుడు సంవత్సరానికి ఒకసారి నిర్ణీతమైన దినాలలో వైశాలీ నగరంలో సమావేశమవుతుండేవారు. నగరంలోని ముఖ్య సభామండపమైన సందాగారంలో కూర్చోని లిచ్చనీయులు తమ సమాజ మంతటివైన గానీ, దేశ మంతటివైన గానీ ప్రభావం కలిగించే సాంఘిక రాజకీయ విషయాలన్నింటిని గూర్చి ముచ్చటించుకునేవారు. ప్రతి వ్యక్తి స్వతంత్రంగా మాట్లాడవచ్చు. సమయం వచ్చినప్పుడు యుద్ధం చేయవచ్చు. వాదం ముదిరినప్పుడూ, ఉపాయము తోచినప్పుడూ లిచ్చనీయుల వనిత గ్రంథం ‘లివేణీ పుస్తకం’ ఆధారంగా తుది విర్ణయం చేయబడేది. ‘లివేణీ పుస్తకం’ ఆధారంగా సందాగారంలో ఒకసారి విర్ణయింపబడ్డ తర్వాత దాన్ని ఎవ్వరూ ప్రతిఘటించలేరు. అలా చేయడము దేశద్రోహమనీ, పాపమనీ, భావించబడేది. ఆ కాలంలో నిజమైన, ఆదర్శ వంతమైన ప్రజావాదం ఉండేది. హిమాలయాల వడిలో ఉన్న లిచ్చనీయ దేశం ప్రాయద్వీప మంతటితో పోలిలేనిదిగా ఉండేది.

లిచ్చనీయులు వేదాలు ప్రమాణాలని స్వీకరించరు. బ్రాహ్మణులపై దృష్టి ప్రవరించరు. విరక్త భోజనం, ధనవ్యయం, దానికి తగిన వ్యర్థ ప్రలాపం వారి కిష్టంలేకపోవడమే దీనికి కారణం. వారికి నాలుగు వర్గాలలోనూ శేదభావం లేదు. స్వతంత్రంగా ఉండడానికి, మాట్లాడడానికి, జీవించడానికి సదుపాయం ఎవరికెలా ఉంది. కుమకనే యితర రాష్ట్రాలతో పూర్తి సంస్కారం ఉన్నా, వారి ఆచార వ్యవహారాలను అనుసరించి జీవిస్తూ

(45 వ పేజీ చూడండి)

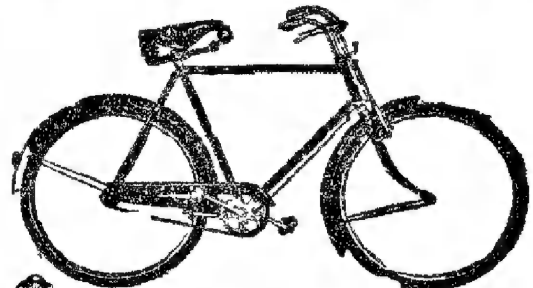

తేలికైనది, వేగమైనది, బలవంతమైనది బియస్ ఎ **BSA**

ప్రఖ్యాతమైన బియస్ ఎ తిరిగి వచ్చింది! ప్రపంచ ప్రఖ్యాతమైన దీని పాంప్టుతక్ శాందర్యము బలవంత కూడా ఉత్సాహ పూరితులైన యువకులు ముగాయాసంగా సైకిలు తొక్కి ఆనందాన్ని తిరిగి కలిగించడానికి భారతదేశంలో ఇవి తిరిగి ప్రవేశ పెట్టబడుతున్నాయి. ప్రపంచంలో ఈ దేశమందు మేలిరకపు సైకిళ్లను తయారు చేసేవారిచే ఇది కేర్తి కలిగిన అధిక ప్రమాణాలకు అనుగుణ్యంగా ఇప్పుడు తయారు చేయబడింది

వీరిచే కయారుచేయబడినది
 డి. ఐ. వైకర్స్ ఆఫ్ ఇండియా, ఆంధ్రప్రదేశ్, మద్రాసు-55
 ప్రొప్రైటరీ బ్యూట్ ఇన్ పెన్స్ మెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్,
 మదరాసు

బైక్ ను గురించి అలాచిస్తున్నారా!
 బియస్ ఎని జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి

బియస్ ఎ మీ ఇంటికి భూషణము

MAF/TIC/BSA/2299

పెండ్లాం నీతా మహాల్క్వి పీరగా పీరగా, పింహ్రి కొన్నాడు చొక్కాకు తెర్రి నీగుడ్డ. తరువాత నాలుగు రోజులు తిరక్కముందే నాలుగు ఇచ్చి చొక్కాగా తూర్చించుకున్నాడు. ఆపైన నెలలోజాల భరకు కోత పెండ్లాంతో పాసిమూన్ తిరిగినట్లుగా, విడవకుండా దాన్ని తోడు కొని పూరంతా తిరిగిండు.

ఆ తరువాతే కథ ప్రారంభమయింది.

అదేలాగంటే—

క్షమించాలి—జరిగింది చెప్పిందే జరిగి బోయేది మీకు అనలే అర్థంకాదు గనుక, “రాజాగారి ఏడుగురు కొడుకులు మేకు జయశ్రేరిందగ్గరనుండి” మొదల అదేలాను.....

* * *

“గురువా!.....”

తలుపు తీశాడు పింహ్రి.

తలుపు తీసేటంతవరకూ ఆగలేని పింహ్రి, మరోపారి, “గురువా....” అన్నాడు పింహ్రి చిరాగ్గా మొఖం పెట్టి తెచ్చగా విసుక్కున్నాడు. “ఏ! ఏ! ఏ! గుర్తేత నరి.....ఎన్నిసార్లు చెప్పించు కుంటావ్?..... నడదాగా అనడంకూ కంటే ‘గురు’ అంటే.....లేదంటావా మా బాబ్ల పెట్టిక పీర వేంకట పింహ్రి అని పిలువ.....అంతేగాని ‘గురువా’ యేంటి గురవయ్యలాగా!.....

“క్షమించు గురువా!”

“అయ్యో!.....”

“క్షమించు.....పూరికే నాళిక జాతి పోతుంది.....నెడన నాళిక..... ఇంతకీ నీయే మేమింటే.....”

“పూ.....చెప్పి!.....”

“భజగోవిందం అన్నాడు మాడు....”

“నా కిక్కడ కనబడటంలేదే!”

అన్నాడు మొఖమెత్తి ముఖ్యరాజులమీదుగా చూస్తూ.

ముఖ్యరాజులు మొఖం పెనంత చేసు కొని “పొద్దున్నే గాలి తీయబోకుండా!... నేను చెప్పేది విను! భజగోవిందం లేదు..... నాడేమా తెర్రిన్ గుడ్డల కట్టేసేన్ వాయిదాల వద్దలిమిద అమ్ము.

సింహాద్రి- బెర్లిక్ పర్వ పి.యస్.నాథాయణ్.

తున్నాడు.....నీవు ఎన్నట్లు బట్టే కొనాలని ఏడుస్తున్నావుగదా అని.....?”

పి.వే. పింహ్రి ముఖ్యరాజులు చూటలకు గతుక్కు మన్నాడు....అలా అని లేరు కేకముందే తోవలనుండి సీమాలక్ష్మి పిలిచింది. పిలిచి, అరటివండు వలిచి, చేతుతో “పెట్టి నట్లుగా, వెంటనేవెళ్లి ఒక ముక్కు వట్టుకొచ్చుకోండి” అని గూడా విడమర్చి చెప్పేసింది.

పింహ్రికి ముఖ్యరాజుల్ని నవలీలి మింగేడ్లా వస్తుంత కోత మొచ్చింది. ఒక తెచ్చున తను డబ్బుల్లేక అల్లల్లాడుతుంటే మధ్యలో వీడు “శిష్ట.....కుంచెలక మొఖవనా, నెడన మోసావా కాదామా ‘యూ పెతో గుబువుతో’ అందామను కున్నాడు.....కానీ, ఆ మాటలు కడు పురోనుండి వారికమాత కొచ్చేటట్లుకే సీమాలక్ష్మి వాలు జడ పూవుకుంటూ జయబొచ్చి “అన్నగారూ! తోవలికి రండి. కుర్చీతో కూర్చోండి. ఈ గుక్కెడు కాఫీ త్రాగండి..... ఆ వివరాలన్నీ చెప్తుంది” అన్నది.

అచ్చటికే—పింహ్రి తాటుగా ముఖ్య రాజుల్ని తంతానన్నాడు. గుడ్డతానన్నాడు. “నెగులెదేసి ఎవరికే లేంజీస్తినన్నాడు.

ఉమా..... అదేమీ ఆ ముఖ్యరాజు గాడికే ఇవేనన్నా అర్థమయిలేవా? వీడి మధ్య పీల్చో కమ్మర్నియితే బ్రాంచి పెట్టుకొని ‘రాక్ ఎవ్ రోల్!’ ప్రాక్టీసు చేస్తున్నాడు. నాచోలు అని భవ్వరించేకాదు.

సీమాలక్ష్మి కొనుక్కొచ్చుకోవని మొదలెట్టేందంటే అసలుం వావరితరం? ఆ పోయంత్రమే ముఖ్యరాజుల్ని వెంట పెట్టుకొని భజగోవిందంపోవుకు

చెల్లాడు పింహ్రి.

భజగోవిందం పిళ్లను చూస్తూ ‘హిహి’ అన్నాడు—అతడి పరిభాషలో ‘స్వాగతం’ అని!

పింహ్రి తలవంచుకొనే, సమాధానంగా “హిహి.....హిహి.....” అన్నాడు.

“కూర్చోండి.....హిహి!”

“పరవాలేదు.....హిహి.....హిహి!”

“చాలా రోజులకు....నీదో....హిహి ..”

మీ పొదధూలితో మా కొట్టుపానం చేశారు.....ఈనాటికైనా అలాంటి (తమ తీసుకున్నందుకు—నాయందు దయవుంచి వండుకు—నాలోని అనందం.....హిహి..... వర్ణనాతీతం!”

ముఖ్యరాజులు జుగ్గలు పూరించి పింహ్రిదినంక, “గలి కొడుతున్నాడయ్యూ” అన్నట్లుగా చూచాడు.

భజగోవిందం మొదలు పెట్టాడు “హిహి!.....ఇంతమంది ఇక్కడవున్న నమయంతో (వీవే పింహ్రి, ముఖ్యరాజులతో కలుపుకొని జడుగురు) నలుగురికీ తెలిసేలా నలగురికీ తెలిసేదే అయ్యూ మరోపారి తెలిసేలా ఆ విషయం చెప్పేయాలని నా ఉద్దేశ్యం...హిహి...రోజు రోజుకు అన్ని ముచ్చటల ధరం అలాకాన్నంటి పోతున్నాయి.....మధ్యతరగతి కుటుంబాలలో వున్న వనం.....మనం కొత లేది అంతన్నలోకే అని ఎక్కి పోతున్నాం..... మనకూ కోరికలుంటాయి. మనకూ అకలుంటాయి...మన పిల్లలందరూ గా ఉండాలనుకుంటారు.....కానీ ఎలా? హిహి... మన కొచ్చే డబ్బు చాలదు.....మన వాళ్ల కోరికలకో వగ్గలందవు.....ఒకవేళ వాళ్ల కోరికలు తీర్చారో.....మనకు అనెల్లో భోజనం వాస్తీ.....అందుకే హిహి.....ఈ భజగోవిందం ఒక కొత్త వద్దతి కని పెట్టాడు.....ముఖ్యంగా మన బోటి మధ్య తరగతి కుటుంబీకుల కోసం.....దాని మూలకంగా ... హిహి.....మనమూ పై అంతస్తులో వున్న వాళ్లతో సమాన మవుతాము.....అటు డబ్బుకు ఇబ్బంది వడం.....అది ఏమిటయ్యా అంటే... హిహి.....వాయిదాల వద్దలి. ఒక తెర్రితో

ముక్క ఈ నెల్లో తీసుకోండి....దాని
ఖరీదు వాలుగు పెట్టె భాగించి వాలుగు
వెలల్లో ఇవ్వండి.....అందునా మీ మీ
తేలాలు వచ్చిం తరువాతనే....కాదంటే నే
నేమీ అనుకోను.....రెండో తారీఖువాడై నా
ఇవ్వండి.....ఎందుకంటే.....ఇది నలుగురూ
మొచ్చే, నలుగురికీ నచ్చే ప్రజాసేవలాంటిది
గనుక హీహ్ ప్రజాసేవే మా
లక్ష్యం..... కై భజగోవిందా కట్ పీస్
పెంటర్!”

ఆయనగారి ఉపన్యాసానికి ఎవరూ
చప్పట్లు కొట్టకపోయినా— కొట్టేనంత
పొడవుడిగా “హీహ్—హీహ్— హీహ్”
అంటూ డబ్బాలో పడేసి పూగించిన రాళ్లలా
నవ్వేశాడు భజగోవిందం.

ఉన్నట్లుండి నవ్వును ఆపేసి, సింహాద్రి
మొహంలోకి కళ్లు చిరికించి మామూ
“మీరు నల్లటివాళ్లు.....తెల్లటి ముక్కో
కటి నట్టుకు వెళ్లండి, బాగుంటుంది!”
అన్నాడు.

“నీ బొంద! ఏదో ఒకటి ఇటు తగ

లేయ్!” అనుకొని పీట్లం కట్టిచ్చిన
ఆ ముక్కను తేలితో ఇరికించుకొని—
తన పెండ్లాం సీతామహాలక్ష్మిని, పొద్దు
న్నే తగిలిన వెడత తద్దినంగాడు నువ్వు
రాజల్ని, భజగోవిందాన్ని కావనారాలు పెట్టు
కుంటూ, టైలర్ తగ్గరకు వెళ్లి
అతగాడు బెప్పనట్టుగా బదు. నిజమేమిట
దాన్ముచేసి ఇంటికొచ్చాడు సింహాద్రి.

సింహాద్రి కింద వెంట్రుమీద ఉండగానే
నిలవేసింది సీతామాంక్షి. “ఏ రంగు
తీసుకున్నారు? ముదురు ఎరుసా?
ముదురు నీలమా?” అన్నది.

ఆమె గారి ఉద్దేశ్యంతో ఈ ప్రశం
నంలో ముదురు ఎరుపు, ముదురు నీలంతో
పున్న అందం మరో రంగులో లేదని!

సింహాద్రి వినుగ్గా, అసేసరూ తేలితో
తిట్లుతిన్న మొఖాన్నిపెట్టి ఇబ్బందున్నాడు.
“ఇంకా ఆ రంగు టెల్లిన్ గుడ్డలు
ఎవరూ కనిపెట్టలేదుట.... అందుకే ఒక
తెల్ల గుడ్డ పుచ్చుకొని—మీ అమ్మమ్మకు
జాకెట్టు కుట్టే నర్సింహానికి ఇదీ కలి

సిని ఇచ్చేవా!”
“అయ్యోయ్యో!..... పిత నది చేశా
రండి! వెంటనే వెళ్లి తీసుకురండి..
జాకెట్టు తొరికాడంటే.... బాదుకుట్టిన
జాకెట్టు తొడుక్కునేగా ఎన్నాళ్లకీ రాక
గిరిగిరిలాడి చచ్చిపోయింది నూ అమ్మమ్మ..
అయ్యోయ్యో వెంటనే వెళ్లితండి!” అని
నెత్తి వోరూ కొట్టుకోసాగింది సీతా
మాంక్షి.

“అమ్మ! నోర్చుయ్యే!.....బుద్ధి లేకపోతే
నది.....నీవీటాగోల .. పొలుబట్టు..... నా
నా అమ్మ మొగ్గిన వాడిచేత బుట్టించు
కుంటా!”

సీతామాంక్షి గయన లేదంటే.....
అప్పటికే సింహాద్రి బెళున ఇబ్బతుతో
లిందని వేడిమిదప్పున్నాడో బొటనేళ్ల
మీద నిలబడి, “మళ్లా మాట్లాడవో
నిన్ను పుట్టింటికి పంపిస్తా.....నేను
దాదామీదనుండి ఊకీ చచ్చి!” అన్నాడు
విశురుగా.

వాలుగోవాడు బాబులతో అప్పటికి
 సీమాంక్ష్మి పదిహేడువార్లు చెప్పితరు
 వాత నరసింహం ముందు నిలబడి జేబు
 లోని బాలుగున్నత బిల్లుమీదపెట్టి చేయి
 తాచాడు సింహాది.

తరువాత ఇంటికెళ్లి ఆరు సంవత్స
 తాళికిరంపేరలో చుట్టచివర ఆచాక్క
 తగిలించుకున్నాడు. ఆలా ఒంటికి తగిలించు
 తున్న తరువాత గర్వమేసింది. అద్దంలో
 తూచుకుంటుంటే చిరునవ్వు దాసంతటదే
 తిక్కుళ్ళించోవచ్చి మొఖాన్నంతా అతుక్కు
 పోయింది.

హిషేరుగా, “సీతా!”.....ఒకసారి ఇటు
 మువ్” అన్నాడు.

సీమాంక్ష్మి వస్తూనే తెల్లన్ చాక్క
 లోపున్న మొగుట్టి చూచి “ఎంత బాపు
 వ్పారండి! సినిమాలో హీరోలా!”
 అని తక్కువ చప్పేసింది.

సింహానికి అర్థంకాలేదు. అవిడ
 మొఖాన్ని చిన్నదిచేసి, “ఎందుకలా నవ్వు
 లావ్.....నాకు బాగులేదా?” అన్నాడు.

“ఛ! మీకు బాగులేదంటే .. నాకు
 బాగా లేదన్నట్లే! మీరెంత దిద్దుగా
 వారబాబలా ఉన్నారు!”

సింహాది.....సిగ్గుతో మెలికలు తిరిగి

సింహాది తెల్లన్ పర్లు

పోయాడు.

కాళ్ళూ, చేతులూ నరిచేసుకుంటూ,
 “పెట్టెలో బదు రూపాయలూ జేబులో
 పెట్టు!” అన్నాడు.

“ఎందుకూ?” అంది.

“ఆలా బజారువైపుకు వెళుతున్నాంగా
 ఎవన్నా కొనుక్కొన్నాను తింటానికి.....
 అంటే ఈ తుభ నమయంలో నడచికి
 చిన్న పార్టీ యిస్తున్నామన్నమాట!”

“అల్లెల్లే!” అంటూనే పెట్టెలో
 బదు రూపాయలూ చేతిలోకి తీసుకుంటూ,
 “ఒక అరడదను బజ్జికాయలున్నా,
 ఒక పావలా చేగోడిలు ప్లటండి!” అంది
 ముందుకు పడ్డ బడను వెనక్కు వేసుకు
 నిలబడుతూ.

“అబ్బే!.....హోటళ్ళలో అవి అమ్మ
 రు.....కావాలంటే కారబూనిందీ.....కాదం
 బావో..... బజార్లో కరిబూజకాయో!”
 అంటూనే జేబులో వదు రూపాయల
 కాగితం పెట్టుకొని, బయటకు కన
 బడుతుందో లేదోనని ఒకసారి చూచు
 కొని, త్రప్పిపడి, పోలిపోడు తరుము
 తున్న దొంగలాగా బయటపడ్డాడు సింహాది.

సీమాంక్ష్మి ముప్పై ఆరువంకర్లు పోయితే
 తన మూతిని పరి చేసుకుంటూ తలు
 వేసుకుంది!

* * *
 రెండో తారీఖు ఉదయందాకా బాగావే
 తిరిగాడు సింహాది.

తరువాత అనిపించింది— ఏ బావిలో
 వన్నా (ఆ ఇంటి వాళ్ళు వూరుకుంటే)
 దూకి చప్పే బాగుంటుందనిపించింది.

ముప్పై ఒకటవ తారీఖు ఏకటి
 బడి పోతుండగా తెల్లిగాం వచ్చింది—
 సీతామహాంక్షి చెల్లెలు వెంకట మహా
 లక్ష్మికి ఏదో సంబంధం వచ్చిందంటే—
 ఆమెగారి మొగుట్టి నిర్ణయించేందుకుగాను
 ఈమెగారు వెళ్లాలిట!

“ఛీ! ఛీ! సిగ్గులేకపోతే పరి” అను
 తున్నాడు—చూపమీద— అసలు కారణం
 పెండ్లాన్ని వంపబానిసిగాడు— తెల్లిగాం
 బదులు తెల్లిగాం మనియార్డురు వంప
 లేదని!

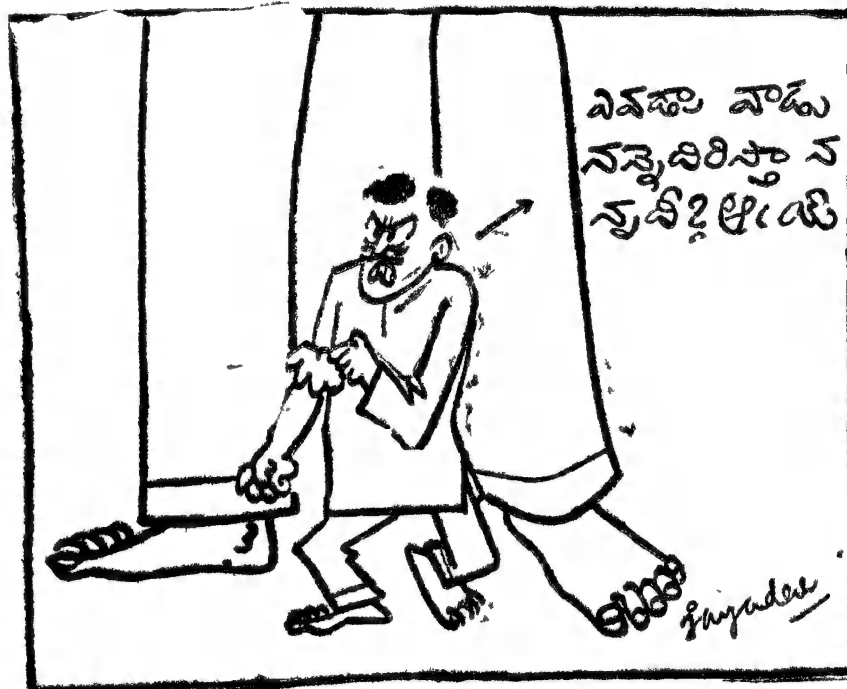
“ఎవళ్ళ వసులకు వాళ్ళు డబ్బు లివ్వక
 పోతే.....ఇక్కడేవన్నా చెటున కాస్తున్నా
 య్యనుకున్నాడా మీ బాబు!” సీమా
 లక్ష్మిమీద కనురుకుందామన్నంత కోప
 మొచ్చింది.

మర్నాడు పొయ్యితం ఆమెను రైలె
 క్కించి, ఆమర్నాడు పొద్దున్నే పాత బాకీ
 లన్నీ తీర్చుకొని—మిగిలిన డబ్బులు లెక్క
 చూచుకుంటే—వాలుగు రూపాయలతోందై
 లొమ్మిది పైసలు మిగిలినాయి!

గుండగినంత వనయి పైకిచూస్తే
 నోరు తెరుచుకొని— భుజిగోవిందంగాడి
 గుడ్డతో కుట్టించిన చాక్క కనబడింది.

ఇక బజార్లో వడుస్తుంటే ఆ భజ
 గోవిందుం కనబడి ‘హిహ’ అన్నాడు. అవ
 పని ‘హిహ’ నే!

ఇప్పటికే ఒకరోజు గడిచిపోయింది!
 అప్పేసికొనటమే ఒక బుద్ధితక్కువ....
 తరువాత దానిని ఇవ్వలేక తెల్లి మొఖం
 వేయటం మరో బుద్ధితక్కువ....తక్కువ..
 అవును డబ్బులు తక్కువ తెల్లి
 వార్నూ కలవరించి..... తెల్లివారుజామన
 నిద్రపోతూ—ఈనెలలో ఆ సుఖ్యురొజు

“ఇదేమిటి చెప్పా.....ఇలా అంటాడు”
అని చిక్క మొఖమేసి “నరే! అన్న
మండలి” అని మరో వండు లోంచి అడ

పెట్టేంది చక్కాను బయటకు తాగింది.

—చివరకు— అమెపోరు భరించలేక చచ్చిపోతూ దాన్ని వంటికి తగిలించుకొని వాకిట్లోకి నడిచాడు. వెనక్కి వచ్చిన సీతామహాలక్ష్మి ఇంటికి తాళం పెట్టింది.

దిక్కు చిక్కుమంటూ రోడ్డుమీద పడవసాగాడు.

పోలుదగ్గరకు వెళ్లారు.

కుర్చీ టేబుల్స్ కు నుక్కుని రోసలి కెల్లారు—తరువాత బయటిమిషన్ కే కొంచెం అంటుకున్నాయి!

భజగోవిందం గూడా అదే సినిమాకు వచ్చాడు. అదేకాదు టేబుల్స్ కు కూర్చోబాడు. అదేవరసలో వచ్చి కూర్చున్నాడు. అదే పనిగా నాలుగువైపులా చూడసాగాడు.

చుట్టుకున్న సింహాద్రి జీబులోంచి రుమాలు బయటకు లాగి —మొఖరి కుబడకుండా—భజగోవిందం వైపుకు — అర నారీళ్ళుడులా నెత్తి నేనుకొని—వుట్టు కొస్తున్న చెమటలకు ఎలా అడ్డం వదలా అని ఆలోచించ సాగాడు.

సీతాలక్ష్మి మొగుడిని చూసింది.

కళ్ళెగిరినూ “ఎందుకు జీబురుమాలో అట్లా వేసుకున్నాడు?” అంది.

“అటునుంచి చల్లటిగాలి కొడుతుంది... చెవులో పోటుగూడా పుడుతుంది... రోసం ఏమైనా కురువులేస్తున్నాడేమోనని అనుమానంగావున్నది!” అని ఒకపచ్చి అబడం అని, “అందుకే సినిమాకు వద్దంటే విన్నావా?” అని గూడా అందామనుకొని ఇరదాక అందుకనలేదని గుర్తుకొచ్చి వోరు మూసుకు కూర్చున్నాడు.

“వాకేం రావటంలేదే!” అంది.

“నేను అడ్డం వున్నాగా!” అన్నాడు మొక్కుంటున్నట్లుగా

“మీదంతా చోబ్బంగా ఉన్నదే!.... మరీ చిన్న పిల్లాడిలా.....చివరన్నాచూస్తే వచ్చుతారా!” అంది మెఘుగా మొఖం పెట్టి.

“సవ్వటవేగారు ఆ చూడల్సిన ఆయనమాస్తే చక్కా గూడా పెట్టుకుంటాడు!” అందామనిపించింది. కాని వోరు జారిలే తరువాత తీసుకోవటం

స్టాన్ ఫ్లోర్స్ కర్చిఫ్ పెర్ ఫ్యూమ్స్

జాతె స్టాన్ ఫ్లోర్స్

మీల్లె కుసుం

STANFLORES (AROMATICS)

MANUFACTURERS INDUSTRIAL PERFUMES; AROMATIC CHEMICALS
INDUSTRIAL ESTATE, VISAKHAPATNAM
MADRAS OFFICE - (PB NR 129, MADRAS-1)

స్వీటీస్టులు, డిస్కీబూటర్లు కావలెను.

కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్
మీ దంతములను ఎక్కువ
శక్తివంతముగా శుభ్రపరుచునట్లుగా
తయారైనది !

కొత్త!
ఎంతోముచ్చటైన !!
కాల్గేట్
మాకర్ డింక్స్
టూత్ బ్రష్
మొదటిసారిగా
కొత్త క్రేజ్ లో అత్యంత
ప్రసిద్ధతను పొందిన
బ్రష్ టూత్ బ్రష్

4 ప్రయోజనాలు
ఇతర బ్రష్ల కంటే
విశిష్టమైనది

గట్టి
ఓకూడించి
మెత్తనిది

కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్
దంతములను ఎక్కువ
శక్తివంతముగా
శుభ్రపరుచునట్లుగా
తయారైనది !

కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్
దంతములను ఎక్కువ
శక్తివంతముగా
శుభ్రపరుచునట్లుగా
తయారైనది !

జునునిసివి మాదాడకుండా కూర్చు
వ్వాడు.

సీమాలక్ష్మి కాశేపు ఏదేదో గొణు
క్కిని— బెల్లకొట్టి, మ్యానెరీల్ మొద
లెడితే—దానివంక చూస్తూ కూర్చుంది.

తరువాత సింహాద్రి— ఇంట్రవల్ కు
బదు నిముషాలు ముందుగా బయటకు
వెళ్లి, బదు నిముషాలలో తరువాత లోపలి
కొచ్చి—వచ్చేటప్పుడూ, పోయేటప్పుడు ఒక
ల్లిద్దరు ప్రేక్షకుల కాళ్లకు చక్కలి
గింతలు పెట్టి—వాళ్ల చేత చివాట్లు
తీసి— సినిమా అయిం తరువాత పావు
గంటకు అంతా వెళ్లిపోయిం తరువాత—సీతా
మహాలక్ష్మి, ఆలస్యానికి ఎంత మొత్తు
కున్నా వినకుండా—బయట పడ్డాడు—
గుండెమీద చేయి వేసుకొని!

సినిమా చూచొచ్చిం తరువాత గూడా
సీమాలక్ష్మి ననుగుతునే వున్నది—కసురు
కుంటూనే వున్నది!

ఎందుకంటే—

“పాపం పాపితిని సూర్యకాంతం
చాల కష్టాలు పెట్టింది!” అన్నది దారో
వస్తూ.

“అరే! పాపం! ఎప్పుడూ?” అన్నాడు
వోరు జారి అమాయకంగా. భజగోవిం
దాన్ని గురించి అలోచిస్తున్న సింహాద్రి.

ఆ పొయింటు పట్టుకొనిమొర్నాటి
పొద్దుటివరకూ దులుపుతూనే వున్నది—
ఏంచేస్తాడు? వోర్యానుకు కూర్చున్నాడు
తన తప్పు గనక!

మూడోరోజున సీమాలక్ష్మి తమ్ముడు
శ్రీనివాసులువచ్చి వేమాలక్ష్మిని తీసుక
వెళ్లాడు—ఒక రెండు రోజులుండి మరీ,
అక్కడ సింహాద్రికి పెండ్లాంతో
తగులాటే.

తన తమ్ముడితో ఎక్కడికన్నా వెళ్లే
టప్పుడు—టెర్లిన్ చొక్కా వేసు కెళ్ల
మంటుంది సీతా మహాలక్ష్మి—అసలు బాధ
పెండ్లాంకు చెప్పలేక ‘ఖస్స’వంటూంటాడు
సింహాద్రి.

ఎనిమిది రూపాయిలుగావుగా—సింహాద్రి
ప్రాణాలను నిలుపునా తోడేస్తున్నాయి.
భజగోవిందం కొట్టున్న బజారువైపుకు

సింహాద్రి టెర్లిన్ పర్లు

వెళ్లి అప్పుడేపట్ట లేదన్నా—రెండు వారాలపై
చిలుకయింది!

ఒకవిధంగా ఏ ఖర్చు — అన్నివిధాలా!
సింహాద్రికి ఆ టెర్లిన్ చొక్కాతో బుగ్గ
వేడెక్కిపోయింది. అట్లాగే పిచ్చిగూడా ఎక్కి
స్తుందే మని భయంగూడా వేసింది.

అందుకే—

ఈ బాధ భరించలేక చూస్తూ చూస్తూ
మరెవడి దగ్గరన్నా అప్పు చేసి భజగోవిందం
మర్చిపోయిన ఆ అప్పును తీర్చాలంటే మన
స్కరించటంలేదు—మొదలెడితే బంకలా
నాలుగు నెల్లవరకూ పదల్త. ఇవ్వకుండా
ఉందామా. వాడికి గుర్తు కొచ్చి తన మెడ
కాయ ఎక్కడ పట్టుకుంటాడోనని భయం!
చస్తుంటే—

ఒక అయిడియూ పది రోజుల తరువాత
తట్టింది.

అదైనా—తన తమ్ముడు వేమూద్రి
వచ్చి టేనాలోజులు ఏదో స్వంత పని
మీద ఉండి వెళ్లిపోదామని గడపదాటు
తుంటే—

వెనక్కు పిలిచాడు “ఇదుగో తమ్ముడూ
ఈ టెర్లిన్ చొక్కా....నీకు బాగుంటుంది
గాని తీసుకెళ్లి తాడుక్కరా!” అని
అతగాడి చేతిలో పెట్టి తన చేతులు
దులుపుకున్నాడు. గుండెలమీద పేరుకు
పోయిన బరువును తుడిచి అవతలపారేశాడు.

ఆ అతగాడు ముందు వద్దన్నాడు. తరు
వాత నా కెందుకన్నాడు. ఆపైన మరీ అలా
అనేసేస్తుంటే వెనక్కు తీసుకుంటాడేమో
నని భయమేసి—వెధన కులుకొకటి కులికి
పరే వన్నాడు!

ఈలోగా వెనక గదిలోనుండి ఇదంతా
చూస్తున్న సీతా మహాలక్ష్మి అన్ని విధాలా
నన్నీర్లవైంది.— నిప్పు కణికలు నాలుగు
తీసుకొని కంట్రో మేసుకొంది. ఆపైన విసిర
క్రతో విసరసాగింది.

సింహాద్రి తేలిగ్గా, హుషారుగా వెనక్కు
తిరిగి, “అహో! ఎంత హాయిలే ఈ
రేయి!” అని పట్టు వగలే గుండెలమీద
ఒకటే రుద్దుకోసాగాడు.

సీమాలక్ష్మి గడపవతల కాలుపెట్టింది.

“ముందు ఈ విషయం చెప్పండి—
నేను ముఖ్యమా? మీ తమ్ముడుముఖ్యమా?”

సింహాద్రి అప్పుడే హుషారు తీసి ఉన్నా
డేమో, “రెండుసార్లు చదివినా కాశీ మజిలీ
కథల్లో—నా కెక్కడ ఇలాంటి ప్రశ్నలు
తగిలినట్టు గుర్తు లేదే!” అన్నాడు ఎటో
చూస్తూ.

ఈ సమాధానంతో ఆమె వేరే లోప
లికి వెళ్లి అజ్ఞం తెచ్చుకోవాల్సి అవ
సరం లేకపోయింది.

మరింత మీద కొచ్చింది. “మీడొంక
తిరుగుడు సమాధానాలు నాకు పనికిరావు.
నేను మీ భార్యను అవునా గాదా?”

“అవును!”

“నామాట కేవలం విలువ ఉన్నదా?
లేదా?”

“ఉన్నది!”

“అయితే నేను కొనుక్కోమంటే
కొనుక్కున్న ఆ టెర్లిన్ చొక్కా మీ
తమ్ముడి కెందుకొచ్చారు?”

“తమ్ముడుగదా అని!”

“అదే ఎందుకు ఇచ్చారంటున్నాను?”

“అందుకే ఇచ్చానంటున్నాను!”

సింహాద్రి ‘పై’ అంటే ‘పై’ అనే
దుకు నీడంగా వున్నాడు. చొక్కా
చేతులు గూడా పైకి లాగాడు.

కాని ఇతగాడి చేష్టలకి, సమాధానాలకి
సీమాలక్ష్మి కోపం పెరిగి తాటిచెట్టుంత
అయింది.

ఇక అవుకోలేక “అయితే మొన్నొచ్చిన
మా తమ్ముడి కెందు కివ్వలేదు?” అన్నది
అక్కనం వెళ్లకక్కుతూ.

“మీ తమ్ముడు గనుక!”

అంతే మొగుడు మీద కోపంతో ఇల్లె
గిరిపోయేలా కేక వేసింది. వానా మాటలూ
అంది—పుట్టింటికి పోయి తిరిగి రానని
గూడా దబాయించింది. పిటికి దేనికి
సింహాద్రి సమాధానం చెప్పకపోవటంతో
రౌతికి పస్తు పడుకొని—మొగుణ్ణి గూడా
పస్తు పడుబెట్టింది.

సింహాద్రి ఉత్సాహంమీద ఉన్నా
డేవో—అందునా పెళ్లింతరువాత భార్య

మీద మొదటిసారిగా పొందిన ఘన విజ సాగినంత.

“హిస్” అన్నాడు. అంతటితో వూళ్ళో

యంతో ఆ రాతల్లో కలలో కాశ్మీర్ లో తిరిగాడు.

సుబ్బరాజులు వాడావుడికి సింహాడికి కోకుండానే “మీరు క్రిందటి నెల్లొ కోపమొచ్చింది. వాడిని సమితి మింగేద్దా గూడా జమ చేయలేదు.....రేపు నన్ను

తెల్లవారింది. కోడి కూసింది. సింహాడి మున్నంత విసురుగా వచ్చి తలుపుతీశాడు. కయినా రెండు నెల్లొది పర్వేయాలి!” ఇంటి తలుపులు దబ దబా మోగ భజగోవిందం ఎదురుగా నిలబడి అన్నాడు.

* నాచర్ల సౌందర్యమునకు లక్ష్మి దివ్యమైనది * అన్నది వైజయంతిమాల

వైజయంతిమాలకున్నట్లే
బాకున్న చర్మసౌందర్యం
మూల్యం... ఆ సాధనమే
దానికి తగినది!

యెందులైనా వైజయంతిమాల ఆలా నవ్వుచున్నది. చర్మసౌందర్యం మీకు. నాకు. అయితే ఆమూల్యం. ఎందుకంటే, అది పనితన పరిష్కార సౌందర్యంగా వుంటుంది. నాసౌందర్యకారిణైన నేను...లక్ష్మి మీరు ఎందుకు వాడి చూడగూడదు? దాని మీగడవంటి మరగ ఎంతో హిమ్యమైనది...నాకు ప్రియమైన పరిమళం గంది. లక్ష్మి మీ సౌందర్యసాధనగా రోజూ వాడండి.

లక్ష్మి టూల్స్ లెట్ నట్లు సినీమతారలకు సౌందర్యమునిచ్చే పద్ధతైన.
వామ్యమగునట్లు తెలుపులాను, నాలుగు వానపల్లి రంగులను వున్నది

ఫ్యాషన్ టెండర్ లక్ష్మి

అంబాత్-615, 182-140 76

ఉన్నది నవంబరు ౧౯౩౮

నవంబరు

ఆది గి పి డి డి

జీవితమీద విరక్తితో అత్యుపాధ్య చేసుకోబోతున్న రాధను, రక్తిపాత్రులు ఆ ఊరి దాక్కుకుపోయి. వేయికి తన దనువీయ జీవితగదనంతా విడిపిస్తుంది. రాధ చిన్నతనంలోనే తండ్రిని కోల్పోతుంది. మూడు పైతలు ప్యానయిన రాధను ఒక పాంచి సంబంధమే అనుకుని, తాత్కాలికంగా పెళ్లి చేస్తాడు అన్న ప్రకారాన్ని అనుకోని విధంగా ఆ ప్రమాదంతో భాగ్యరం వెరణిస్తాడు. రాధకు అప్పుగరింటో కూడా అదరణ కరుణవుతుంది. కూతురిని గురించిన దింకతోనే అల్లి కాంతమ్మ ప్రాణాలు విడుస్తుంది. అంజనేయులు రాధపై అభాగదాంతు స్పృహ. రాధను తనవెంట తీసికెళ్లి ఉద్యోగం యిప్పిస్తానని ఊరడిస్తుంది పార్వతి. నేను తనను వివాహం చేసుకోమని కోరిన సంగతి పార్వతికి తెలుస్తుంది రాధ క్షణిక దేశానికి పై రాక్షసల నల్లికమిస్తారు రాధ, వేయి భయపడతూనే అవసరంలేదనీ, తా నానును తనని వివాహం చేసుకుంటానని చెప్తాడు వేయి. వేయి కద్దనంది ఉత్తరం రాతేదని రాధ కలవరం దుకున్న సమయంలో, అంటి ఉత్తరం అంజనేయులు చేతితో వెనుకాడుతుంది. రాధ అంజనేయులుతో వెళ్లిపోయిందని ఊరంతా గట్టబంటుంది. వేయి హతాశుడవుతాడు. మన శ్యాంతిని అగిస్తూ, పార్వతి యింటికెళ్ల రాధకు వరిస్తేతులు యికా కుదులుబడవు. అందోళన, అత్యుపాధ్య మూత్రమే అతడు మిగిలాం.

11

ఎండ కొంచెం చల్లబడగానే పార్వతి రాధ ఇందిరమ్మగారింటికి వెళ్లారు. వీళ్ళు వస్తామని ముందుగానే పోస్ట్ చేసి ఉండడం వల్ల అవిడ వాకిట్లోనే నిదురయి అఖిమానంగా పలకరించి తోవలికి తీసుకు వెళ్లింది.

ముగ్గురూ వెళ్లి వో గదిలో కూర్చున్నారు. ఆ గదిలో వో నూలగా చిన్నచిన్న పీటలు బంటుబానాలు పేర్చి ఉన్నాయి. వాటివంటే చూస్తున్న పార్వతి సుద్దేశించి అవిడ నవ్వుతూ అంది.

“ఇది క్లాసు రూమ్. ఇక్కడైతే మనం అన్ని సంగతులు మాట్లాడుకోవచ్చునని ఇలా తీసుకోవచ్చును. మాకింకా ఆసీనురూం అనీ, టీచర్సురూమ్ అనీ ఏమీలేవు. ప్రస్తుతం ఈ రెండు గదులు, ఈ నేక్కవరంతా అంతా స్కూలుకి వాడుకుంటున్నాము. ఈ వెలాంటికి ఆ ప్రక్కన యింకో చిన్న యూనిట్ మొదలుపెడతాను. ప్లాను కాంక్షనయిపోయింది. అది కూడా తయారయితే స్కూలు విస్తృతం చేయడానికి పీలుంటుంది.”

“జాబులేంది. నెమ్మదిగా ఎక్స్ పెన్డ చేసుకోవచ్చు. మొదటే అన్ని పాంగులు కావాలనుకుంటే ఏలా.”

వాల్మీద్వరి సంభాషణ నింటూ ముపు సంగా కూర్చుంది రాధ. అసె గుండె డడడ డడ డడతోంది. భయంతో ఒళ్లంతా చిరుచెవులులు పోస్తున్నాయి. తల వంచుకుని నెమ్మదిగా ఎవరూ చూడకుండా అరచేతులలో పట్టిన చెముడిని రుమాలుతో తుడుచుకుంటోంది

కొంతసేపు ఈ ఐదురు ఆ ఐదురు అయ్యాక,

“అయితే రాధని రేపటినుండి రమ్మం బారా?” అంది పార్వతి.

“అలాగే. రేపే అప్పాయింటుమెంటు అర్దరు కూడా పైపు చేయించి యిస్తాను.” అంది అవిడ రాధవంక చూస్తూ

“థ్యాంక్సు” అంది రాధ తన శక్తి సంతా కూడదీసుకుంటూ.

“ఎస్. ఎస్. ఎల్. పి. నర్సిఫీట్టు ఉందామ్మా?” అంది ఇందిరమ్మగారు. ఎంతో ఆదరంగా.

“తెచ్చానంది” అంటూ బ్యాగ్ తెరచి

ఆ నర్సిఫీట్టు అమెచెరి కిచ్చింది రాధ.

అసె ఏదో మాట్లాడుతూ వున్నకం తెరచి మార్కులు చూస్తుంటే,

“మీరు మార్కులు చూడక్కర్లేదని మా రాధ ఎప్పుడూ క్లాసులో అన్ని నల్లి క్లులలోనూ పట్టే.” అంది పార్వతి చిన్నగా నవ్వుతూ.

అవిడ అలా చూస్తూనే, “అద్దన్నం” అంది యాదాభావంగా.

“ఆ అద్దన్నం అంతటితోటే ఆగి పోయింది. ఇప్పుడు నా అంతటి దురదృష్టవంతులెవరూ ఉండరు.” అంది రాధ బాధాతప్త కంఠంతో.

దెబ్బతిన్నట్లు తలెత్తి చూచింది ఇంది రమ్మగారు. “నువ్వలా అనుకోవద్దమ్మా కొన్నాళ్ళు వోపికవట్టా లంతే. మళ్ళీ ఆ అద్దన్నం చిన్న వెతుక్కుంటూ వస్తుంది. నేను నీకు తల్లిలాంటి దాన్ని. నా జీవితవనం పూరికే పోదు. నా మాట మీద నమ్మకముంచి కొన్నాళ్ళు ధైర్యంగా ఉండు.” అంది అప్పాయింటి తోటికివారు తూండగా.

చల్లటి సన్నీటిజల్లు లాంటి ఆ సాను భూతి వాక్యానికి రాధ కళ్ళలో సీళ్ళ తిరిగింలు. ఏమో చెప్పబోయింది. కాని పూడిపోయిన కంశం అండుకు అవకాశం ఇవ్వకపోవడంతో ముపుసంగా కళ్ళతోనే శృతజ్ఞత తెలుపుకుని మళ్ళీ తల వంచుకుంది.

“మిగతా టీచర్సు ఏమైనా అనుకుంటే రేమోనని తన భయం.” అంది పార్వతి ఆ ముగ్గురి మధ్య అల్లుకుపోయిన నిశ్శబ్దాన్ని భంగంచేస్తూ.

“ఎవ్వరూ ఏమీ అనుకోరు. అతను పై చతువుకి విదేశాలకి వెళ్లాడని చెప్పాం. అంతవరకూ పూరికే ఉండడం ఎందుకని రాధ ఉద్యోగం చేస్తోంది అనుకుంటారు.

రాధ? నువ్వెప్పుడూ నవ్వుతూ సంతోషంగా ఉండాలి. వాళ్ళందరిముందు ఇలా విచారంగా బాధపడుతున్నట్లు మాత్రం ఉండకు. దానివల్ల వాళ్ళందరికీ లేనిపోని అనుమానాలు కలుగడమే కాకుండా, నీకు

కోణాని పాపముకొరకు (శ్రీయస్కంధం) కడు.

ఇటుగో పార్వతి! రాధ ఎప్పుడూ సంతోషంగా ఉండి వేళవట్టున ఆహారం ఏకాంతి తీసుకునేలా చూపే భారం నీది."

"సరిస్థితిని అర్థంచేసుకుని, వో ఉపాధి కల్పించి ఆదరించడానికి ఇష్టపడింది. అదే పదివేలు." అనుకున్న పార్వతికి, రాధకి ఆమె మాటలు అమిత ఆశ్చర్యాన్ని, ఆనందాన్ని కలిగించాయి. ఆ భావాలు వారి వదనాల్లో ప్రతిబింబించడంతో,

"వా మాటలు మీ కాశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తున్నాయి కదూ. మేమి చెప్పింది వింటే మీ సంతోషం తీరిపోతుంది." అంది రుద్రకంఠం. ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్లు తిరిగాయి. ఆమెలో కలిగిన ఈ హాత్యరిణామానికి మరి తెల్లబోయారు వాళ్ళిద్దరూ. కొద్ది క్షణాల తరువాత ఇందిరమ్మగారే మొదలుపెట్టింది.

"అవసరం వచ్చింది కాబట్టి ఇప్పుడు మీకు చెప్తున్నాను. ఇది నాకూ మావారికి తప్ప ఇంట్లో పిల్లలకి కూడ తెలియదు.

నాకో చెల్లెలుండేది సంధ్య అని. చాల అందమైనది, తెలివైనది. మరుకైనది. తను బి. ఏ, ప్యాను కాగానే పెళ్లి చేయాలని అమ్మ తొందరపెట్టింది. అయితే తన అంద చందాలకి తెలివితేటలకి తగిన బాడు దొరక్క, కాలేజీలు తెరవగానే ఎం. ఎ.,లో చేర్పించారు నాన్నగారు. 'ఎప్పుడు సంబంధం కుదిరితే అప్పుడే మాన్పించే యుచ్చులే. ఇప్పుడు దూరికే ఇంట్లో కూర్చోపెట్టడం దేనికి?' అంటూ అమ్మని సమాధానపరిచారు.

ఆ ఎం. ఏ., చదువుతుండగానే సంధ్యకు ఒక అబ్బాయిలో పరిచయం అయ్యింది. వాళ్ళ క్లాస్. కానీ మన కులం కాదు. అయితేనేం, వాళ్ళిద్దరూ ప్రేమించుకున్నారు. పెద్దరి నెదిరించి అయినా వివాహం చేసుకోడానికి నిశ్చయించుకున్నారు.

ఆ వేసంగి శలవలకి అతను యింటికి వెళుతూ, ఎలాగైనా తల్లిదండ్రుల్ని ఒప్పించి వారం పది రోజులలో వస్తానని, వాళ్ళు ఇష్టపడకపోయినా సంధ్యని

పెళ్లిచేసుకోవడం బాగున్న దిన్నో అతని అవసరంలేదని చెప్పిరని పాపం. మేమంతా కల్పించి రైతెక్కాడు. వారం పది పదిహేన కలిసి తనని బలవంతమీద బలిపీఠం రోజులు గడిచిపోయాయి. అతను తిరిగి మీదకు తీసుకువెళ్లి యజ్ఞపశువులా రాబేడు. పోనీ ఉత్తరం అయినా వ్రాయ ఆ దాక్కురు దగ్గరికి తీసుకువెళ్లాం, లేదు. సంధ్యలో అదుర్దా ఎక్కువయింది. ఆ దాక్కురు మాకు చిచ్చువ్వుపిసుంటే తను ఇదిగో యిప్పుడు రాధ పరిస్థితే తెలిసినవాడే. మా నాన్నగారి వయస్సు ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. అయినా ఎవరికి టుంది. ఆయనంటే కేవలం దాక్కురనే తెలియకుండా ఒకటి రెండు నెలలు గడువు గౌరవమే కాకుండా ఏదో అధిమానం కొచ్చింది. అప్పటికే అతని జాడ తెలియ చున్నా ఉండేవి. ఆయన కూడ మమ్మల్ని చూపు ఉండేవి. ఆయన కూడ మమ్మల్ని లేదు. ఇంకొద్దీ రోజులలో కాలేజీలు తన పిల్లలలాగే వాత్యంతో చూసే

తెలుస్తారు. అప్పటి తెలుగునా అతను వాడు. సంధ్య వణికిపోతూ పెళ్లి ఆయన వచ్చి తీరుతాడని భయం చెప్పుకుందేమో.

కానీ, ఈలోగా అనుకోని సంఘటన జరిగింది. అప్పుడు నేనుకూడ అక్కడే ఉన్నాను. వో ఉదయం కాసే త్రాగుతూ త్రాగుతూ వాంటి చేసుకుని కళ్ళు తిరిగి పడిపోయింది సంధ్య. ఇంట్లో అంతా ఖంగారుపడ్డాయి. అన్నయ్య వెంటనే కారు వేసుకు వెళ్లి దాక్కుర్ని వెంటబెట్టుకు వచ్చాడు. ఈలోగా సంధ్యకి తెలిసి వచ్చింది. తన కప్పుడు బాగానే ఉన్నదని, దాక్కురు అన్ని పరీక్షలు పూర్తిచేసి, "జనరల్

L. D. AHUJA & SONS (APTW)
Post Box No. 1346, Delhi-6.

పాఠశాల పూర్తి చేయండి.

జంబూకూచ్యుని హిస్టరీ
 యూజింగ్ ద్వారా ప్రభు
 త్వం చేపట్టగజేంచుచున్న
 వంశముంచి హోమియో
 పతిక మూడు అత్యున్న
 క్షుణ్ణు దిగ్గజులు, ఎం.డి.
 హెచ్. ఎం.ఎస్.సి. (హోమియో) గోల్
 డ్ మెడల్స్ పొందండి. సేదు, కమ్మగడిం
 చండి. వివిధ వ్యాస్యకనకు వ్రాయండి.
IMPERIAL HOMOPATHIC COLLEGE
 (APT), Jammu, Tawi-12.

పద్య విచారిణి తిరుప్పావ్యమునా పద్యము
 ముద్రపర్చి వెల్లడించుచుంటిమి. 157-15
 పుటలో పు. 12-13 వై.
 చెక్కడ పూర్తికొల్పబడని చెక్కడ పూర్తిగా
 పనుచుంటిమి. పూర్తికొల్పబడు. 147-16.
 పుటలో పు. 17-97 వై.
 కవితోపే పాత పద్యము కా, కవితయినా.
 అపరిచిత్ కవితా పు. 87-97 వై. మును
 తిరుప్పావ్యము వెల్లడించుచుంటిమి.

DR. SHERMAN, F.C.S.
181, R. N. Guha Road, Calcutta-22

60544

44444444

అక్షర కృతి

श्री कृष्ण चन्द्रा वैद्या
(A. P.) P.O. Katri Sarai (Gaya)

0585

చేసే, అంతకన్న మరేదెదు" అంటూ
 బావిక్కిదో వ్రాసి ఇచ్చాడు. వెదుతూ
 వెదుతూ వాన్నాకి తులుచుతాత చెయ్య
 చేసి, "ఎక్కడా తావదని మానేశావు
 బోల్తాగా. వీలయితే వీడుంతుం నోసేరిరా!
 కాస్తేవు చదరంగం ఆడుకుందాం."
 అంటూ యాధాతాపంగా చెప్పినట్లు చెప్పి
 కారెక్కాడు.

జబ్బు విమో తదని దొడ్డురు చెప్పాడు
 కదా అని మేముంతా నిశ్చింతగా ఉన్నాం.
 కానీ పెద్దయ్య మాత్రం అలాగే వీరసంగా
 నిస్తానగా ఆ కుర్చీలో వాలిపోయింది.
 ఆ కొద్ది క్షణాలలోనే విమియో రక్తం
 ఇంతా వీరయిపోయినట్లు మొఖం అంతా
 పాలిపోయి తెల్లగా అయిపోయింది.

“ఇప్పుడు అన్నయ్య వచ్చేటప్పుడు
మంచి తెచ్చి పెడతాడమ్మా. భయపెంలేదు.
వెళ్లి కాపేపు పడుకో. ఆ వీరనం తగ్గు
తుంది.” అన్నాడు వాళ్ళగారు. అసలు
అయినా మొదలైనంత వేళ్ళ లందరితో
నండ్లు అంటే అభిమానం ఎక్కువ.

పంధ్య నెర్గి య గదిలో నడుకుంది.
పదిగంటలనేక బలవంతంవూడ లేండు.
మెతుకులు తిసి, ఆ పంధ్యార్పించుటగా
కూడ భుతంత రాకుండా ఆ గదిలోనే
నడుకుంది.

[illegible]

“తేదమ్మా, ఆ మందు తెండు దోషులు
పుచ్చుకుమేరికి ఎంతో బలం వచ్చిన
ట్లుంటుంది. భూదేవో అరగంటలో
వస్తేనే తమ నా కోసం వెంటుందే”

అంతా వెళ్ళిపోయింది.

అప్పట్నుగానే నో అరగంటలోనే సంధ్య
తిరిగి వచ్చేసింది. ఈ మొత్తం ఎంతో
ప్రకారంగా కళకళలాడుతూ ఉంది.

తరువాత కాపీవంటి కాన్పుగది
వచ్చారు. పోల్స్ కూర్చుని ఉన్న వేడు
అయిన్ని చూస్తూనే ఉలిక్కిపడి భయం
వేసి గదిలోకి వెళ్లిపోయాను. ఆయన
వ్వుంత క్రోధమూర్తిగా నే నేనాడూ మాత్రం
లేదు. పూసించుకోలేదు కూడా. ఆయన
తీవ్రంగా కాళ్ళంబులు కదుక్కోకుండా వెంట
గదిలోకి వెళ్లారు. ఆయన చెప్పింది
నిని అమ్మ వెళ్లి కొట్టుకుంటూ సంధ్య
గదిలోకి వెళ్లింది. ఏమీటా లంగారు అని
మేము కూడా వెళ్లాము.

షాక్తిరూపాది అనుమానం విజయేనశి
 ఒప్పుకుంది సంధ్య. అమ్మ ఒళ్ళు తెలియని
 కోపంలో ఏమేమో యిష్టించచ్చినట్లు
 అనేపింది. అయినా దేనికీ సమాధానం.
 చెప్పలేదు తను.

ఆ గ్రామి ఎవ్వరం భోజనము చేయ
లేదు. మరి గడుల్లో వాళ్లం అటో
నిమ్మా కూర్చున్నామే కాని ఒక్కళ్లకీ
నిద్ర కూడ వట్ట లేదు. మర్నాడు
మామూలుగానే తెల్లవారింది. అమ్మ, వాళ్లు
కానిటో క్రిందటిరోజు వచ్చిన కోసం
కొంచెం తగ్గింది. ముందు కర్తవ్యం
నిమిటా అనే అటోను వచ్చింది. దీని
విటాగో ఆ సంబంధమే భాయనాపి పెళ్లి
జరిపించేద్దామనే నిర్ణయానికి వచ్చారు.
అందరం లేచాం కాని సంధ్య మృత్యు
లేని వియటకు రాలేదు. “మన్వల్లి
పియమకురా” అని వాళ్లుగారు అమ్మని
వంపించారు.

అమ్మ గదిలోకి వెళ్లిన కొద్ది క్షణాలలోనే "అయ్యో తల్లీ, ఎంతవని చేశావే" అంటూ గొట్టుమంటూ ఏడుపు వినిపించింది. అందరం గదిలోకి వరుగుపెట్టాం. ఏమింది ? సంధ్య నిశ్చలంగా నిర్భయంగా వడుకుని నిద్రపోతోంది. పెదవులమీద చిరునవ్వు కూడా అలాగే ఉన్నట్టుంది.

తరువాత తెలిసింది, ఆక్రితం సాయం త్రము వెళ్లి తన క్లాస్‌మేట్ ఎవరికో మెడికల్ షిఫ్టుంటే. అతన్ని బ్రతిమాలి ఏదో వంకని స్టీపింగ్ పిల్చీ తెచ్చుకుందని. ఇలా జరుగుతుందని అతనికి మూతం వీం తెలుసు.

ఆ సాయంత్రం అమ్మ గదిలో వదుకుని ఉండి ఉండి ఏడుస్తూంటే నేను ప్రక్కనే కూర్చుని వోదారుస్తున్నాను. వాళ్ళగారు అన్నయ్య వోల్డ్ల కూర్చోనున్నారు. ఎవరిదో క్రొత్త గొంతు వినిపిస్తే నేను లేచి వోల్డ్లకి వచ్చాను. ఆ ఆగంతకుని చూచి గురుక్కుమన్నాను. అతను ఒకటి రెండు పిర్లు సంద్యకోసం మా యింటికి వచ్చాడు. అతను తన క్లాస్‌మేట్ అనీ, చాలా తెలివైనవాడనీ, అందుకని అతని వోల్డ్లు తీస్తుంటున్నానని సంద్య చెప్పింది. ఆ స్నేహం ఇలా పరిణమిస్తుందని నేనూ హించలేక పోయాను.

ఏముంది? తనూ సంద్య ప్రేమించు కున్నామని, తను నంగతి వాళ్ళ వాన్న గారికి చెప్పే ఆయన అంగీకరించలేదనీ, దిబ్బటికైనా ఆయన మనస్సు మారుతుందేమోనని ఈ రెండు వెలలు వోపిక పట్టానని చెప్పాడు. ఇంక ఆయన ఎంతకీ ఇవ్వవడకపోవడంతో ఆయన్ని ఎదిరించి వచ్చేశామనీ, సంద్యని వెళ్లిచేసుకుని, ఇక ఆ సంవత్సరం వదువు సాగే అవకాశంలేదు కనుక ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకుంటానని చెప్పాడు.

అతను పాపం ఎంతో బెదురుతూ బెదురుతూ చెప్పినట్లే, అన్నయ్య అసాంకారం అణచుకోలేక ఒక్క పుడుటువ లేచి వెళ్లి ఒకచేత్తో అతని పర్పు కాంరు వట్టు కొని రెండోచేత్తో ఈ చెంపి ఆ చెంపి వాయిం చేశాడు. వాళ్ళగారు వెళ్లి అడ్డుపడక పోతే అతను స్పృహతప్పేవరకు అన్నయ్య అలాకొడుతూనే వుండేవాడేమో. వాళ్ళ గారు వాళ్ళిద్దర్నీ విడిపించి నంగతి సందర్భాలు అర్థంకాక అయోమయంగా తన నంక మాస్టున్న అతనితో, "వాయనా, అంతమంచి ఉద్దేశ్యం ఉన్నవాడిని వో ఉత్తరము ముక్కుయినా వ్రాయుచోయావా? ఏమీనం చూపి చూపి సంద్య నిర్బంధితే

అతనితోనే చేసుకుంటేది." అన్నాడు అలా తారలను ఒత్తుకుంటూ.

"విజంగా!" అన్నా డజను నమ్మలే వట్టు.

"విజం కాకపోతే సీతో వోస్య మాడతా మటరా?" అంటూ అన్నయ్య హంక రించాడు.

"ఏమిటో ఎప్పటికప్పుడు వ్రాద్దామను కుంటూనే అశ్రద్ధ చేశాను. పైగా మా వాన్న ఒప్పుకోలేదని వ్రాయడానికి పిగ్గుపడ్డాను. మేమ వచ్చాకే అన్ని నంగ తులు చెప్పిచ్చు ననుకున్నాను. కాలేజీ తెరిచే దాకానైనా తను వా కోసం చూడవలసింది" అన్నాడు వణుకుతున్న కంకంతో.

తరువాత వాళ్ళగారు చెప్పినది విని పిగ్గుతో తల వంచుకుంటూ "వా కంత ఆలోచన లేకపోయింది. వా నిర్లక్ష్యంవలననే సంద్య చచ్చిపోయింది. నేనే తనని చంపేశాను." అంటూ రెండు చేతులలోనూ మొఖం చాచుకుని గిరుక్కున మొదిరిగి వెళ్లిపోయాడు.

అతను వచ్చి వెళ్లింతరువాత వాన్న గారి బాధ మరి ఎక్కువయిపోయింది. "మేమకూడ వట్ల తెలియని కోసంతో దాన్ని ఏమేమో అని వోప్పించాను. కాస్త వివేకంతో ప్రవర్తించి, ఆ సాయంత్రమే వాళ్ళ ఎడమ కుక్కుచి, ఉత్తరం వ్రాస్తానని రైర్యం చెప్పివుంటే అంతవని చేపేడిశాడు." అంటూ కుమిలిపోయారు.

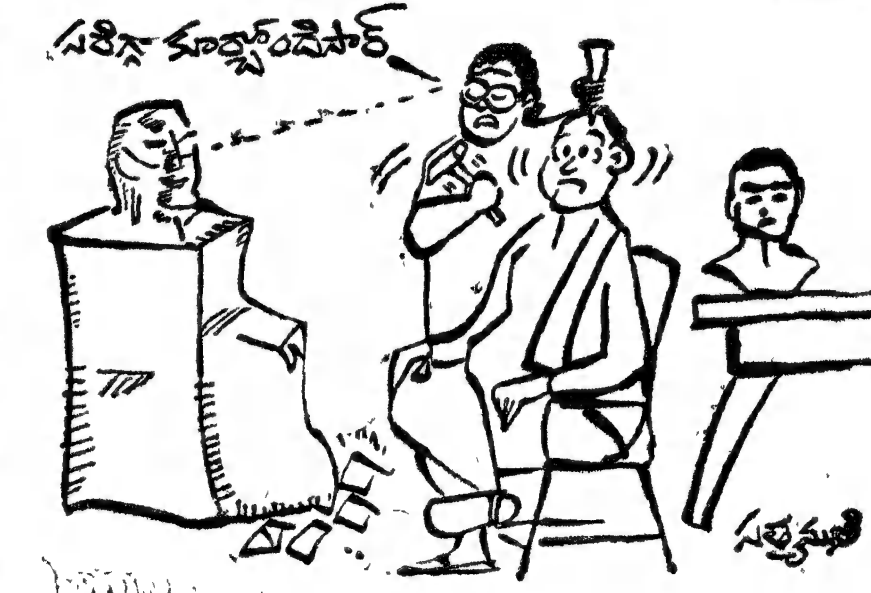
అమ్మ నడేసిరి. ఇలా తరువాత ఏకం బాళ నద్దా పోయిన ప్రాణం తిరిగి రాదుగానో అంటూ వో దీర్ఘ విశ్వాసం విడిచి కళ్ళు తుడుచుకున్నారు ఇందిరమ్మగారు.

అంతవరకూ ఆ కథలో తీవ్రమైపోయి అమె దుఃఖాన్ని వంచుకున్న క్రోత లిద్దరూ జాగ్రదావస్థలోకి వచ్చి, వాళ్ళ పంలా పాన్ని వ్యక్తం చేశారు.

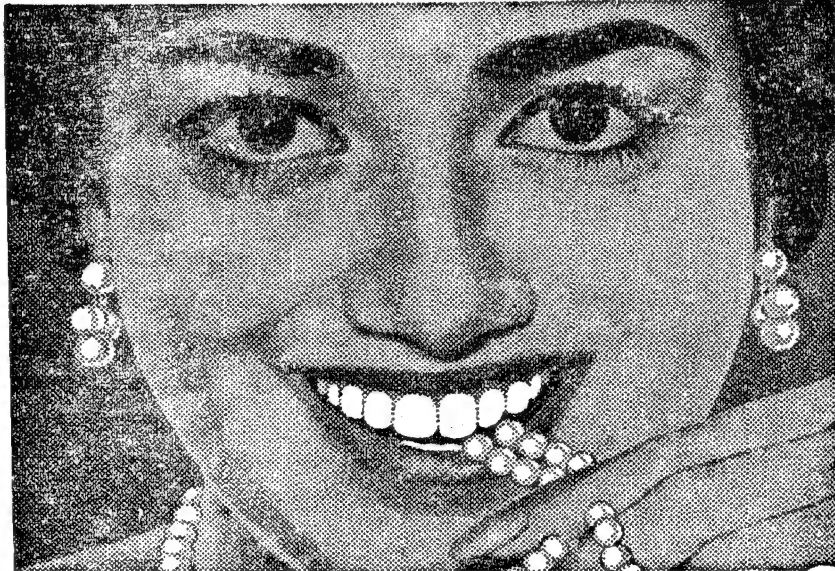
"సాసం అవిడెంత బాధపడుతుందో ఆ చెల్లెలికోసం. బాధపడిన వ్యూహమే ఇంకొకరి బాధని అర్థంచేసుకోగలదు. అందుకే మేంంటే అవిడ కంత జాబీ సానుభూతి" అనుకుంది రాధ.

గత స్మృతుల పునర్వరణంలో కలత వారిన అంతరంగాన్ని అదుపులోకి తెచ్చు కుని మళ్ళీ ఇందిరమ్మగారే అంది,

"ఇది జరిగి యిప్పటికీ దాదాపు పాతిక సంవత్సరా లవుతుంది. అయినా అవాటి సంఘటనలన్నీ వా కెప్పుడూ కళ్ళకి కట్టి వట్లే ఉంటాయి. సంద్య మరి ఒక్క రోజు వోపిక పట్టివుంటే తన జీవితం ఎంత మంతోషంగా గడిచిపోయేదోనని పూహించుకుంటూంటే చెప్పలేని బాళ కలుగుతుంది. సీదీ, రదువుకున్నది—కోర్నీ రోజులు ఎక్కడికైనా వెళ్లిపోయి తన బ్రతుకు తాను బ్రతుకుదామన్నైవా తమకీ తోవలేదేమో. అలా వెళ్లిపోవడం కులూ జాచి కేదో కళంకం అని అనుకుంటుంది. తను వచ్చిపోతే మూతం, అనుకునేదాల్న

ఇదిగో కాలేట్ వారి ... **బ్రిష్క** టూత్ పేస్టు

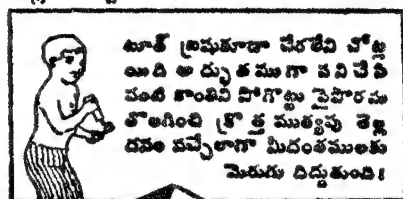

నివలెననుగుతో పళ్ళులేముకుని కొత్త ముత్యపు తెల్లదనం పొందండి!

ఇదిగో కాలేట్ బ్రిష్క - శ్రేష్ఠమైన దంతరావన మధ్యమాలను ఉత్పత్తి చెయ్యడంలో ప్రపంచ మంతటా కొత్త అనుభవము గడించిన సంస్థ అందించి కొత్త బాక్ చేస్తు.

అరోగ్యవంతమైన జీవనానికి వచ్చు అత్యంత ముఖ్యమైన ముగ్గురి చెయ్యడంలో ప్రపంచ మంతటా కొత్త అనుభవము గడించిన సంస్థ అందించి కొత్త బాక్ చేస్తు. అరోగ్యవంతమైన జీవనానికి వచ్చు అత్యంత ముఖ్యమైన ముగ్గురి చెయ్యడంలో ప్రపంచ మంతటా కొత్త అనుభవము గడించిన సంస్థ అందించి కొత్త బాక్ చేస్తు.

కోవడానికి కాలేట్ బ్రిష్క యొక్క యుక్తమైన బాక్స్ కొని వినియోగించుకుని కొత్త బాక్స్ చేస్తు.

అద్భుతమైన కొత్త బ్రష్ కోవడానికి అనువైనది. కాలేట్ బ్రిష్క యొక్క బాక్స్ కొని.

ని రీ క ణ

అనేక రకాలుగా అనుకున్నారు.

ఆ సమయంలో అక్కడ ఉన్న వేనయినా తనకి రైల్వేవేసి ఏదైనా నలవో ఇవ్వ లేకపోయానే అనే బాధ ఇప్పటిదాకా నన్ను వెంటాడుతూనే ఉంది. అందుకే పార్వతి అనాడు నిన్ను గురించి చెప్పినప్పుడు, విన్నలాగైనా ఆడుకోవాలని, సంధ్య జీవితంలో నీ జీవితంకూడ అన్యాయం అయిపోయిందాడ దని విశ్వయించుకున్నాను. అందుకే నన్ను తప్పు అంత అవసరం లేకపోయినా నిన్ను తీసుకోడానికే నిర్ణయించుకున్నాను. ఎలాగూ వచ్చే సంవత్సరం అయినా ఇంకో టీవరు అవసరం ఉంటుంది. కాస్త ముందుగా తీసుకుంటే నీకు సహాయం చేసినట్లు ఉంటుంది."

"మీకు నా కృతజ్ఞత ఎలా తెలుపు కోవాలో తెలియడంలేదు. మీ సీడవి నా జీవితం అంతా విశ్చింతగా గడిచిపోతే చాలు." అంది రాధ.

"నీ కలాంటి అవసరం రా దనులు. కొద్ది రోజులలోనే పరిసి తులన్ని చక్కబడతాయి. నువ్వు నీ భర్తతో ముఖంగా కాపురం చేసు కుంటావు. ఈ కొద్ది రోజులు కొంచెం రైల్వేగా ఉండు. ఎవరడిగినా అతను ఏదేకాలలో ఉన్నాడని చెప్పు!"

ఇంక మాట్లాడవలసినవి ఏమీ లేక. సోవడంతో,

"కలె వస్తామంటే. రాధ రేపు పొద్దున్న ముందుంది." అంది పార్వతి లేస్తూ. రాధ కూడా లేచి నిలబడింది.

"కొందరేమిటి? కూళ్ళొండి. కాఫీ తీసుకు వెళుదురుగాని" అందాచి.

"ఇప్పుడే తీసుకువచ్చామంటే. కొంచెం బజారు తెల్లల్లిన వని కూడ ఉంది. మళ్ళీ ముప్పై వా వస్తారేండి." అంది పార్వతి.

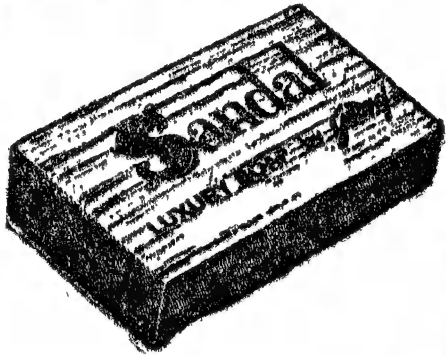
ఇందిరమ్మగారు వాళ్ళిద్దర్నీ బలవంతం చేసి కూర్చోబెట్టి తోవలికి వెళ్లి (టో మూడు కప్పుల కాఫీ పట్టించుకు వచ్చింది. కాఫీ తీసుకుని కొద్ది క్షణాలు కూర్చుని బయలుదేరారు రాధ పార్వతి. (సకేషం)

ఐరోపా, అమెరికాలకు ఎగుమతి నిమిత్తం ప్రత్యేకంగా సృష్టితమై ఐయర్లరచబడ్డ సౌఖ్యానంద కరమైన సబ్బు, ఇప్పుడు ఎన్నికగా భారతదేశంలో అమ్మకమగుచున్నది!

గోద్రెజ్ సాండల్... కుద్దమైన మైసూర్ చందన మానే నుండి నైపుణ్యంగా మిశ్రమం చేయబడిన ఉల్లాసకరమైన ప్రళయమగు విలపుండే వరిమళం గలది... ఇట్టి వాటిలో చాలా కాలం విలపుండే చాలా పెద్ద సబ్బు నేడే దీనిని వాడి చూడండి. చాలి హాయిగాలిపే వరిమళం మీ కెంతో ప్రీతిపానది!

గోద్రెజ్ సాండల్
...అందరూ ఆనందించగల సౌఖ్యదాయకం

సమర్పితం క్రొత్త గోద్రెజ్ సాండల్

గోద్రెజ్
సబ్బులలో
ఉత్తమ
వామము

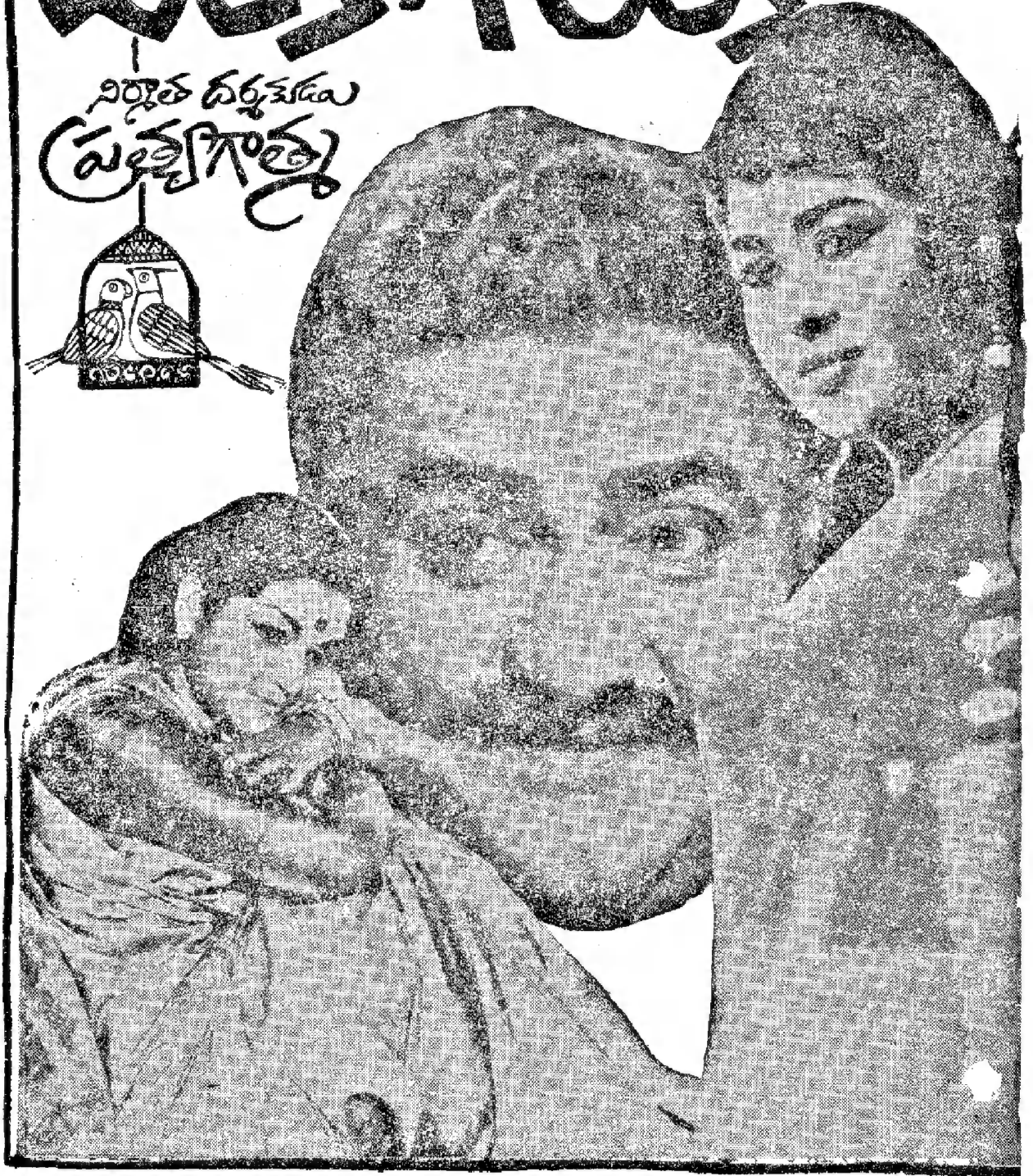

ఆత్మార్థ

చిత్తగర్హిణి

నిర్మాత దర్శకత్వం
పెళ్ళిగొత్తు

కొత్తపాతలమేలుకలయిక కొమ్మరంగులుజిమ్మగా

యీతం రాజేశ్వరరావు
నయ్యగ విడుదల

అకంకుష్టం

నాదంబియరావు

స్వప్నం

80

ప్రచురించినది

3-6-68

నీళ్ళదిండి, వెన్నెల త్రాతిళ్ళూ మల్లె పూలూ, నొక్కులజాతూ, ఏటిలో ఒక దానికోకటి వంబంధం లేకపోయినా, ఏటిలో దేన్నిచూచినా, బాలాంబగారికి పాత జ్ఞాన కాలు కళ ముందు మెదులుతాయి. ఆ జ్ఞానకాలు వెనక బాధ తప్ప అనందంలేదు, అదంతా తన యవ్వనంలో జరిగిపోయిన ఒకసుందర స్వప్నం. ఆ సుందరస్వప్నం అడపాదడపా పృథ్వీయాంతరాల్లోంచి, బయటికి తొంగిచూస్తూనే వుంటుంది, తనకు ఇష్టం లేకపోయినా.

ఇవ్వక తనకూతురు జయలక్ష్మి మూలంగా పాతజ్ఞానకాలు మళ్ళీ బాలాంబ గారి కళ ముందు మెదిలాయి.

సాయంత్రం ఎవరో అబ్బాయి జయలక్ష్మి వెంట వచ్చాడు. కాసేపు జయలక్ష్మితో పిచ్చాపాటి మాట్లాడి వెళి పోయాడు. తనకూతురు—ఆ అబ్బాయిలో అల్లాచనువుగా మాట్లాడడం బాలాంబ గారికి—ఎందుకో అనవ్యంగా కనిపించింది.

“ఎవరే ఆ అబ్బాయి?” అన్నది.

“మాకాలేజీలో చదువుతున్నాడు. వాళ్ళాసే” అంది. కూతురు సమాధానం లోని నిర్లక్ష్యం బాలాంబగారికి చురుక్కున తగిలింది.

“ఏ క్లాసుయితే మట్టుకు ఇంటిదగ్గరకు రావలసిన అవసరమేమిటి?” అన్నది.

“అవసరముంటే తప్ప రాకూడదేమిటి?” అన్నది జయలక్ష్మి ముఖం చిట్లించి.

కూతురు నోటుంటు, బాలాంబగారు ఆశించిన సమాధానం అడికాదు. అందువల్ల అవిడకు అరికాలిముంటు నెత్తికెక్కింది. బాజాగ్గా సుందరించడానికి బదులు—ఘోటుగా నాలుగు అంటించింది. జయలక్ష్మి ఇక నోరెత్తలేక పోయింది. గుడ్ల పీరుకుక్కుకుంటూ వెళ్ళి మంచం కరుచుక వదుకుంది.

గోడగడియారం తొమ్మిది కొట్టినా జయలక్ష్మి అన్నానికి లేవలేదు. కూతుర్ని వదిలి అన్నం తినడానికి అవిడకు మువ్వరించలేదు. బ్రతిమాలి అన్నానికి ఏవడానికి బాలాంబగారికి ఇంకా కోపం తగ్గలేదు, జయలక్ష్మిమీద.

తెన్నెల త్రాతిళ్ళూ మల్లె పూలూ, నొక్కులజాతూ, ఏటిలో ఒక దానికోకటి వంబంధం లేకపోయినా, ఏటిలో దేన్నిచూచినా, బాలాంబగారికి పాత జ్ఞాన కాలు కళ ముందు మెదులుతాయి.

అప్పుడు అప్పుడు తనకు జయలక్ష్మి వయస్. జయలక్ష్మికన్నా అందంగా వుండేదేమో తను.

లేకపోతే సుందరం తనకోసం అంత ఇదయ్యేవాడా? సుందరం కొత్తగా పేనరుగా వచ్చాడు అపూరిత. నొక్కుల జాతు కంటికి అద్దాలు—రంగుకొంచెం వలుపైనా—నలాకేగా తూడ ముచ్చటగా ఉండేవాడు. ఎప్పుడూ పిగరెట్టు పెదవుల మధ్య కాలతుండేది.

సాయంత్రమయ్యే వరికి, పూరిబయటికి చెరువుగట్టుంటు పీకారువచ్చేవాడు.

దిండివంకనేసుకోసి, పరిగ్గా అవమానానికి వచ్చేది తను. నీళ్ళకనికాదు—సుందరాన్ని చూడడానికి!

తీరా అక్కడకి వెళ్లాక దించినకళ్ళ పైకి లేవవు. తచ్చేసిగ్గు. గజగజానీళ్ళ ముంచుకోని వెనక ఎవ్వరో తరుముతున్నట్లు నడచేది.

మొకవైపు సుందరం తన్ను చూస్తున్నాడేమో..... కళ్ళెత్తి చూద్దామంటేకళ్ళూ కలుస్తాయని భయం. మెకాం తన్ను సుందరం చూస్తున్నాడమకావే వరికి—పిగ్గుతో ఒళ్లంతా కుంచించుక పోయేది.

త్రాతి వదుకుంటే సుందరం కళ్ళతో మెదిలేవాడు. పృథ్వీయాంత్రంలో తేనెపిగల్లా తియ్యటి పూవాలు తేమి.

మొదటిరోజు తనతో మాట్లాడటం ఇప్పటికీ నిన్నా మొన్నా జరిగి నట్లుంటుంది.

పిల్లనీసుకోని మున్నుతి తను. తన మొకే వస్తున్నాడు అతను. ఎవ్వరన్నా చూస్తే? ఎందుకో భయం వేసిందితనకు. కాళ్ళ తొట్రు వదుతున్నాడు.

“బాలాంబా మీసేరు?” వెనకనుంచి అడుగుతున్నాడు. తను అప్పుడు అనలేదు. కాదు అనలేదు. ఏమనడానికిగోతు పెగలేదు. చెక్కిళ్ళు ఎరుపు తేమకుంది.

బాజాగ్గా వచ్చి మొరదలరి ముందునడక పోయాడు. అతని నోటుంటు వచ్చిన ఆ ఒక్కమాటా, తన కన్నెమనసులో రేపేక కలవరానికి అనందానికి అవధులులేక పోయాయి.

అత్రాతి చల్లటి వెన్నెల్లో పక్కా కుదరక, విదారాక, తెల్లవార్నూ బాజారణ చేసింది.

తెల్లవారిలేచి అద్దంలో చూచుకుంటే కళ్ళు జ్యోతుల్లా వున్నాయి. అయినా—అకళ్ళల్లో ఏదో కొత్త కాంతి తొంగి చూస్తోంది.

మొత్తానికి సుందరం గడుసువాడే.

మరుసటి రోజు మళ్ళీ వెంటవద్దాడు. ఏదో మాట్లాడు తాడన్నది తనకు తెలయమాలకు ఎల్లానసమాధానం చెప్పాలో మనసులో రిచార్చలో చేసుకొంటోంది తను.

“తలతో అన్నిపూలు పెట్టారే జయలక్ష్మి వనిపించదా?” పూసించనివచ్చు ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం—చెప్పే గడుసుదనం తనకిలేదు. పూలే జరువయ్యే..... వచ్చే నవ్వును ఆవడానికి తను పెదివంటు దిగ నట్టింది.

కుచ్చెళ్ళూ ఎత్తి నట్టుకున్న చెంబునీ పూలు తడుముకుంది.

“మాతల్లో పూలు తాక్కుంటానని భయమా?”

అన్ని కొంటెప్రశ్నలు. దేనికి సమాధానం చెప్పలేదు తను. ఏమనుకుంటాడో ఏమో? నయ్యారంజా మెడవక్కకి తిప్పి నవ్వి నడక వేగం పెచ్చించింది.

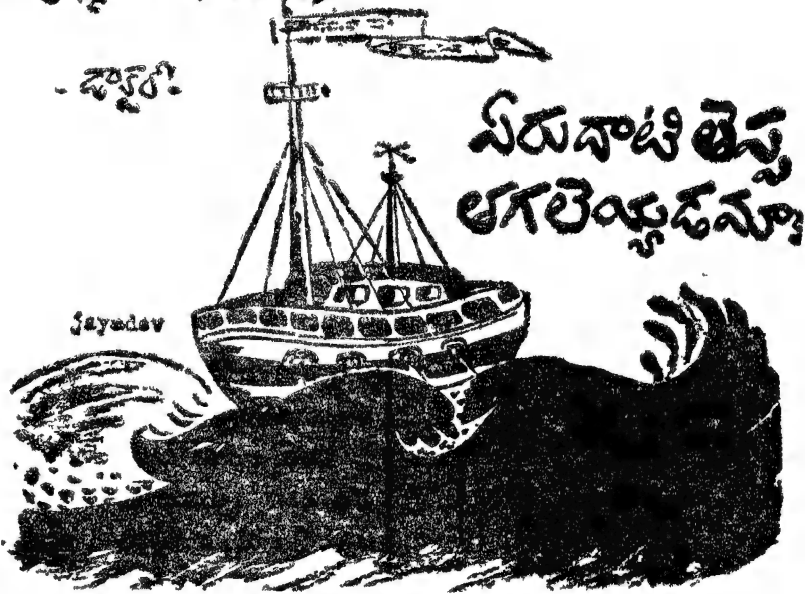
“వెనక ఎవరో తరుముతున్నట్లు అల్లా నడపి రెండుకు. చీరచూడండి ఎల్లా తడిసిందో”.

దిగమే— మక్కిమీనా దీరంతా తడికి నంటికాంతిజయము నడుతోంది. పిగ్గా కోసమా రెండు కలిగాంబ. కళ్ళుక అగి “అడవిల్లం వెంట నడవటం సరదా ఏమిటి మీకు? నుండు వెళ్ళండి” అన్నది.

సుందరం నుండువెళ్ళి నవ్వాడు. ఎంత అవుకున్నా పెదిమం మీద తనకూ నవ్వు నిల్చింది.

అత్రాతి కళ్ళు సమానుకుంటే—సుంగళ

- డబ్ల్యు.టి.

సరువాటి తప్ప అగలెయ్యడమూ

"ఏమిటాటి తప్ప అగలెయ్యే మన ఆ తరవాతి ప్రయాణము మునుకు, మనకి పోవడము ఉంది" అంటాడు వార్త దేశపు బాపెను. "చేయవలసిన పనే అయితే తాన్ని చెయ్యడానికి తానీ ఏర్పడే వుంటుంది" అని అతని గాఢవిశ్వాసము. ఈ రెండు ధృతాంతా భావజాలమైన అతని నీతిక రథాన్ని అస్తమయము దాకా నిలబాటుగా వదిలేసేను.

అయితే అతని విజ్ఞాన భవము అర్థి- ట్టికే నమ్మకపు మునుకుండల నడుము తలపిర్చితో, కలాలు కొరకే ధ్రువప్రాంతపు తలకుపోయింది. అతని అకాయాలు విజయ మంతాలు కావడము అన్నది మాత్రం యిట్లా దిశ మణికిరియము. వార్త దేశపు వోడలు తిరగవలసివది అక్కిటికే నమ్మకపు చతితో, ఉత్తరధ్రువ ప్రాంతం నించి కొట్టుకు వచ్చే మునుకుగడ్డలకు దూరంగా చతి తుఫానుల వడును. ఈ వోకాయానము ముతరం కావాలంటే వార్తకు ఉత్తరాన్న వున్న భ్రమ ప్రాంతములోనూ, పశ్చిమోత్తరములో వున్న గ్రీన్లాండుతూఖండములోనూ వుండే వాతా వరణ పరిస్థితిలో వంపూర్ణ విజ్ఞానము కావాలి. వాస్తవము అతిసాధనము చేసి, ఏవరూ అధిరోహించని గ్రీన్లాండు తూర్పు తీరపు హిమవర్షక పంక్తిని అధిరోహించి ఆ ఖండానికి అడ్డంగా తెరవానికే సెట్టిం

—మునుకునూ వాతా వోట్టులు—మీర వయసించి తానీ విజయ తీరము చేరేదూ గ్రీన్లాండు లోగుట్టులు అందినంతా, బయట పే సెట్టి.

ఈ ప్రయాణములో అతనికి ఒక పెద్ద మునుకుగడ్డ నీటి మోత, ఒకమట్టు కెక్కు వుండేంది. ఈ మునుకు నీటి ఉత్తరగడ ప్రాంతం మంచి మునుకుగడ్డ నీటి మోత తో వచ్చినట్టిది. గ్రీన్లాండు ద్వీపములో చెట్లు లేవు! వాస్తవము స్వయంగా మానాడు గదా? మన ఈ రెమ్మ ఎలాగ వచ్చి వుంటుంది?...ఈ మునుకుగడ్డ 'దీవులు' కమంగా

జిల్లావము వైపుకి జరుగుతో (దీని తగ్గి) నీటి ఉమ్మము తగిలి దక్షిణపు టండు దగ్గర కరిగి నిర్దేహింపటాంబు. ఈ మన కొండలు(తీర)జరగడానికి కారణము నమ్మక ముతోనీ జల్లవవాహం. (జల్లవవాహ కితం జల్లవవాహము గివీగుది ప్రవాహములా అన్నది కలసుకున్న వోట హిమండు దీర్చుకుతుంది అని చదివేము మనము.) గ్రీన్లాండు తూర్పు ప్రాంతంలో 'రె' అన్న వోట మారిన రెమ్మను బట్టి వాస్తవము పెద్ద వూహ చేశాడు. "ఈ రెమ్మ 'సై' తీరియా అడవుంది. అక్కడి సై తీరియానే నమ్మకములో వది, అక్కడి నుంచి 'ధ' కమునై వువచ్చే మునుకు జల్లవవాహం(1)లో తో, ధ్రువప్రాంతంలో గడ్డ కట్టిన అనిట మీదే తో జరుగుతూ ధ్రువము మీదుగా జక్తడానికి జరిగి జల్లవవాహం(2)లో 'గ్రీన్'లాండు తూర్పున 'రె' వద్ద జరుగి ఉంటుంది" అని ఈ రెమ్మ వచ్చినట్లే వోడ అయివా ధ్రువము మీదునుంచి రావాక గదా? గుండవి అవనము (Hall)తో ఒక వోడ విర్చించి, వానితో వైజ్ఞానిక పరికరాలు అన్నీ నింపుకుని వస్తాండుగదా మన యులతో 1 అన్న (జానవుచ్చ) ప్రాంతానికి అడుక్కేరాడు. ఆ వోడ పేరు ప్రామ్ (పులో గామి.) మెక్కి లాడు గదా! ఉత్తరధ్రువము వైపు పొగి చలివల్ల, పేరుకున్న నీటి వోక్కు దుకి మునుకుగడ్డ సైభాగము మీదికి ఎక్కి

వుడ్ వార్మ్స్

మీ శిశువును అరోగ్యంగాను,
ఆనందంగాను పుంచండి

ఫీడ్ వార్మ్స్, కుటుంబాన్ని, పుల్లడనం, కడుపు ఉబ్బరం, పల్లె
లేయనపుడు కలిగే జబ్బులకు తక్షణ నివారణ కలిగించును,
వుడ్ వార్మ్స్ గ్రెడ్ వాటర్స్ ను సర్వత్రా వైద్యంగా పుంచుకోండి!

తెరివెన తలుపు
100 వేలకు పైగా
వాడుకున్నాడు.

W.P. Alayam P. 10 Td

వైజ్ఞానిక గాఢాశయి

కూర్చుంది వోడ! ఇక ధ్రువము వైపు జర
గాలి, హాయిగా వోడ గదులలో కూర్చున్న
అవకాశాలతో వాళ్లు ఉత్తర ధ్రువము మీది
వారావరణాది వైజ్ఞానిక పరిస్థితుల్ని కొలిచి
జనుక్కోవాలి. గొప్పగా వుంది ప్లానిస్.
ఏదాది గడిచింది, వోడ జరిగిన దూరము
190 మైళ్లు! 365 రోజులకు 190
మైళ్లు. రోజుకి 4 వర్గాంగులు. ఈతెక్కిని
వాళ్ల వోడ 'వా'ర్వే చేరడానికి పట్టే కాలము
వాలుగు సంవత్సరాలు.

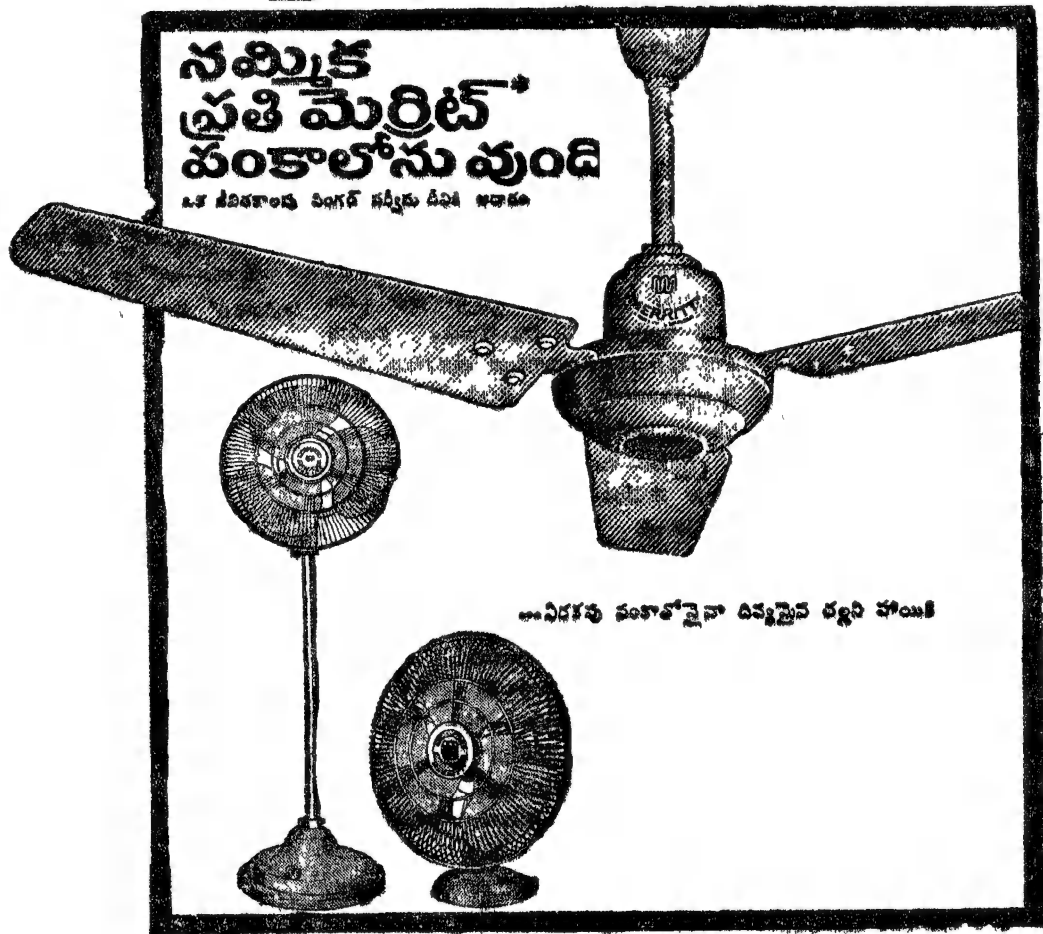
కొంత కాలానికి వాళ్లకి తెలిసింది తమ
వోడ పరిగ్గా ధ్రువము మీద నుంచి పోజో
దని. వారికి కావలసినది ధ్రువ ప్రాంతపు
వైజ్ఞానిక ముస్తపు. ఆ వోడ మీద సైబీ
రియా దాకా వచ్చి మంచుగడ్డ మీద గది
కట్టి ఆ వోడవి తగలబెట్టినట్లు అయింది
ఇప్పుడు. అది దాని దారివే దాని వేగము
లోనే పోతుందీ, దాన్ని అటూ ఇటూ తిప్ప
దానికి పిలువెదు! నాన్నెనూ ఇంకోక్కో వాని
కుడూ ఆ వోడ దిగిపోయి ధ్రువము వైపు
నియల్లేరారు. ఇంకా 400 మైళ్లుండింది
ధ్రువానికి. తిండి, వైజ్ఞానిక సాధనాలూ,
స్టేషియూ, వాటిని లోగే కుక్కలూతో
వాళ్లెద్దరూ ఆ మంచుగడ్డ మిగ్రులూ,
పల్లములూ ఎక్కిదిగి ఎముకలు కొరికే
చలిలో ప్రయాణించారు. ఇదీ వీరు దాటి
తెప్ప తగల వెయడమే. ముందుకే ప్రయా
ణము. తిరోగమనము లేదు. మ్యాపులో
వక్షత్రపు చుక్క వున్న వోటి దీవులను
చేరడానికి వారికి వాలుగు వెలులు పట్టింది.
అప్పటి దాకా ఏ పరిశోధకులైనా చేరి ఉండిన
ప్రాంతాలకు రెండుమార్లు మైళ్లు ఉత్త
రానికి ఆ చలిలో చొచ్చుకు వెళ్లాడు నాన్నెనూ.
మూడు శిశువులు గడిపేడు ఒక్క సహాయకు
డితో ఆ మంచు ఎడారులలో. అనుకో
కుండా ఇంకోక బ్రిటిషు వైజ్ఞానిక దళము
వారిని కలుసుకున్నారా, నియల్లేరిన
మూడేళ్లకు వార్వే చేరుకున్నారు. వారు
చేరిన పదిరోజుల తర్వాత, నావికులందరి
లోనూ చెక్కుచెదరకుండా ప్రాప్త వోడ
నార్వే చేరింది.

నాన్నెను అవజయము ఎరగదు. నార్వే

హిందూత్వ సంపాదనలో, మొదటి ప్రపంచ రష్యను కాందిశికులకు దేశదేశాలలో స్థిరని దాన్ని చేసే దారి ఏర్పడే వుంటుంది. అతి యుద్ధ సంక్లభములో వాణ్ణి నిదేశాల వాసము కల్పించడములో, టర్కీ పీడిత వట్టు, మరి ముందుకే సడక. ఏరు దాట మంచి ఆహారాని ముఖ్య పదార్థాలు సేక గ్రీకులనూ, లక్షలాది క్షుధార్త రష్యను దానికే తెప్ప. ఆ తరువాత అవసరమైతే రించడములో దేశ దేశాల యుద్ధ ఖైదీలను కిసానులనూ రక్షించడములోనూ అతనికి విజ దానితో పొయ్యి మండించు" అంటాడు వ్యదేశాలకు చేర్చడములో, వదిపాను లక్షల యమే సిద్ధించింది. చేయవలసిన వనైతే, వాన్సెన్. మహర్షి కాదూ వాన్సెన్? ●

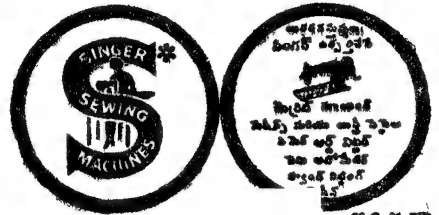
సింగర్

వస్తువుల

సింగర్ అనేకరకాల మెర్రిట్ ఫంక్షనలను ఏ ప్రాంతానికీ పరిచివేయడంగా అంక జేసుచుంది. ఇవి ఎంతో అందంగా ఉంటాయి. స్ట్రెస్సునైన నేయిలడి కంటికిపెట్టిన చక్కని కంగుల్లో కయ్యాలైనవి. ఏండ్ల కరెన్సీ విరాళంకంగా పడి జీతీనిల్లా ఇవి ఊహించబడవు.
క్రాద్దుదాం పద్ధతిపై కొమ్మగోలుకు అన్ని సింగర్ తుకాణముల లోను మురియు ఎన్నుకోవడం సింగర్ టీగల్ వద్దను అతిథియము.

సింగర్ ప్రవృత్తి, మెర్రిట్ పేరూ

సింగర్ కంపెనీవారియొక్క సేవ మార్కు

మెర్రిట్ పేరూ

మొదల : గత వారంకంటే యావారం బాగా ఉంటుంది. వృత్తివ్యాపారాల్లో యిదివరకు యేర్పడిన తికాకులను పరిష్కరించడమే కాకుండా అన్నివ్యవహారాల్లో తగినంత అభివృద్ధిని సాధించగలరు. ఆర్థిక వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. విద్యావైఙ్ఞానిక రంగాల్లో మీకన్నీ ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది. కుటుంబకార్యక్రమాలు శ్రమమీద నెరవేరతాయి. స్త్రీరాష్ట్ర వ్యవహారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు తగలవు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. అలంకార వస్తువులు కొంటారు. మినీడకాలక్షేపాల్లో నిర్లక్ష్యంబారు.

దృష్టతల : వారం ప్రారంభంలో వృత్తివ్యాపారాల్లో అనుకోని వ్యయప్రయానలకు గురికావలసి వస్తుంది. ముఖ్యమైన వ్యవహారాలు భాగస్వామ్యం విర్లయాని వదలివేయడం మంచిది. అవసరానికి యోగ్యత విధంగా డబ్బు వేతికివస్తుంది. ఉద్యోగంలో మీ పరిస్థితి ఇదివరకంటే బాగా ఉంటుంది. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో మెచ్చకులాని కార్యకర్తలు మోస్తారు. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉన్నా మోసాకారాలన కలగుతుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో భేదాభిప్రాయాలవల్ల నర్దుకొంటాయి. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

మిథునం : ఏ వ్యవహారంలోనూ ఆరంభంలో కష్టపించిన అనుకూలత ఆఖరు వరకు విలనదు. కొన్ని వ్యవహారాల్లో ప్రయాస మీది ప్రయోజనం మరొకరిది కాక పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. ఉద్యోగంలో కొంతమంది వ్యక్తులు మీమీద వదంతులను వ్యాపించే ప్రమాదం ఉంది. ప్రయాణాల్లో మీతాలూకు వస్తువులు పోవచ్చును. కుటుంబ సంతోషం లభిస్తుంది. ఆడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్య విషయంలో జాగ్రత్త అవసరం. సాటివారితో గౌరవం లభిస్తుంది. బంధువులకు సహాయం చేస్తారు.

కర్కాటకం : వృత్తివ్యాపారాల్లో కొంచెం శ్రమ తగినా, దానికి తగిన ప్రతిఫలం లభించడం వలన వారం సంతృప్తికరంగానే ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు కూడా ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. అధికారం వలన జరగవలసిన వ్యవహారాల్లో కొత్తసమస్యలు తలయెత్త వచ్చును. ఏదో ఒకవిధంగా అవసరానికి డబ్బు వేతికి వస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో నూతనోద్యమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులతో లేకుండా నెరవేరతాయి. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

సింహం : ఈ వారం మీరు జరిపే వ్యవహారాలన్నీ కేవలం తాత్కాలికమైన లాభమే కాకుండా

వారఫలం

3-6-1966 శుక్రవారం మొదలు

9-6-1966 గురువారం వరకు.

మొమ్మందు కూడా తగిన ఉపయోగం ఉంటుంది. ఇదివరకు మీ యెడల ముఖ్యంగా ఉన్నవారు కూడా యిప్పుడు మీ అభిప్రాయాను గౌరవిస్తారు. ప్రయాణాలు ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. కోర్టు వ్యవహారాల్లో యిదివరకు యేర్పడిన వికాకులు చాలా వరకు తొలగిపోతాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం ప్రస్తుతం బాగా ఉన్నా విర్లక్ష్యం చేయడం తగదు. సంతోషకరమైన వారాలను వింటారు.

కన్య : మీ స్వంత వసులు మలుపుగానే వెరవేరతాయి గాని, యితరుల నిమిత్తం శ్రమ పొందవలసి వస్తుంది. రావలసిన డబ్బు మీద అధారపడి నూతన వ్యాపారాలు ప్రారంభించడం తగదు. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వృత్తిలో చాలా శ్రమ మీద స్వల్పాభివృద్ధిని సాధించగలరు. సాంఘిక కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. విద్యావైఙ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషికి స్వల్పాటంకాలు వస్తాయి. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు—కుటుంబ కార్యక్రమాలు సంతృప్తికరంగా నెరవేరతాయి. శుభములంగా వ్యయం జరుగుతుంది.

తుల : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు అనుకొన్నట్లుగానే నెరవేరతాయి గాని, ఫలితం మాత్రం సంతృప్తికరంగా ఉండదు. వ్యాపారంలో సాటివారితో పోటీ పెరుగుతుంది. వృత్తిలో నూతన వావకాశాలు లభించవచ్చును. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమూటాలకు లొంగిపోవడం తగదు. ప్రయాణాలు శ్రమ మీద ఫలించగలవు. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిష్టల సంచలనం పెరుగుతుంది. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు—స్తల్ప ఆచార్యం చేయవచ్చును. సంతానానికి పోషకసంతోషాలు లభిస్తాయి.

వృశ్చికం : వృత్తివ్యాపారాల్లో మీరు అనుకోనేది ఒకటి జరిగింది. మరొకటి కావచ్చును. భారీయెత్తున చేసే వ్యాపారాలు ప్రారంభించడానికి యిది సమయం కాదు. భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాల్లో నల్లభేదాభిప్రాయాలు వస్తాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. కుటుంబ సంతోషం లభిస్తుంది. శుభకార్యాల విషయంలో కొత్తసమస్యలు తలయెత్త వచ్చును. ఆడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు—ఉన్న సంబంధమైన ఆచార్యం చేస్తుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

ధనుస్సు : వృత్తివ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా నెరవేరతాయి. కొంతమంది వ్యక్తులు మిమ్మల్ని కష్టించి కలహప్రసంగం తీసికొని రావడానికి ప్రయత్నిస్తారు. వృత్తిలో అనుకూల వారాలను వింటారు. ఉద్యోగంలో మీ అభిప్రాయాలకు తగిన అవకాశాలు లభించగలవు. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో మీకు ముమ్మందు ఉపయోగించ గల వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం సంతృప్తికరంగా ఉంటుంది. మీ తాలూకు వస్తువులు పోయే ప్రమాదం ఉంది.

మేకరం : శంతవరకు అనుకూలంగా ఉన్న వ్యవహారాల్లోనే వికాకులు తలయెత్తడం వలన వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీకార్యక్రమాలను మార్పుకోవలసి వస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసికోవడం తగదు. ఉద్యోగంలో ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు వారంతంలో చేయడం మంచిది. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందక యిబ్బంది కలుగుతుంది. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరుగుతుంది. **స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం** సామాన్యంగా ఉంటుంది. సాటివారితో మాటపట్టించుటకు దిగడం మంచిది కాదు.

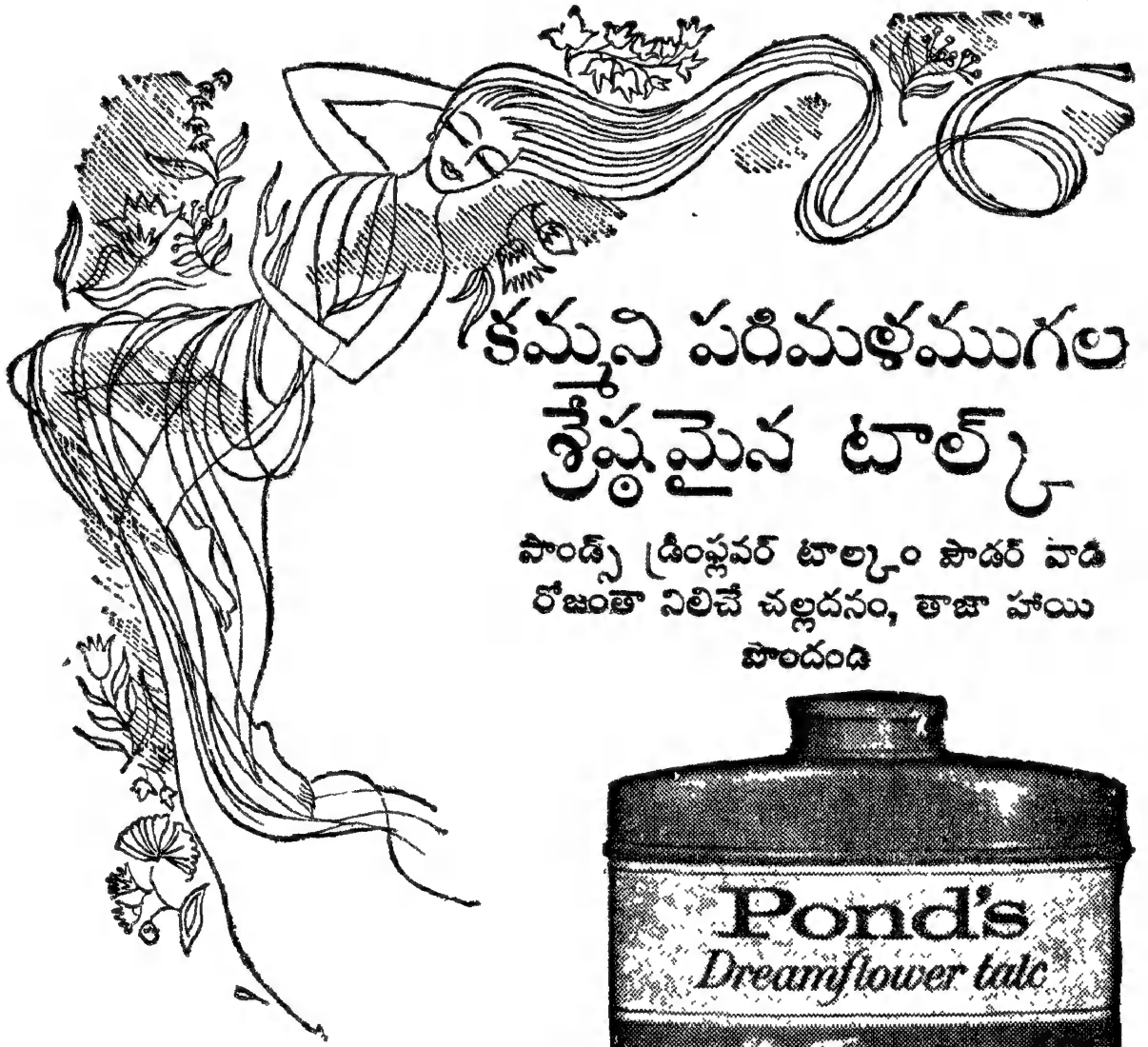
కుంభం : ఈవారం శుభాశుభ మిశ్రమంగా ఉంటుంది. వారం ప్రారంభంలో అన్ని వ్యవహారాలూ అనుకూలంగానే ఉంటాయి గాని వారంతానికి వికాకులు కలుగతాయి. మీరు స్వంతంగా చేసే వ్యాపారాలకంటే భాగస్వామ్యంతో కలసి చేసే వ్యాపారాల బాగా ఉంటాయి. వృత్తిలో మీకు ముమ్మందు ఉపయోగించగల వారాలను వింటారు. కుటుంబ కార్యక్రమాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. కళాకార్యాలకు మంచి సమయం.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. శుభకార్యాల విషయంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి.

మీనం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీరు సువనిత యాల్ని యేమీ సాధించలేకపోయినా, అన్ని వ్యవహారాలూ అనుకొన్నట్లుగా నెరవేరడం వలన యావారనే సంతృప్తికరంగా ఉంటుంది. సాహసంతో కూడిన వ్యవహారాలు కొంతవరకు తాదాచగలవు. వ్యాపారంలో నూతనవావకాశాలు లభిస్తాయి. ప్రయాణాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ఆరోగ్యం సంతృప్తికరంగా ఉంటుంది. వైద్యకార్యాల నెరవేరతాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

—మహేష్

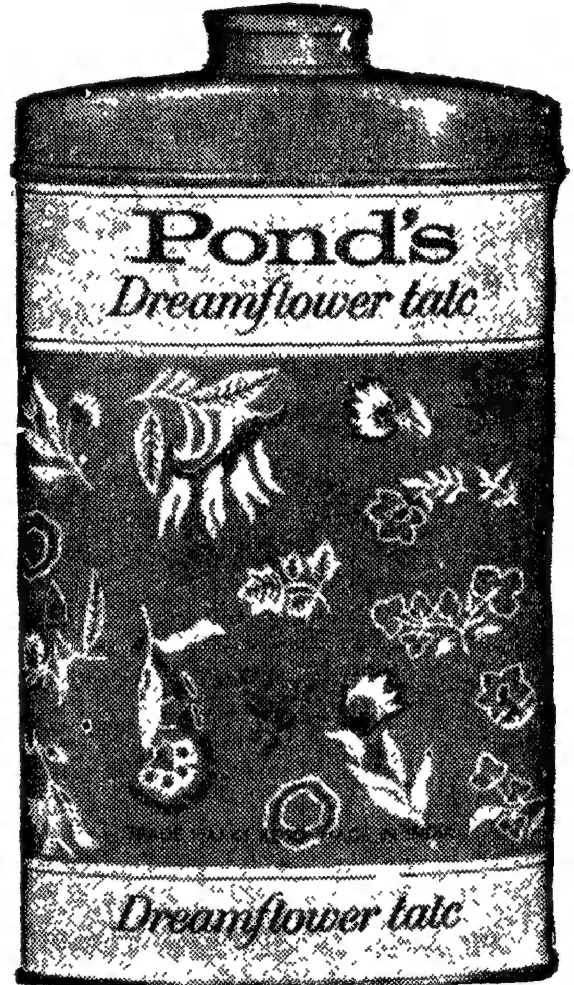
కమ్మని పరిమళముగల శ్రేష్ఠమైన టాల్క్

పొండ్స్ డ్రిమ్‌ఫ్లవర్ టాల్క్ పొడర్ వాడి
రోజంతా నిలిచే చల్లదనం, తాజా హాయి
పొందండి

హృదయం చేసిన తరువాత పొండ్స్ డ్రిమ్‌ఫ్లవర్ టాల్క్ పొడర్ వాడడం ఒంటినించి జల్లుకొని చలాపేపు నిలిచే తాజాతనాన్ని, నువ్వునానూ పొందండి...అతి నాజాతైన నువ్వునానతో కూడిన యీ టాల్క్ పొడర్ వాడడం క్షణంలో తెమటను పీల్చి, ఏ వాతావరణంలోనైనా, రోజంతా అహ్లాద కరమైన చల్లదనాన్ని, తాజాతనాన్ని చేకూరుస్తుంది! ఇంటిల్లుపాదికీ యీ పొడర్ వాడడం ఎంతో ఆదర్శమైనది.

రీసెల్టా-పొండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
(పరిమితమైన కార్యకర్త యొక్క ఎస్.ఎ.ఆర్. హాంబంబు)

FWT-P-4596

శూనతి

4

స్థిరం పురికించింది. ఎక్కడపుడితనం సింహాచలం మాణిక్యం—నేనో వనికి కూలిన దొర్నాగ్యుల్లే. వోనామూలు వదులు కోవెదైవా ఎంత నీలిగా నిండుగా, చక్కగా విమ్మలమంగా వన్ను క్షమించింది. అదే మరొకతయితే—వాళ్ళవాళ్ళతో చెప్పి, నా జీవి తానికి వ్యస్తీవాక్యం పలికించేదే— అలాటిది తన కంతంలో ప్రాణంపోయినా నా పేరు బయటికి రానివ్వనంది. పెళ్ళిచేసుకుని రమ్యుంది. నాకు ఇంగ్లీషు చదివినపీల్చ రావా అంది. ఎంత ఇంగ్లీషు చదివినా పిల్లయినా వరే, సింహాచలం కాతి గోటికి పరిపోతుంది !

చదువుకూ, సంస్కారానికి సంబంధం ఏమిటి ?

వడకొండింటికట్లా యింటికి తాళదనేసి తోలుపెట్టేలో పెట్టుకున్న బట్టలతో రామనాథంగారి యింటికి చేరి, “మా స్నేహితుడి పెళ్ళట. అర్జుణుగా వెళ్లాల్సి వచ్చిందండీ. వెళ్ళొస్తాను” అని బొంకి, శలవు తీసుకొని, బజవాడ చేరాను.

“అదే—చెప్పా చేయక వచ్చేశావ్”

అన్నారు వాళ్ళుగోడు వన్ను చూసి ఆళ్ళ ర్యంతో. వెంట బాగుండలేదని, అవూరు పడలేదని, శలవుపెట్టి వచ్చేశానని బొంకాను. వాళ్ళుగారు నా మాటలు నమ్మారు. “హా సెల్లాళ్ళు శలవు పెడితే సరి. మరో వూరుకు వాల్సే ట్రాన్స్ఫర్ చేస్తారు” అన్నారు.

“అలాగేనండి” అన్నాను. అది మంచి వూరే ! ఆమర్నాడే డిపార్టుమెంటు హెడ్ కి నా శలవు విషయం రాసి, డాక్టరు సర్టిఫికేట్ జతచేసి వంపాను.

వనలేని వాతావరణంలో వదిపాను రోజులు చర్చి చెడి గడిపాను. ఒకరోజు వాళ్ళుగారు వచ్చు తన ఆఫీసు గదిలోకి పిల్చారు. ఆఫీసు గదిలోకి పిల్చారంటే ఏదో గొప్ప వ్యవహారం ఉండి ఉండాలి. చదువు తున్న పుస్తకం టేబులుమీద వదేసి, ఆయన గదికి వెళ్లాను.

“కూర్స్” అన్నారు.

కూర్చున్నాను.

వాళ్ళుగారు ఒక్కసారి నాకేసి చూసి, అనక “టేబులుమీది అడ్డంతో తన ప్రతిబింబం

వైపు చూసుకుంటూ, “నీకు సంబంధం ఒకటి వచ్చింది. ఆ పిల్ల తండ్రి నాకు స్నేహితుడు. అమ్మాయి బియ్యనీ ప్యాన య్యింది. పిల్ల చాలా నెమ్మదస్తురాలు. మువ్వు చూసే ఉంటావు అమ్మాయి పేరు రాధ” నాన్నగారు చెప్పుకుపోతో న్నారు. రాధని నేను ఎరుగుదును. వచ్చని బంగారుచ్చాయలో చక్కని అవయవ నిష్కల వంతో మూర్తీభవించిన స్త్రీలా ఉంటుంది. కానీ రాధకు కొంచెం అపొకారం ఎక్కువని వాకో అభిప్రాయం ఉండేది. ఆమె బియ్యనీ చదివే రోజుల్లో కాలేజీ వేళకి నేను తూముమీద వంటరిగా కూర్చుని ఆమెను చూసేవాణ్ణి. రెండు మూడుసార్లు మాట్లాడాలని ప్రయత్నించాను కూడా. కానీ, రాధకి నామీద మంచి అభిప్రాయం ఉన్నట్టు కనిపించేదికాదు. తరి పక్కకు తిప్పుకుని వెళ్ళిపోయేది. అప్పటికి వోసారి ఆమెకు ఎదురెళ్ళి “టయిమెంతయింది మేడమ్” అనడిగాను కనీసం ఆమె గొంతు వినాలన్న ఉద్దేశ్యంతో.

“విప్పిపాటి కయినంతే” అంది.

గొంతు బావుంది గానీ ఆ రకం నమా తానం ఎదురుమాడక పోడంవల్ల ఉలిక్కి నడి, తేరుకునేలోగా ఆమె విజయగర్వంతో చెల్లిపోయింది.

“ఏవిటాలోచిస్తున్నావ్” అన్నారు నాన్న గారు నా వాంకం చూసి. “ఏంలేదు” అన్నాను పేవరు వెయిట్ని గిరగిర తిప్పుతూ. “మవ్వవర్షయినా ప్రేమించావా ఒకవేళ, అలాంటి దేవైనా ఉంటే చెప్పు. వాకేమీ అభ్యంతరంలేదు” అన్నారు.

“లేదండీ” అన్నాను. పూడిపి గొంతుతో.

“అయితే వార్లింటికీ సాయంత్రం చెల్లామా” అన్నారు. “అలాగేనండీ” అని నేను లేచి, బయటవడ్డాను.

* * *

సింహాచలానికి నచ్చిన బట్టలు తోడు క్లుగ్నాను.

వాన్నగారూ, నేనూ బయల్దేరి వెళ్లే పరికి, రాధ తండ్రి పరంధామయ్యగారు వాళ్ళ గడవలో సిద్ధంగా నిలబడి ఉన్నారు. మమ్మల్ని చూస్తూనే “రండి, రండి” అని అవ్వనించారు. లోపలకు వెళ్లాము.

“ఈవిడ మా అవిడ” అంటూ వాళ్ళావిడను పరిచయంచేసి, అనక రాధని కూడా పరిచయం చేశారు. రాధ చేతులు జోడించి “నమస్కారం” అంది. నేను తలెత్తకుండా “నమస్కారం” అన్నాను. అంతా కూర్చున్నాము.

రాధ నా కెదురుగా ఉన్న పోసాలో కూర్చుంది. బహుశా నన్నానమాలు కట్టి ఉంటుంది. వాకు తలెత్తి ఆమెకేసి చూడ్డానికి భయంచేసింది. వచ్చేది నేనేనని ఆమెకు ముందు తెలిస్తే అసలు పెళ్లిచూపులకు కూడా వచ్చుకునేది కాదేమో!

నాకర్లు కానీ, టిఫన్లు పెట్టారు. వరంధామయ్యగారు ఉన్నట్టుండి పెద్దగా నవ్వుతూ “వదారాల్ని పోటలుల్నంచి తెప్పించాము. కొంతతీసి మా అవిడకు వంట రాదనుకునేరు. అదేంలేదు. కలికతే అతక దని సామెతుండటం. అందుకని పోటలు వదారాలు తెప్పించాల్సి వచ్చింది” అన్నారు. అంతా ఆ నవ్వులో నమ్రదాగాలు ఇచ్చాము.

లాంచం మార్కు ప్రశ్న రయ్యాక

వరంధామయ్యగారి భార్య చెల్లిపోయింది. అనక వాన్నగారూ అయినా కూడా ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నట్టు వెళ్లిపోయారు. గదిలో నేనూ, రాధ మిగిలాము. వాకు మువ్వెముటలూ పోశాయి. నేను వెమ్మదిగా తలెత్తి ఆమెకేసి చూశాను. ఆమె కొంటేగా వాకేసి కూస్తున్నదల్లా చిరునవ్వుని పెడి మల సుధ్య దాచుకుంటూ తల దించు కుంది. నా గుండె రుట్టుల్లునుంది. రాధకూ నేనంటే యివ్వమే!

సురొక్కసారి రాధకేసి చూశాము.

నీలం పట్టు పీర అదే రంగు రవిక, ఎడమ చేతికి రెండు వీలంగానాలు, కుడిచేతికి మేల్ వాచి.

“రేడి అని బిరుదిచ్చారు నీకు గుర్తుందా” అన్నాను.

“ఇప్పుడు మాత్రం కాదన్నా! లేదే.” అంది.

“నేను నచ్చలేదని మీ వాన్నగారిలో చెప్పి నన్ను అనమానం చెల్లానికి పూసుకున్నా రనుకుంటాను.”

“మీరే ననుకున్నారు.”

“నాకు పెన్నిది తోరికింది.”

“మీకేకాదు నాకూ తోరికింది. వచ్చేది మీరే అని నాకు ముందే తెలుసు” అంది పెటచెంగు నరించేసుకుంటూ వాకేసి చూసి. నే నామెకేసి అశ్చర్యంగా చూశాను. విజంగా నా దెవడో అప్పుట్టు మగవాళ్ళకన్నా అద వాళ్ళు రెట్టింపు తెలివి కలవారు. అనం దంతో “థంక్యూ” అన్నాను. పిక్కాత్త విధానంగా కరచానం చెయ్యానిసింపివా అదోగ్యమయిన కోర్కె కాదని పూర్కున్నాను. ఆమె సిగ్గుతో తల వంచుకుంది.

“టయి వెంతయ్యింది మేడవో” అన్నాను.

ఆమె కుడిచేతిని చాపి “చూసుకోండి మీరే” అంది.

“థ్యాంక్యూ” అన్నాను.

* * *

రాత్రి భోజనం రయ్యాక, వాన్నగారు వాలో, “వారికి మన సంబంధం యివ్వమే నట. అమ్మాయి నీకు నచ్చితే ముహూర్తం ఏర్పాటు చేయిస్తాను” అన్నారు. నేను మహదానందంతో “అలాగే” అన్నాను.

వాకు మదరాసు ట్రాన్స్ఫర్ అయ్యిందో అనందం పాలు మరి పట్టలేనంతయ్యింది! వాన్నగారికి యీ విషయం తెప్పేసరికి, “బాగుంది. అయితే గోపాఅత్తూర్ వెళ్లి పానాను తెచ్చేమకే” అన్నారు. నా నీవు మీద ఆ ముక్క కరిచింది. ఇన్నాళ్ళుగా గోపాల్పూర్ విషయం జుర్చిపోయాను.

“అలాగేనండీ” అని రూముకు చేరాము.

వళ్ళంతా జమటపాసింది. ఏ కారణంచేత యినా సింహాచలం నా పేరు అయట పెట్టి ఉంటే....నా కరీరం భయంతో ముడుచుకు పోయింది. అనాడు అనుకున్న చావు ఈనాడు రాసిపెట్టిందేమో ననుకున్నాను. అప్పుడు వెళ్ళడం తప్పించుకుంటే వాగుల్లాను కున్నాను. కానీ, అది అద్యేనని కాదు. వాన్నగారు వో రెండోజా తాగి మళ్ళీ హెచ్చరిక చేయడంతల్లా తప్పనిసరిగా బయల్దేరాము. గోపాంపురం పూకోళ్ళ అడుగు పెట్టేసరికి నా గుండె డడడడ తాడింది. ఇంటికీ వెళ్లే ధైర్యంలేక, పోస్టుమేడ్లా రింటికీ వెళ్లాను. అయితే నన్ను కూడా అశ్చర్యపోయి, “బ్లారే, ఇదేనికోట్ల వెళ్లిత వాడివి అదే పోత పోయావు?” అని అంత లోనే తప్పు నవరించుకుని, “మీ ఆరోగ్యము ఎలా ఉందిప్పుడు” అన్నారు. నా చర్యకీ వో పూతపూసి కట్టుకడగా అయినతో చెప్పి నమ్మించి అనక వాకు బతికి అయినట్టు చెప్పి “మన పూతు విశేషిలేమిటి?” అన్నాను—“ఆ నంగతి” ఒకవేళ పోక్కిల దేమో నన్ను అనుమానంతో.

“విశేషి లేవున్నాయ్ బాడిద ఆ! ఒకే ఒక్క విశేషం ఉంది. మీ ననిమనిషి కూతురు లేదూ మీ యింటికీ అప్పుడప్పు డొచ్చేది సింహాచలం అదేనడితోనో తిరిగి కడుపు తెచ్చుకుంది. వాళ్ళు పెద్ద వంచాయితీ పెట్టారు. నమ్మా, రామనాథం నారివీ పెద్దమనుష్యులుగా పెట్టారు. వాళ్ళు వారికలు పీక్కుని కచ్చారే గానీ అది వాడి పేరు బయటై లేదు. ఆ! నా మొహం. చెప్పడానికి మాత్రం తెలిచ్చస్తేగా, అసలే యిది టూరిస్టు పెంటరు—పైగా వాళ్ళకి నీతేమిటి? జాతేమిటి?....” అంటూ కలగల వచ్చాడు.

సింహాచలం నుండి కృష్ణా నదికి వచ్చినట్లు చెప్పారు. అంత అయితే తనకి కాస్తా అప్పువసరి కుదుర్చు చెప్పి, అయిదు వందలను. అయినకే రకం పురాణం అంటే అమక్. ఏదైతా దివ్యగా ఉంటే తాన్ని కొండంత చేసి చెప్పారు. ఏది ఏమైనా సింహాచలం వా పేరు అయిదుపెట్టలేదు. ఇంటికే చేసేసరికి కామనాథంగారూ, వాళ్ళా ఏడు వా ఉనికి వ్రళ్ళు అడిగి, తమ అయిదు వారీ అయిపోతుందని భావపడ్డారు. అప్పుడు తాల్సింటన్నే బోధనం చేశాను.

కామనాథంగారి భార్య వా విధికి చాలా తాడనకి "మీదయ మీదయకే అయిదు పూళ్ళు కూరుకుంటే పెళ్ళయి పెళ్ళాం దిడ్డ అయివారేళ్ళం చేస్తారండే అయి మాయ తారి ఉద్యోగాలూ" అంది. కామనాథం వారు తమనాథంగా వో పాపుగంట వ్రళ్ళు తప్ప ఉద్యోగాలమీద ఉద్యోగం ఇచ్చారు.

ముద్దమందార

పాతాళం నా అగంటికా దీనికి తోడు. వాగరికంకేర సిగ్గును తురచి అలా కంటాన్ని అంటుంటు, కంటురుతు మూడు కంటా వారి కద్దీలేని వోటు తూగు తుది భుజకే వెల్లకిలా వదుకున్నాను. సింహాచలాన్ని ఏలా కంటుకోవాలా అని అలోచిస్తూ దివ్య మునుకు తీశాను. లేవే వరికి వాగా దీకటే కడింది. దీవే అంతా తలా విన్నానువ్వంగా ఉంది. లేది నిలబడి తలకు, కట్టలకు అంటే అయిదు కదులుపు కున్నాను. వా తప్పే తూరంగా విలబడ్డ ఒక వ్యక్తి మూత కడింది. అయి సింహాచలం.

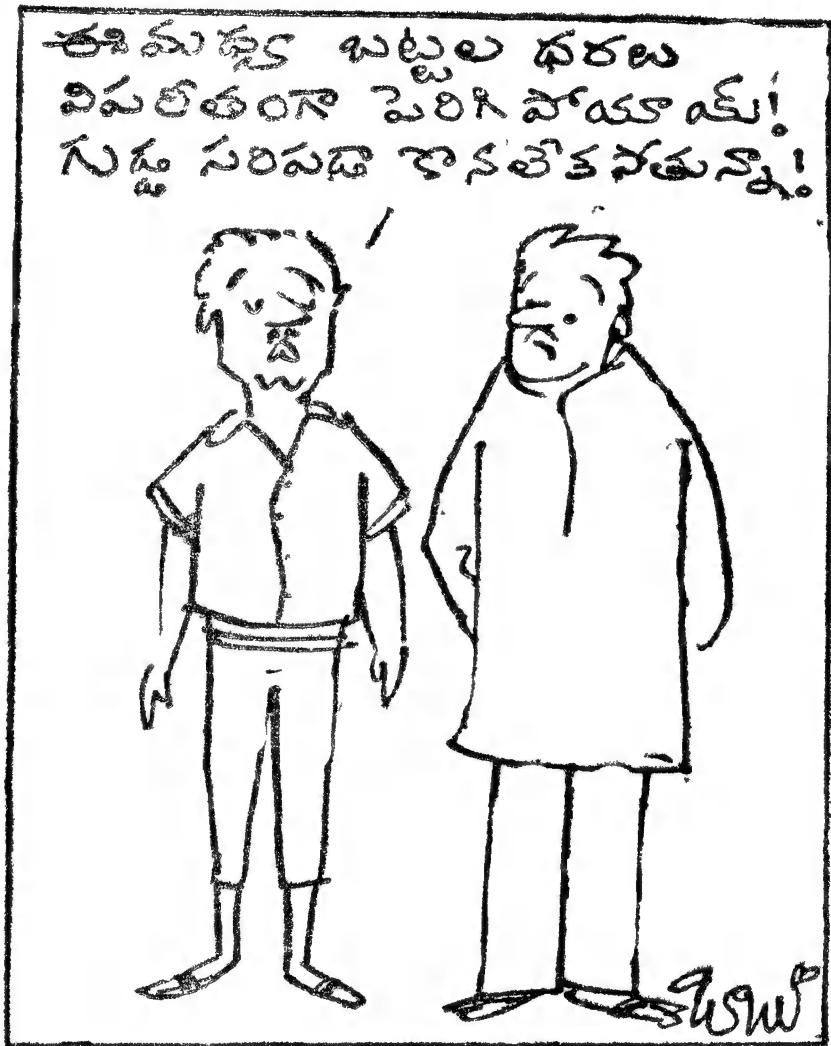
కడివడిగా వరుస్తూ వా తగ్గరకు వచ్చింది. మూత "అలాపాగా ఉన్నారా...." అంది. వాకు వోరావలేను. సింహాచలం చేతిలో

దీవో బుట్టుంది. "సినిమి" అనడిగాను. సింహాచలం తన చేతిలో బుట్టుకేసి చూడు కంటా. "ఇదో కుండలు.... పెట్టులో అమ్మకారలు కదూ అయిటిని. దీవిలో వేనూ అమ్మకున్నాను. కొంటారా" అంది.

"ఏ తెక్క దిస్తావు" అన్నాను. "ఇదిగో అయి గొట్టుం ఒకదా" అంది వో గొట్టుంవిందా కుండలు పంపుతూ. నేను వో చేతిని వాసి, కుండలు పోయింతుకుని వదిలూపాయ దిచ్చాను. "చిల్లల్లేదు తామూ" అంది—సింహాచలంవాకేసి కొంటెగామాస్తూ, నేను కొన్ని కుండలు వోట్లో పోతుకుని, "చిల్లల్లేస్తావో నీవే" అన్నాను. సింహాచలం కుండలో బుట్టు వర్చుకుని "చూడు పిండుకు తామూ అంత డబ్బు" అంది. నేను వోటు చేతిలో పెడుతూ, "నేను వరాంబ వాళ్ళా ఏం? తీసుకోకూడరా" అన్నాను. సింహాచలం వది రూపాయల కాగితం తీసు కుని మొల్లో దోపుకుని, మొల్లోంది తీసిన వో రూపాయ వా చేతిలో పెడుతూ "ఇది ఖర్చు చే కుండా ఉండుకోండ. కనుక దాన్ని చూసినప్పుడయివా నేను గ్యవకల వస్తాను" అంది. వాకామాట తూలంబో గుచ్చినట్టు తగిలింది. "సింహాచలం.... దిమ్మ మర్చిపోవా వా ప్రాణం పోయివా మర్చిపోను" అన్నాను.

ఇద్దరం కూర్చున్నాం. "అయితే మరి మీ పెళ్ళి పెంగడి చేశారు" అంది. సింహాచలం మంచితకల వన్ను మరింత భాధపెట్టింది. "పెళ్ళి నిల్చయమయింది. అమ్మాయి పేరు రాధ, సైవెల పెళ్ళి పెళ్ళికి మువ్వ కూడా తాకూడదూ" అన్నాను. సింహాచలం తలడ్డ ముగా వూసి, "వా వుసురీ గడ్డమీదే పోవాలి తామూ. మీరు మౌతం ఏదాది పోయాక తప్పకుండా తావాలి." అంది లేది నిల బదుతూ. నేను లేది పించుని, అవేళతో సింహాచలాన్ని కేగింతుకున్నాను. తదిది తీరా వా వూదయూనికి పాతుకున్నాను. సింహాచలం వెమ్మదిగా వా చేతుల్లోంది ఏదీ పించుకుని "చుట్టూ ఎవరైనా చూసుంటే" అంది.

"నమ్మ కంపెయ్యకూడదూ" అన్నాను కే వావేళతో

“అంతగా దువకండి” అంది.

కావచ్చు మునుపగా నిలబడ్డాము. తిరిగి పింహళలమే అంది, “పిద్దుప్ప వీమాను నర్తదానికి వస్తాము. ఆట్టే సేపు నునం కలిపివుంటే ఎవరన్నా అనుమానిస్తారు” అంది.

“పిడికారు” అన్నాను నేను దాదాపు అరిచి పట్టు. పింహళలం వా అమాయకత్వానికి వచ్చి, “నరే, యిహ నేను వెళ్తాను. రేపు వస్తాను” అంది. నేను అనేకంతో పింహ చలాచాళి వా గుండెకు హత్తుకున్నాను. పింహళలం పన్ను పెనవేసుకుపోయింది.

రైలుపెట్టెలోంచి కనుమరుగైపోయిన వరకూ తల బైటపెట్టి మాతాను. కళ్ళలో నిలచిన వీరము పైటవెంగుతో నత్తుకుని వెళ్ళిపోతూండడం రీతిగా కనుపించింది— నాకు. తారంగా నిట్టూర్చి తేజవారి పేరాను.

గోపాలపురం నుంచి వచ్చిన మూడో ఖాదు నా ముద్రాను ప్రయాణం వారు ముయ్యింది. వివాహం పై వెంటో ఖాదు ముయ్యింది. పరింధామయ్యగారితో, రాదతో వాస్తవగారిలోనూ చెప్పి ముద్రాను చేరి, కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో వా రూము చూటు వాస్తవరం అక్కడుండడంవల్ల తిప్పగా ఆతనింటికి వెళ్ళాను. వాస్తవరం తప్పు చూపి వరమానంద వడ్డాడు. “నిరా! వెళ్లి చూకోవా” అని ప్రవృత్తారి మార్పు ప్రశ్న వేశాడు. నా వెళ్లి ముహూర్త వివరం చెప్పి, “మరి నీ కీ వంటరి తనం ఏంటి?” అన్నాను. వాస్తవరం మొల్లన వచ్చి, “మా అవిడ పై నెల వస్తుంది. పై నెంటే పై నెల కాదునా?” రెండు మూడు వెల లవుతుంది. పుట్టింటి కెళ్ళింది.” అన్నాడు.

“పెళ్లి రెంతమంది?” అన్నాను.

“పెళ్లిలా! ఇంతవరకూ రేలా! అందుకే వెళ్ళింది. ఇవాళో రేపో భుభూరత్త రావారి అన్నాడు. అన్నాక “మనీషరం కలిపి మంచి పెద్దిల్లు తీసుకుందాం. మా అవిడ వచ్చేలోగా యిల్లు మారాలని చెప్పి మరీ వెళ్ళింది.

కండ్ల

అందానికి

రక్షణకు

దర్ బార్ కాజల్

కా టు క

(100g)

తయారుచేసినవారు:

రాంబీర్ సింగ్ పెని, కాంబాయి-4.

..ఇదిగో!

పొదుపెన కాలేట్ బహుళారక్ టాల్కలో చల్లని, పరిమళ సంపద

మనోహరమైన వరిమళము కలిగి... ఆశ్చర్యము గలిగి పొదుపెన ఒక ఉత్తమ మైనటాల్కొ: మీకు అద్భుతమైన వరిని, మనోహరమైన అహోదకర మైనవావాహియి తో... అంతా అందుంది, అందరినీ పొంది, వనిపావతో వసో వింకో ఉత్తమమైనది.

కాలేట్ ఆల్-పర్పస్ టాల్క

CA 77, G. 3 198

శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యుగారి
"మేల్ మాయల్ మందు"
 నల్లరంగు, పిల్లరంగు, పొడలు, పెద్దలు, గజ్జి,
 మరియు చెడ్డపేరు వ్యాధిచివందున నిర్మలము
 పుట్టించు రహస్యము మొదలగు
 దీర్ఘకాల వర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

పిద్ద కాక్టర్ శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యురి & సన్సు
 5/22, మేల్మాయల్, (P. O.) N. A. Dt.

సువాసనలు వెదజల్లే యీకు సొగసు సమకూర్చే పామాలీవ్ లవెండర్ టాలక్

మీకు నచ్చే సువాసనలు మీ కోసం తిరిగి పుష్టించబడ్డాయి! క్రమంపై సౌందర్య శ్రేణిలోనుంచి, గతంలో మలబాగు దిగుమతి అయ్యే సువాసనల గురించి మీరు ఇక కలెబ గంటూ కూర్చు నక్కర్లేదు. ఈ నాడు పామాలీవ్ లవెండర్ టాలక్ దానిలో కలసిన సువాసనలతో మీ ముగ్ధ ముంచెత్తుకో గలరు. పామాలీవ్ లవెండర్ ను వజ్ర అంతా అద్దకొని పొగమగ వుండండి.

పామాలీవ్ లవెండర్ టాలక్ తో ఎన్నడూ తాజాగా పరిమళ లావణ్యంగా వుండండి

ఇంకా, పామాలీవ్ టాలక్ డింక్ 17 మనోహరమైన ముద్రాపత్రాల తిరిగి ఉన్నది

మనదమందార

ఇద్దరం కలిసి బీ నగరంలో తిరిగి ఒక యిల్లు నంపాదించాము. తెరి మూడు గదులూ వచ్చాయి. అఖంట్ చేరిన మర్నాడే భాస్కరం తనకి వచ్చిన టెలిగ్రాం విప్పి చదువుకుని "మగసిల్లాడు" అని ఎగిరి గంతేశాడు.

మగసిల్లాడు.
 నా తరీరం జీవుమంది.

భాస్కరం పాటలుకు తీసుకుపోతాం. వో పెద్ద పాత్రి యిచ్చి, అవాడే అత్తా దూరు వెళ్లిపోయాడు. భాస్కరం ఎక్కిన రైలు కదిలిన, నేను తిప్పగా చీనీకి వెళ్లాడు. గుండె పిచకట్టి పోయింది. అలో వింతలేక ఇంటికి వచ్చి వక్కమీద చేరాను. లోనల ఏదో ఆరాటం బయలుదేరింది. పింహాచలం టోటోని అల్పవోలోంచి తీసి చూస్తూ ద్విడలోకి జారిపోయాను.

బాలుగోనాటికలా భాస్కరం వచ్చాడు. తన కొడుకుని గురించి, వాడి అందాన్ని గురించి, తెలివిన గురించి పూకదంపుగా నేప్పి పూడరకొట్టేశాడు. పురిటిగుడ్డు తనకేసి మాసి నవ్వాడని చెప్పాడు. పురిటి గుడ్డు మనకేసి నవ్వడం ఏమటా నీ బాదస్తం అంటే, కాదు పొమ్మన్నాడు. పుత్రోత్సాహాన్ని అవడం ముంచికాడని పూర్కున్నాను. నా పెళ్లి డగ్గర పడింది.

అయిపోయింది.
 పెళ్లికి భాస్కరమ గాక, ప్రెమ, రెగావో, లత అంతా వచ్చారు. తతంగం అంతా అయ్యింది. ఆ నెం ముంచికాడని పై నెం రాధను తీసుకువెళ్ళున్నది చెప్పారు. ఉమ్మరుమంటూ మృదాను జేరాను. రివా జాగా ఆఫీసులో నా ప్రాణంతీసి వో పాత్రి తీసుకుని, పిసివారి అనే బిరుదివారు. థాంక్యూ అనుకున్నాను.

వెల గడిచింది.
 రాధ రాలేదు. ఏవో కారణా లొచ్చాయి. పై నెం వచ్చేలోగా భాస్కరం భార్య, కొడుకుతో వచ్చింది. వారం తిరిగేసరికి భాస్కరం భార్య నుమతి వాకు అన్నరా

(పశ్చిమ)

43

నేడే
చూడండి!

శ్రీ కంభు ఫిలింస్

శ్రీ కాకుళ

కండ్లమహావిష్ణు కథ

నిర్మాత: దగ్గుబాటి లక్ష్మీ నారాయణ చౌదరి
దర్శకత్వం: ఎ.కె. శేఖర్

కథ: పండిత విజయ
నిర్మాత: ఎ.కె. శేఖర్

వ్యయంగా క్షత్రియులనీ, భారతీయవేలీ వ్యవహరించబడుతున్నా, వారు తమ పూర్వీకుల కొర్యాన్ని, క్రమాన్ని పాటించేవారు. కనకనే వారు తక్కినవారందరితో వేరు వడ్డారు.

సుధీరుని మాట విజమైంది. చిరు నడలిక యింకా తగ్గనలేదు.

అమ్రపాలికి వరమ మిత్రుడైన సుధీరుని బాణం వచ్చి విరంజీనికి సమీప ముందే ఉన్న గులాబి మొక్కలోకి దూరింది. దిరంజీవి ప్రవన్నుడై మెక్కి తిరగ్గానే రెండో బాణం వచ్చి వడింది. తరువాత ధనువు, అమ్మరిపాది వచ్చి వడ్డాయి. ఆ తరువాత సుధీరుని ముకుటం, దానితో సుధీరుని శరీరమంతా విరంజీవి కాళ్ళ యెదుట వడ్డాయి.

అతి నిలకాలి ఒకడు చేతులు మలు ముతూ, వళ్ళు ముచట కొరుకుతూ దూరంగా నిల్చుండడం విరంజీవి విస్మయిత వేతాలతో చూడసాగాడు. విరంజీవి వడచినవచ్చి సుధీరుణ్ణి చూచాడు.

అనమానితుడైన సుధీరుడు మరల భవనంనైపు పారిపోయి యుండేవాడు. కాని దిరంజీవి తన మిత్రుని సహసం బూడిద పాలనడానికి వ్యవధిలేదు. దూరంగా నిల నిడ్డ రాక్షసదాసు బలం విమిషంలో గుర్తించి కొంచెమైనా అలస్యం చేయకుండా ముకుటం, ధనుర్పాణాలతోపాటు అతడు సుధీరుణ్ణి అవతలకు తీసుకొని పోయాడు. శరీరపుష్టితోనూ, చతురతతోనూ దాసు సుధీరుని కంటే విజ్ఞుల కలవా డప్పది మూత్రం విజం. లేకపోతే...

‘లేకపోతే ఏం చేసి యుండేవాడు?’ అని దిరంజీవి కష్టపడి సుధీరుణ్ణి రథంపై వడవేసి సంతాగారానికి తీసుకొనిపోతూ అడిగాడు.

‘ఏమిచేసి ఉండేవాడా?’ అని సుధీరుడు అగ్రహంతో బాణం సవరిస్తూ అన్నాడు.

‘అవునవును. ఏమిచేసి ఉండేవాడు? వర్యతకాయుడైన ఆ గాంధారదేశపు ద్వార పాలకుడు విన్నూ తన వక్షంతో పిండిచేసి తొట్టచేసి ఉండేవాడు! అమ్రపాలి విసిత

అమ్రపాలి

(12వ పేజీ తరువాయి)

ప్రియు డొకడు ఆ దాసుచేతి దెబ్బలు తిని చచ్చాడు. ఇది చూడడం వా కెంతమాత్రం యుష్టలేదు.’

‘బాబాలు వా దగ్గరే ఉన్నాయి. వా దగ్గరకు వచ్చేలోపలే వాణ్ణి ప్యర్లంలో ఉన్నవాని పూర్వుల దగ్గరకు పంపిఉండేవాణ్ణి.’

‘మర్రి అదే పారపాల! నువ్వు అతణ్ణి చంపుతావే అనుకో. అమ్రపాలి తండ్రి మహావాముడూ, లిచ్చవీయ వాయుకులూ ‘వనేటి వుత్తకం’ చేతితో నమ్ముకొని కూర్చుంటారు. విన్నూ శంతాగారానికి యాద్యుకొని పోతారు. అనేకమంది కూర మీరు నడుమ, ప్రేమించడానికి వెళుతున్న సిమీత బొంగతనం చేశావనే దోషం కూడా ఆరోపించబడుతుంది. ప్రజలు నవ్వడం ఆరంభిస్తారు. విన్నూ ‘ఒక దాసుణ్ణి చంపిన వంద’ అంటారు. నిలవంతుడైన లిచ్చవీయ యువకడు ఒకడు ఒక యుద్ధమే నా చేయకుండా, ఒక స్త్రీ సుందైవా ప్రేమ పొందకుండా దేశ పాత కార్యం ఒక్కటైనా చేయకుండా వందలా చస్తున్నాడు. ఇంతేగాదు, మన గ్రామంలోని లిచ్చవీయ యువకుల బుద్ధి బలం, శక్తి కళంకిత మవుతాయి. కాబట్టి విన్నూ మిత్రుణ్ణిగా ఎంచి యిలాంటి పాపాన్నింది విన్నూ కాపాడడం వా కర్తవ్యం’.

అనుకోకుండానే సుధీరుడు వచ్చి “మాటల్లో నీతో ఎప్పుడూ వోడిపోతాను!” అన్నాడు.

‘నీ, విను. ఆ బాలిక లభించదు. కాని అవిడ లభిస్తే ఏం చేస్తావు, సుధీరా?’

‘అమ్రపాలి యింకెక్కడ?’ సుధీరుడు కొంచెం నిరాశతో ‘ఆమె తన పూరు వందీ గ్రామం వెళ్లింది.’ అన్నాడు. చిరంజీవి సుధీరుని నిరాశాభావం గ్రహించాడు. అతని ముఖంలో ఒక మందస్మితరేఖ మెరిసింది. అకస్మాత్తుగా ఒక కొరడా చప్పుడు వినిపించింది. అశ్వములు ఉరికాయి. రథ గమనం హెచ్చింది. సుధీరుడు ఉలికిపడి విరంజీవి నైపు చూశాడు.

‘దిరంజీవి, విన్నూ’

‘వందీ గ్రామం రోవాలి’ అని దిరంజీవి అన్నాడు.

‘సంతాగారంలోని నభ సమాప్త మత దానికి ముందే నే నిక్కడకు రావాలి.’

‘లిచ్చవీయులారా’ అను రణహంకారం వత వాయుకంవనంచేసి శంఖోదవాన్ని అందరూ విన్నారు. లిచ్చవీయులతో విండి యున్న నైకాలి సంతాగారం ఒక్క క్షణం పాటు మాటలతోటి శస్త్రనాదాలతోటి ప్రతిధ్వనించింది. తరువాత అక్కడ ప్రశాంతి స్థిరపడింది. నభతో ఆసీమడైన ప్రతిరాజా సామంతుడూ, వర్మశేష్టుడూ, ప్రతిభాపంతుడూ, లిచ్చవీ గణపాయకుడూ అయిన మహానామునినైపు దృష్టి పారించారు. అదిచేత ఉన్న ప్రతి ప్రాణిని సింహగర్జన మేల్కొల్పిరిగినట్లు వుద్గమహాశాముని ప్రకండకంకతనం ప్రతి లిచ్చవీయుని వృద్ధతూప్తి నైత్యవంతం చేయగలుగుతుంది.

తీక్షణదృష్టి నిరసి మహానాముడవ్వాడు.

‘లిచ్చవీయులారా, నజ్జి భూమి లిచ్చవీయ స్వతంత్రదేశం. అది ఏదో ఒక లిచ్చవీయుడికి చెందిందికాదు. ప్రతి లిచ్చవీయుడూ దానికి పుత్రుడు, రక్షకుడు. నైకాలిలో లిచ్చవీయుల సింహనాదం విని పించునంతవరకూ, మనలో సమత, నిక మత్యం ఉన్నంతవరకూ మగధదేశపు యువ రాజైన బిందిసారునినంటి వందలకొందరి బిందిసారులు నైకాలిలోని మూది మోసి శంత భూమినైవా స్పృశించలేదు. మాగధీయులు తమకు అభీష్టమైన అగ్రకమణలుచేసి మనకు శత్రువులయ్యారు. వాళ్ళ యువరాజు బిందిసారుడు కూడా మనకు శత్రువే!’

‘బిందిసారుడు మనకు శత్రువు!’ అను ఒకే ధ్వని తక్షణం వలు మూలలనుండి వెలువడింది.

‘గర్భశత్రువు’ అని ఒక యువకుడు ఆలోచుగానే దిగ్గిరగా అరచాడు. ఆ అరపు వచ్చిననైనే అందరిదృష్టి సాగింది. అతడు విరంజీవి. అతడు ఆవేశ పూరితుడై అలా

అరచాడు. కొంతకాలం తరువాత అతడు కూడా రెండేళ్ల క్రితం ఒక మాగధీయుని చేతుల్లో మడిచాడు. ఒక్కొక్కరికీ కాలం ప్రకారంగా వున్న తరువాత ముట్టుప్రక్కం మున్న యువకులందరూ ఒక్కసారిగా 'బిందీసారుడు మాకు గర్భశ్రుతువు' అని గట్టిగా అరిచారు.

అనుభవంగత వృద్ధులు ఆ యువకుల్ని కనుర్చించారు. వృద్ధుడైన మహానాముడు కూడా గాంధీర్యం విడిచిపెట్టి 'గర్భ శ్రుతువు' అని గొణిగాడు. తరువాత సభా మతి మహానాముడు నిలబడి తన కెదురుగా కంధాలానికి మధ్యభాగంలో స్వర్ణజటిత పింహవంమీద జరిగి అందమైన కన్నుని పట్టుబట్టులో ఉంచబడిన తాటాకు లపై హస్తం ఉంచి గాంధీర్యంతో ఇలా అన్నాడు—'సభాపదులారా, పవిత్ర ప్రవేశ స్తుతకం' అదేశం ప్రకారం మన దేశాన్ని జయించడానికి ఉద్యమించు మాగధీయులతో ఏట్టి సంబంధం పెట్టుకోమని నేడు మనం ప్రతిజ్ఞ చేద్దాము. సభాపదులందరికీ ఇది కమ్మతమేనా? రాజాగాని, పామంతుడుగాని, మహారాజాగాని ఎవరి కెట్టి అభ్యంతరమున్నా తర యెదుట చెప్పండి!'

మహానాముడు మాట్లాడిన తరువాత కంధాలారంలో ఎప్పటివలె ప్రకాంతి పిల్ల

అ మ్రోహి

పడింది. కొంతసేపయిన తరువాత అతడు నలువైపులా దృష్టి పారించి ఆ ప్రతిజ్ఞను మరొకసారి అన్నాడు. కాని అందరూ కాంతంగా ఉన్నారు. మూడవసారి ఆ ప్రతి జ్ఞను ఉచ్చరించాడు. ఒక్కడూ కిమ్మన లేదు. అందరూ ప్రకాంతంగా ఉండడం మాచి తుద కతడు ఇలా అన్నాడు— 'సభ్యులారా, ఈ ప్రతివ మీ అందరికీ అంగీకారమని మీ మునున వల్ల వెలు స్తొంది. నేటినుండి మాగధీయులతోనే సంబంధం పెట్టుకోనే లిచ్చవీయుడు దేశ ద్రోహిగా పింఛబడతాడని లిచ్చవీయుల కోరికను అనుసరించి నే నాజ్ఞాపిస్తున్నాను!' ఈ చివరి మాటలు పూర్తికాగానే సభా భవనంలో అకాకాన్ని లేదించే తుముఖ వాడం పుట్టింది — 'మాగధీయులతో సంసర్గం ఉన్న లిచ్చవీయుడు దేశద్రోహి!' దేశద్రోహం—ముఖ్యంగా లిచ్చవీయులతో పెరారసేరంగా పరిగణించబడేది. ఆ వేరం వివరించరాంది. ప్రజలు దేశద్రోహిముఖం విగద ఉమ్ముతారు. రాళ్లు రువ్వుతారు. అతని కుటుంబంలోని వాళ్లు జీవన్మృ తులు. చిన్న పిల్లలకు నైతికమైన వెరపు కలిగించటానికిగాని, యువకులలో తిరస్కార

భావం యుమడించేయడానికిగాని దేశ ద్రోహి పేరు పోయంగా ఉదాహృతమయ్యేది. దేశద్రోహి బంధువులు ఆత్మహత్య చేసుకోవడమో లేక స్వదేశం విడిచి పారి పోవడమో తటస్థించేది.....ఆ క్షణంనుండి లిచ్చవీయు సంధాగారంచేత చేయబడిన ఆ విర్ణయం దేశమంతటికీ అమల్లంఘ నియమైన కానవమయింది. సభముగిసింది. సంధాగారంనుండి వెలుపలికి వచ్చిన తరువాత ప్రతి వ్యక్తి మహానాముల్ని ప్రశంసిస్తున్నాడు. అతని ప్రభావం అంద రిపైబడింది. వైశాఖి దేశంలో ఏ మన కార్యమైనా అతని ప్రోత్సాహం, అను మతి పొంది జరుగుతూండేది. సంధాగారం నుండి వెలువడిన అతని గర్జన దేశం నలుమూలలా ప్రతిధ్వనిస్తుండేది. అతని ముఖం ఎప్పుడూ కాంతియుతమైన మందహాసంతో వికసించి ఉండేది. అతడు ఎన్నడూ బిగ్గరగా మాట్లాడడు. కాని మాట్లాడేదో, హంకరించేవాడు. ఆ సమ యంలో అతని ఎదుట నిలవడానికి ఎటువంటి లిచ్చవీయునికైనా సాహస ముండేదికాదు. అందరూ విని పూరకుండే వారు. ఏదో కారణంచేత అతని హృదయలో ఆత్యంత సంక్షోభం పొందినప్పుడో, లేక ఏదైనా అన్యాయం అతనికి అనన్యమైన వప్పుడో అతను తీవ్రంగా మాట్లాడ వలసి వచ్చేది.

నేడు సభ జరగడానికి ఒక అసాధారణ మైన కారణముంది. చిరకాలంనుండి తన పిరుగునఉన్న మాగధీయులతో లిచ్చవీయు లకు అంతరంగికమైన విరోధముంది. స్వితంత్వవీయులైన లిచ్చవీయులు స్వామాజ్యవాదులైన మాగధీయులతో ప్రతి విషయంలోనూ కలహిస్తూండేవారు. శక్తి, కార్య, పరాకమాలతో మదించిన మాగ ధీయరాజ పురుషుల కున్నటు దుర్జ యులు, అవిధేయులు అయిన ఆ లిచ్చవీయుల స్వతంత్రతా సంపత్తియందు పొదుకొన్నాయి. కాని, దానితోపాటు వాళ్లు లిచ్చవీయుల గుణ గణాంను చక్కగా గుర్తించి ఉండకపోలేదు. మాగధీయుల ప్రలోభనాలను ఎన్నింటినో లిచ్చవీయులు తిరస్కరించారు. ఉదారులు, బలశాలులు అగు

వీరసంజీ మా ట్రెసిస్సు!

వారికి

రేఖామణి ఆర్ట్స్

పత్రికా

పాటిష్టేరు

దర్శకత్వం: గ. హేమాంబరధరరావు, నిర్మాత: పి. పురుషోత్తం
రచన: భమిడిపాటి రాధాకృష్ణ, సంగీతం: కోడలపాణి, స్టూడియో: ప్రసాద్

తెచ్చనీయులు మాగధీయుల అపారవైభవాన్ని, ముఖ పాదనాటను తియ్యరించి వేశారు. మాగధీయుల్ని విరోధులుగా భావించక పోయినా, వారితో బాంధవ్యం ఏర్పరచుకోడానికి వారు సందేహిస్తుండేవారు. మొదటినుండి రెండురాజ్యాలుకూ పంబంధం ఏర్పడి ఉన్నా, క్రమంగా వాళ్ళల్లో కలహ కారణాలులైన విషయాలు పుడుతూ ఉన్నాయి. పార్వతామాధికారం పొందాల్సిన మాగధీయుల మహాకాంక్ష, తిచ్చనీయుల పృథ్వీత్యానికి అడ్డుపడసాగింది. కాబట్టి వాళ్ళు జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించడం మొదలు పెట్టారు. కాళ్ళతలమైన విర్లయం చేయడానికి తిచ్చనీయు నాయకులులందరూ చాలా క్రద్దతో వైశాలీ నగర పంధాగారంలో సమావేశమై మాగధీయులను శత్రువులుగా పరిగణించడానికి విశ్చయించారు. పంధాగారానికి వెలుపలి ఎన్నో రథాలు నిలిచిఉన్నాయి. సభా

ఆ మ్రపాలి

నదులు బయటకువచ్చి తమ అభిప్రాయాన్ని ప్రకటిస్తున్నారు. ఒకరాజు ప్రతినిధి తనతో వస్తున్న చిరంజీవితో 'మహానాముని వంటి దేశభక్తుణ్ణి పొందడం దుర్లభం' అన్నాడు.

'ఈతనినిపొడ వైశాలీలోని ప్రతి యువకుడూ తన ప్రాణాన్ని అర్పించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు' అని చిరంజీవి అతని మాలను సమర్పించాడు.

'ఈతని పేరుమిదానా?' అని సమీపంనుండే వివరిస్తే గంభీరమైన కంఠ రసం వినిపించింది. ఇద్దరూ అదరిపడి ఆ వైపు తిరిగి అభయరాజు అక్కడ విలబడ్డం చూచారు. వైశాలీలో అతడొక్కడే కూట నిలిత పాటిలేని మేటి. అతనికి ఏళ్లే యుళ్ళు పెరిగిపోయాయి.

రాజకీయపు టెటుగడలందు అభయరాజు పాటిలేని అటగాడు. పెదవులతో కాకుండా నేతలతో అతడు అధికంగా మాట్లాడుతాడు. రహస్య పూరితమైన మందహాసంతో ఒప్పు అతని ముఖం, అత్యంత ధైర్యశాలిని కూడ కలచివేయగలదు. వాదంతో అతడు అజేయుడు.

రాజప్రతినిధి ప్రాథుడు. అభయరాజు అతడు విస్మితపడవడంచూచి నవ్వాడు. ఏమీ అనకుండానే రాజప్రతినిధి నడవసాగాడు. అతడు అభయుని గూఢ భావం గ్రహించాడు. అప్పుడు అభయుడు చిరంజీవైపు చూచి, 'చిరంజీవి, నీవు వన్నెరూగవు. కాని, మేము స్వర్గస్తుడైన నీతండ్రిని బాగా ఎరుగుదును' అన్నాడు.

'అవునండి, నా తండ్రి మిమ్మల్నిగురించి ఎన్నిసార్లు చెప్పారు!'

'హాహా! నీవు వన్ను గుర్తించావన్న మాట. వైశాలీకి రావడం నీ కిదిమొదటి సారేకదా? మంచిది. నాలోరా!' కొంచెం ఆగి, సాధిప్రాయంగా మందహాసంచేసి అభయుడు మళ్ళీ యిలా అనసాగాడు-

'నిమ్మ మహానాముని యింటికి కూడా తిసుకుపోతాను.'

చిరంజీవి అదరిపడి 'అక్కడికెందుకూ?' అని అడిగాడు.

'ప్రతి యువకుడూ మహానాముని భక్తుడే, నీవిది ఎరగవూ?'

చిరంజీవికి కొంచెం సంకోచం కలిగింది. కొంచెం ఆగి అతడు గంభీరంగాభిప్రాయపడ్డాడు.

'మహాశయా, వేనక్కడనుండే వచ్చాను. మీరు అంగీకరిస్తే నా స్నేహితు నొకణ్ణి తమ దగ్గరకు తీసికొని వస్తాను. అతడు వైశాలీని, మహానాముణ్ణి కూడా చూడాలి'

'మంచిది. అలాగే. అత డెక్కడున్నాడు?'

'ఇప్పుడే యిక్కడకు వస్తాడు. గణనాయకుడైన మహానాముణ్ణి చూచే అమితమైన కోరిక అతనికుంది.'

చిరంజీవి మాలలో గర్భితమైన ఉన్న భావాన్ని గ్రహించడానికి కుశాగ్రబుద్ధియైన అభయుడి కెంతో కాలం పట్టలేదు. ఆమ్రపాలి మొకాం పిచ్చివారిలా తిరిగివాళ్ళలో మరొకడు ఆమె యింటికి రాబోతున్నాడు. అతడు అడ్డు పెట్టలేదు.

(నవేశం)

లలితాయుర్యైదమున కేన్దురు చికిత్స

"నా స్నేహితుని భార్య 3 ఏండ్లనుండి ప్రేగులో కేన్దురు ప్రణామతో భయంకరమగు బాధలతో రి వెలనుండి లేవలేని పరిస్థితిలో శ్రీ బండవల్లి రాజారావుగారి లలితాయుర్యైద వైద్యము ప్రారంభించిన రెండవ దినముననే బాధలు చావరకు తగ్గిపోయినవి. రెండు వెలలలోపుగానే ఇన్ఫ్యూజి ఆమె ముఖముగా తిరుగుచున్నది. ఆమెకు కేన్దురు రోగము పూర్తి కడిరికకు చాదగ్గరకు వచ్చినదన్న విశ్వసనీయమగు వచ్చివాము.

(సం) వైద్యుడే సికందర్ అజామ్,

'సేబ్బి అండ్ వర్మేక్' అపీనరు, నిజాం మగర్ స్పెక్టరీ లి: హైదరాబాదు."

లలితాయుర్యైదము

కేన్దురుకి యింతవరకు కార్యము, కోడుదము తప్ప చికిత్స లేదు. లలితాయుర్యైదమున కేన్దురుకే గాక ఇతరముగా ఆపాధ్యములైన వ్యాధులకన్నిటికీ శ్రీ సుతరము నిశ్చయము అనుచికిత్సయ్యున్నది. ఒక్క కేన్దురు వ్యాధిచికిత్స చాలు (వనంపమంతల లలితాయుర్యైదము శ్రీ సుముగా వ్యాపింపననుటకు విదర్శనము.

ఖండవల్లి రాజారావు, 8-1-328, ఇవాజి నగర్ (ఇ-అంబాపిడి), సికిందరాబాదు.

వైద్యము ఉదయం 8 నుండి 11 వరకు.

శుభ వార్త: కడుపులో నొప్పి, తలనొప్పి, చర్మవ్యాధులు, వండ్ల వ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స. వాడి పరీక్షతో వ్యాధిని నిర్ణయించుకుని సర్వ మొండివ్యాధులకు మా వైద్యశాల ప్రధాన వైద్యులు డా॥ ఎన్. ఎన్. రావు గారు శ్రీకింది విధముగా బన చేయుదురు. ఉల్లి 7 గం॥ నుండి పొల్లి 3 గం॥ వరకు సంపదించవచ్చును. పరీక్ష ఫీజు: రు. 5/- ముందు అరుదు వేరు. 1 వ తేదీ: కర్నూలు: ఉడిలాండ్స్ హాటల్. 2 వ తేదీ: నంద్యాల: పేటె హాటల్. 3 వ తేదీ: అదోని: పేంట్ హాటల్. 4 వ తేదీ: గుంతకల్లు: బృందావన్ లాడ్స్. 5, 6 తేదీలు: బళ్లారి: గార్డెన్ హాటల్. 7 వ తేదీ: అనంతపురం: రాయల్ రిటైరింగ్ రూమ్స్, బిర్లీ బిల్డింగ్సు, బళ్లారి రోడ్. 8 వ తేదీ: మదనపల్లి: ఆకాశ హాటల్. 9, 10 తేదీలు: తెంగుకూరు: మద్రాసు ఉడిలాండ్స్ హాటల్, సంపెంగ్ లాంకోరోడ్. 11 వ తేదీ: చిత్తూరు: ఓరియంటల్ లాడ్స్. 12 వ తేదీ: కడప: అప్పయ్యర్ హాటల్. 13 వ తేదీ: తిరుపతి: బాలాజీ లాడ్స్. 14 & 15 తేదీలు: మద్రాసు: హాటల్ హరివివాస్ (మోడర్న కేస్), 4, తంబు చెట్టిపిడి. 16 వ తేదీ: చెల్లూరు: అజంతా హాటల్. 17 వ తేదీ: ఒంగోలు: కృష్ణా లాడ్స్, నంబుపేట. 18 వ తేదీ: గుంటూరు: ఉడిపి శ్రీకృష్ణ లంఛన్ హాటల్, కృష్ణా మహల్ ఎదురుగా. 19 వ తేదీ నుండి: హైదరాబాద్: హైదరాబాద్ ప్రోడక్టుస్, హైదరాబాద్-4 (H.O.) (అంబాపిడి కర్నూలు మధ్యవారపు పేట).

విశాఖ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ అవసరం

శ్రాధునిక పారిశ్రామిక జీవితంలో ఉక్కు ప్రధానపాత్ర వహించుతుంది. అంగారం కన్నా ఉక్కు సరికను యేదేశంలో ఉచ్చ స్థాయిలో ఉంటుందో ఆ దేశం పారిశ్రామిక జీవనంలో కీలకస్థానం వహించుతుంది.

మన మూడు ప్రభావితంలో ఇంతవరకు వని చేస్తున్న ఉక్కు ఫ్యాక్టరీలో తయారు అయ్యే ఉత్పత్తి భారతదేశ పారిశ్రామికాభివృద్ధికి సరిపోవడంలేదు. ఇప్పుడు వనిచేస్తున్న ఉక్కుఫ్యాక్టరీల ఉత్పత్తి కూడా సమంగా సాగుతున్నట్టు కనపడడంలేదు. అందుకు 1964, 1965 సంవత్సరాల ఉత్పత్తి గమనించితే బోధపడుతుంది.

దుక్కు ఇనుము
(టన్నులు)

ఫ్యాక్టరీ	1964	1965
తాతా	8342	32293
ఇన్కోస్	213519	217922
కూర్కేలా	73253	73517
భిలాయి	371787	452051
దుర్గాపూర్	416243	321303
ఒరిస్సా	31147	32634
వి.సి.యం.	8058	4111
మొత్తం	1125349	1133831

ఉక్కు భిలాయి తప్పితే తక్కినవి అంతగా అభివృద్ధి కనపరచడంలేదు. ఇది దుక్కు ఇనుము పరిస్థితి అయితే తయారైన ఉక్కు వస్తువులు 1964 లో 43,43,017 టన్నులు, 1965 లో 45,28,718 టన్నులు ఉత్పత్తి చెయ్యబడ్డాయి. ఇది గాక 1965 లో 72,16,33,000 రూపాయల విలువచేసే 6,95,434 టన్నుల ఉక్కు పరికరాలు దిగుమతి చేసుకున్నాం.

బొకారాలో ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ నిర్మాణానికి రష్యాలో ఒడంబడిక చేసుకోవడం జరిగింది. అది రాబోతుంది. అది 10 లక్షలనుండి 50

లక్షల టన్నులు ఉత్పత్తి చేయగలుగుతుంది. ఇది నిజంగా భారతదేశ అవసరానికి, విస్తరించు మన్న పారిశ్రామిక అభివృద్ధికి చాలదు. అందుకే దుర్గాపూర్ కంపెనీని పరిశీలన చేయవలసిందిగా కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆదేశించింది. వారు సేలం యినుముకు సంబంధించి ఒక చిన్న ఫ్యాక్టరీ 50,000 టన్నులలోగా ఉత్పత్తి కాగలదానిని సూచించారు. అందుపై బ్రిటిషు అమెరికన్లు కాన్సెప్టు (వినియోగదళం) వారిని ఒక ఉక్కు ఫ్యాక్టరీకి సంబంధించి పరిశీలన చేయవలసిందిగా కేంద్ర ప్రభుత్వం కోరింది. వారు గోవా హోస్పెట్, సేలం, విశాఖపట్నం, బైలదిలా ప్రాంతాలు దర్శించారు. వివేదిక నమర్చించారు. విశాఖకు ప్రాధాన్యత యిచ్చారు.

అంధ్రుల అందోళన ప్రభావంగా శ్రీ సి. సుబ్రహ్మణ్యం ఉక్కుమంత్రిగా ఉన్నప్పుడు విశాఖపట్నంలో రేవు నవనసరించి ఒక ఉక్కుఫ్యాక్టరీ నిర్మాణం జరుగుతుంది అని ప్రకటించారు. అటుపై శ్రీ సంజీవరెడ్డి ఉక్కుమంత్రి అయ్యారు. ఈలోగా పై విషయాల సంబంధించి పచ్చింది. వారు విశాఖను రేవు రీత్యా ప్రముఖస్థానంయిచ్చి ప్రాధాన్యత చూపారు. టర్కీన భర్తనలు సాగినవి. శ్రీ టి. టి. కృష్ణమూచారి బైలదిలాలో ఏందుకు పెట్టకూడదనడంతో అక్కడ సుదృఢ పడేశోవారినే అందోళనకు దోహదం కలిగించారు. సేలంలో అవసరమైతే రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే నిర్మించుకుంటుందన్న వాదం లేవడితారు. హోస్పెట్కు ప్రాధాన్యత యివ్వకపోవడంలో చిన్నదైవా ఒకటి ఉండక తప్పదని ప్రారంభించారు. ఎవరి ప్రాంతాభివృద్ధిని వారు కోరడంలో అనవసరమేమున్నది.

అయితే కేంద్రంలోవున్న పెద్దలు రాష్ట్రాల అందరందలు ఆశించి విషయాల సంఘటింపాలను కూడా వేలదన్ని తమ శంకలాంగ రాజకీయాలకు వీటిని గురి చేయడం జాధగా ఉంటుంది.

బ్రిటిషు అమెరికన్ నపుణుల నంపూ హోస్పెట్, విశాఖలకు మూత్రతమే ఉక్కు ఫ్యాక్టరీలను నిర్మించే అర్హత ఉన్నదని తేల్చి అందులో విశాఖపట్నంలో పెట్టడమే అవసరమని ఉత్తరోత్తరా బహుముఖవానికి అవసరం ఉందని, అవకాశం కూడా ఉందన్నీ అనలు రేవు ప్రాంతానికిలపైననే ఉక్కు ఫ్యాక్టరీలు నిర్మించడం ఈవాటి వద్దటి అని హోస్పెట్లో పెడితే విస్తరణకు అవకాశంలేక కుంచించుకు (రిజిడిటీ) పోతుందని విశాఖ పట్నం అయితే బహువాస్తవిక (ప్లెక్సిబిలిటీ) అవకాశంవుందని, పెద్ద ఫ్యాక్టరీలు రేవు ప్రాంతాలలోనే నిర్మించబడుతున్నవని, అదే అవసరమని వాదించి అందుకే క్రింది ఉదాహరణలు చూపారు.

రేవు కేంద్రాలలో
ఉక్కుఫ్యాక్టరీలు

దేశం	రేవు	ఉత్పత్తి టన్నులు
బెర్లియం	1 గెంటె	18,00,000
ప్రాన్సు	2 డన్కర్క్	15,00,000
ఇటలీ	3 బారంట్	20,00,000
జపాన్	4 హోహోటా	22,20,000
	5 యవత	46,00,000
	6 చిబ	37,00,000
	7 కీవాననే	12,40,000
బ్రిటన్	8 మ్యాపిల్స్	26,00,000
అమెరికా	9 సైయిర్ లెన్	27,00,000
ఇండియా	10 విశాఖపట్నం	11,00,000
	మండి	50,00,000

ఈవిధంగా గమనిస్తే ప్రపంచంలో విశాఖరేవువద్ద నిర్మించే ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ అవసరం, ప్రపంచంలోనే ఒక ప్రముఖ ఉక్కు ఉత్పత్తి కేంద్రంగా వెలసే అవకాశం కనుపించుచున్నది. ఈ విధంగా ఈ ఉక్కుఫ్యాక్టరీ విశాఖకు సోత తప్పని స్థితి కనుపించగానే దీనిని కాదనలేక, ముక్కులు చేయాలనే ఆలోచనలు పెద్దలు

ప్రారంభించగా ఈ విశాఖ ఉక్కుస్వాక్ష్మరీ
రాకవలే రాజీనామా విస్తావన శ్రీ పంజీవ
రెడ్డి విశాఖలో దుక్కునుము స్వాక్ష్మరీవస్తే
చాలు తెమ్మన్నారు శ్రీ కామరాజు విశాఖ
ఉక్కు స్వాక్ష్మరీతోబాటు దక్షిణాది రాష్ట్ర
లైన మద్రాసు, మైసూరులకు కూడా సమ
మగు స్వాక్ష్మరీలు కలిగించాలన్నారు శ్రీ భక్త
వల్మలం మద్రాసుకు కేంద్రం తప్పకుండా
ఉక్కుస్వాక్ష్మరీని ఘనమందన్నారు శ్రీ విజ
లింగప్ప హాస్పేటుకు తద్యమన్నారు అయితే

విశాఖ ఉక్కుస్వాక్ష్మరీ

ఆంగ్లో ఆమెరికన్ విప్లవబుద్ధిశీలిన
అయిన ఉక్కుస్వాక్ష్మరీని చిన్న చిన్న స్వాక్ష్మరీ
లుగా ముక్కలు చేయటానికి పిలువేదవి
కేంద్ర ప్రభుత్వం ఉక్కు శాఖామాత్యులు
శ్రీ టి యన్ సింగ్ ప్రకటించడం ఈ
సందర్భంలో వార్తించడమ విషయం ఈ
ఉక్కుస్వాక్ష్మరీ దాదాపు 450 కోట్ల రూపా
యల పెట్టుబడితో నిర్మించబడుతుంది

ప్రతిమొక్కగా 200 కోట్లతో ప్రారంభం
అవుతుంది 11 లక్షల టన్నుల ఉత్ప
త్తితో ప్రారంభంఅయి వివిధలక్షల టన్నుల
ఉత్పత్తివరకు పెంచేందుకుంది.

ఆంగ్లవదేక పారిశ్రామికంగా వెనుక
బడివుంది ఆంగ్లవదేక విద్యాబం నాడు
ఆంగ్ల వాయకులు ఉదాసీనవల్ల స్వచ్ఛ
మగు ఆంగ్లవదేకాన్ని మధ్యవదేకకు
కోల్పోవడం జరిగింది అన్ని రాజకీయపార్టీలు
జనరలు ఆంగ్లభక్త కోరారు కానీ తీరా అవ
సరమయ్యేప్పటికీ అందోళన వదిలివేశారు.
అందువలన ఈనాడు ఈ విశాఖపట్నం ఉక్కు
స్వాక్ష్మరీకి కావలసిన ఖనుము—కాకిరాయి
అంతా మధ్యవదేకలో ఉండిపోయినందున
మధ్యవదేక కాకిరాయివున్నచోటనే ఉక్కు
స్వాక్ష్మరీ నిర్మించాలనే పాతకాంక్ష ఏర్పా
రాన్ని లేవదీసింది.

ఆధునికయుగంలో ఏ అవసరాలు కావలె
నన్నా, ముడివదార్థాలు తెచ్చుకోవాలెనన్నా,
చేర వేయవలెనన్నా, వివిధ దేశాలనుండి తెచ్చు
కోవల్సిన అవసరం వచ్చినా తెచ్చుకోమటకు
రేపు కేంద్రము ముఖ్యమయింది చౌక
అయింది అదే జపాను అవలంబిస్తున్నది.
అందుకే మన కైందిల్ల కాకిరాయి గుత్తకు
కొవి తీసికొనిపోతున్నది తయారైన ముత్త
పులు రవాణా చేయవలెనన్నా రేపు కేంద్రమే
పాధ్యము. చౌక అందువల్ల అన్నివిధాల విశాఖ
రేపు ఉక్కుస్వాక్ష్మరీకితగివుంది అందుకు తగిన
అందోళన చేసి పాధించుకోవలసివుంది ఈ
స్వాక్ష్మరీపై నిర్ణయం చేయుటకు 10వ తేదీ
జోగా అన్ని వివరాలు పూర్తి చేయవలసిందిగా
శ్రీ టి యన్. సింగు తదధికారులను
కోరారు ఆంగ్లవదేకం అన్ని మూలలనుండి
ఏకంతంలో విశాఖ ఉక్కుస్వాక్ష్మరీ కోరవలె
సిందిగా సింహవాదం చేయాలి పాధించాలి.
కేంద్రంలో ప్రధానికి, ఉక్కుమంత్రికి, మన
ముఖ్యమంత్రికి తుతులు యివ్వాలి తీర్మా
నాలు పంపాలి, కార్డులు వ్రాయాలి ఆ
విధంగా అందోళనచేసి ఉక్కుస్వాక్ష్మరీ పాధించి,
ఆధునిక పారిశ్రామికాభివృద్ధికి ఆంగ్ల
వదేక కేలకస్థానం అయ్యేందుకు కృషి
చెయ్యాలి. కై ఆంగ్ల

1966 'మిస్ ఇండియా'గా లక్ష్మి కంపెనీవారు వెలకొల్పిన అందాం పోటీలో వెగ్గిన
ధీర్ అమ్మాయి మిస్ యాస్మిన్ దాశ్ ఈమె ఆమెరికాలో జరిగే అంతర్జాతీయ
పోటీలోకూడా పాల్గొంటుంది.

'మంగళమూతం'లో వర్మభాగం, గిరాంజలి

న మి క్షు

మంగళ సూత్రం

స్ట్రీటులో - మైసూరు దుస్తులను విరాళం, దర్శకుడు ఎ. కె. వేల్ వెలుగుతో విరివిగా ఉన్న అమలావలంబి "మంగళమూతం"లో పాత్రాన్ని అక్కర్లే అంశాలు తాళి ఉన్నాయి.

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం తమిళంలో తయారైన ఒక చిత్రాన్ని "మంగళమూతం" పేరిట మళ్ళీ తయారు చేశారు. ఈ చిత్రం యొక్క 19 వ తేదీన అంధ్రప్రదేశ్ లోని మొట్టమొదటి ప్రదర్శనలో విడుదలయింది.

విధనకాళ్ళు, ప్రేమించిన ప్రేయసాలిని పొందలేకపోయిన కథానాయకుని కథ యిది.

కర్ణాటకలోని పాత వ్యవసాయ జాతుకు చెందిన అక్కడి కెల్లెన రాజా అక్కడే ఒక అంబేద్కర్ వల్లనను ఒక పీటమెట్టు తీరానూ, మనసిచ్చి వున్న కొంటాడు. వరినయం చేసేవాని, ఒక అంబేద్కర్ కావాలని ఒక విల్లయానికి వచ్చిన తరువాత, రాజా తిరిగి తన వూరికి వచ్చి, వట్టణంలోని తండ్రికి చెప్పి కథా "పర భర్తాక మర్లయ్య" గత

మూయిని చేసికొంటానని, తనవారు మూల కాదనలేక, ఆ తండ్రి పిల్లను మూల మని చెబుతాడు.

అక్కడవున్న "పరభర్తాక మర్లయ్య"కు, తామూపించిన సంబంధానికి విమాతం పొత్తు మందరకపోయింది, అయిన పాతా కుడై తన అంబేద్కర్ చేరుకొని, మూల మని ఒక కరిగిన కథ వివరిస్తాడు.

ఈలోగా రాజా తల్లి అదే గ్రామానికి వెళ్ళి, తన తమ్ముని మూలమని, మూలమనికొనం వాడువరుమకొంటుంది. ఈ అమ్మాయి, రాజా ప్రేమించిన అమ్మాయి ఒకడేని తెలియకపోయింది కథ ముగుస్తుంది.

మరొకప్పుడు, దగ్గరి కందునైన దాక్టర్ ముంబాయి రాజావల్ల వలెనే ముంబాయి మూలమంటుంది రాజాని పొందలేని వక్తంలో యీ జీవితంలో యీక పెళ్ళి వద్దని, తన పరభర్తాక తన 'పర్సన్' హోమ్ కే అంకితం చేస్తానని, తోటి మానవుల సేవాధర్మంలో నిమగ్నరాల వపుతా నని దాక్టర్ కమల తరచు చెప్తుంటుంది.

ఇంతలో యింటినుంచి వచ్చిన రాజా తాళి పిల్లలంతా ఒకప్పుడు అలాగారిపోయిన అతని దాక్టర్ కమల పూర్వయంత్రా మళ్ళీ చిగుల్కు వేస్తాయి కాని రాజా మనసంతా వల్లెటూరి పిల్ల 'కాంత' మీదనే ఉంటుంది

తాయవరమకొన్న ముంబాయికి ఎలా గైదా పెళ్ళి జరిపించానే నిశ్చయంతో కాంతకు, రాజా ప్రియకు లోకరికే పెళ్ళి జరిపిస్తారని, విధివకాదు పెళ్ళి కుమారుడు ప్రణాళి కోల్పోతాడు. కాంతకు వైద్యమే మిగులుతుంది.

కొన్ని కథనావత ఇంటికొచ్చినరాజాకు తన ప్రేయసాలిని అరూపంలో చూడటానికి ఇప్పుడు వు తా డు. వందర్పాన్ని పురస్కరించుకొని కథ రెండు మూడు సెలె కలు తిరగటం, రాజా, కాంతలు దాక్టర్ కమల పర్సన్ హోమ్ కే చేరటం జరుగుతుంది దాక్టర్ కమలకు, రాజాకు వివాహం జరిపి, తామ అనువులు బాస్తుంది కాత.

ఈ కథలో ప్రధానమైన పాత్రలు మూడు. రాజా, కాత, దాక్టర్ కమల రాజాగా ఎన్ టి రామారావు గంభీరమైన నవ్వి వేశాల్సి బాగా నటించారు కాంతగా జీవిక వల్లెటూరి దృశ్యాల్లో బాగుంది ఇక చిత్రం అంతా ఒక ఎత్తు, వాసంతి నటన ఒక ఎత్తు. సేవాధర్మంలో విశిష్ట మయిన దాక్టర్ కమలగా ఒకవైపు, విజ జీవితంలో మూల వంతోపాటు వంతుకొనే ప్రేయసాలిగా మరొకవైపు వాసంతి, ఎంతో వైవిధ్యంగా నటన ప్రదర్శించింది (వాసంతి నటన బెంగళలోని నటి మూధవి ముఖర్జీ నటన గుర్తుకు తెస్తున్నది అంటారొక ప్రియకులు . ఇక వ్యవస్థాపకలో గిరాంజలి, వర్మభాగం కక్కని పోస్టింగ్ అందిం తారు. తండ్రిగా రమణారెడ్డి, తల్లిగా సేతు లత (తెలుగుతల్లి) ప్రదర్శించిన నటన బాగా ఆకర్షించాయి . రెండు, మూడు మంచి పాటలతోను, అందమైన ఛాయాగ్రహణ తోను, వేలన్ గారి దర్శకత్వంలోను 'మంగళ మూతం' ఒకపారి చూడటానికి అందంగా ఉంటుంది.

— ఒక నమి క్షు

ప్రాణం అంటే ఏమిటి?

గొండుపిల్లి చంపేసిన పిల్లికూపకేసి శశి, నిమ్మి జాలిగా చూసు న్నారు.

“దొంగపిల్లి ఎందుకు చంపేసిందో?” అంది శశి.

“చంపటం అంటే?”— నాలుగేళ్ల తానుకి అమాట అర్థంకాలేదు.

“నువ్వు ఒకడిని మధ్యని, పానకంలో పుడకలాగ” అని శశి తమ్ముడి మీద విసుక్కుంది.

“అలా విసుక్కుంటే ఏం లాభం? బాడి వళ్ళకి నమాధానం చెప్పుముందు.” అని ఎగవందోళాడు మూర్యం బాబయ్య!

“చంపడం అంటే చంపడమే” అంది శశి.

“ప్రాణం పోవడం అన్నమాట” నిమ్మి వివరించింది.

“ప్రాణం అంటే?”—మూర్యం వదలి పెట్ట లేదు.

“ప్రాణం అంటే అదొక రకం గాలి. అది ఉంటే బలికి ఉంటారు. అదిపైకి రోతే చచ్చిపోతారు” అని నిమ్మి తనకు తెలిసినంతలో నమాధానం ఇచ్చింది.

“ప్రాణం ఉన్నవాటికి లేనివాటికి తేడాఏమిటో?”—మూర్యం బాబయ్య వేసే ప్రశ్నలకు ఆ పిల్లలు తికమక పడిపోతూ ఉంటారు. ఒక్కొక్కప్పుడు అవి అర్థం లేని చొప్ప దంటు ప్రశ్నలలాగ కనబడతాయి. ఏదో చమత్కారం లేనిదే బాబయ్య ఇలా ప్రశ్నలు వేయడని ఆపిల్లకు బాగా తెలుసు.

“ఓన్! ఈ ప్రశ్నే నమాధానం చెప్పలేనా? ప్రాణంఉన్నవి కదులుతాయి, గాలి పీలుసాయి, తిండి తింటాయి మన పిల్లి పిల్లలలాగా— ప్రాణంలేని రాళ్ళూరప్పలా అవని చెయ్యలేవు. అదీ తేడా!”

“అగాగు. అయితే కదులుతూ గాలి పీలుస్తూ తిండితినేది ఏదయినా సరే దానికి ప్రాణం ఉన్నట్లెనా?”

మూర్యంబాబయ్య ప్రశ్నకు “అ!” అని దృఢంగా నమాధానమిచ్చిందినిమ్మి.

“అయితే మోటారుకారు కదులుతుంది పెట్రోలు దానికి తిండి. గాలిలేనిదే దాని ఇంజను కూడా పనిచెయ్యదు. ఒకవేపు మంచి గాలిపీల్చుకుని, వెనుకనున్న గొట్టంలో నుంచి పనికీరాని గాలిని విడిచిపెట్టేస్తుంది. మరికారుకు ప్రాణం ఉన్నట్లెనా?”

నిమ్మికి మాటలోచలేదు. కారుకి ప్రాణం లేదని నమ్మకమేగాని, ఈసవాళ్ళను ఎదుర్కోవడం ఎలాగ? అంతలో చటుక్కున నమాధానం తోచింది.

“పిల్లికి చెవులు వున్నాయి. వింటుంది. కళ్ళున్నాయి చూస్తుంది. వోరుంది అరుస్తుంది. ప్రాణంలేనివి ఈసనులు చెయ్యలేవు.”—ఇప్పుడేమంటావు అన్నట్లు బాబయ్యకేసి టోకాయించి చూచింది నిమ్మి.

మూర్యం కళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి. “టెలిఫోను వింటుంది, మాట్లాడుతుంది కేవేరా మనకంటేకన్నా బాగా చూస్తుంది. మరి పీటికికూడా ప్రాణం ఉందంటావా?”

నిమ్మి నిర్విణ్ణ అయి పోయింది. శశి మనస్సు చురుగ్గా పనిచేసింది.

“మనం ఆలోచించగలం. లెక్కలు చెయ్యగలం. రకరకాల సంగతులుజ్ఞాపకం పెట్టుకోగలం. ఇది మంచిది ఇది చెడ్డదీ అని తర్కించగలం. ప్రాణంలేనివి ఈసనులు చెయ్యలేవు. అదీతేడా!” ఇక తన నమాధానానికి తిరుగులేదన్నట్లు చూచింది శశి.

“మరీ అంతదృఢంగా చెప్పేయ్యకు. నువ్వు చెప్పినవనులన్నీ చేయగలయంతా అలా ఉన్నాయి! మనరేడియోలోపలి గాజు బుడ్లు చూశారుకదూ, అటువంటి వేల కొద్దీ ఉవయోగించి ఈయంతా అను తయారు చేశారు. అవిసెకనుకీ పది లక్షల కూడికలు, అసే వేతలు చేయగలవు. పెద పెద గజిత కానన్లులు విశ్చితర బడి తలవెత కుండా చేసినా తెగనిచిక్కు

లెక్కలను ఈయం తాలు చిటికెల మీద చేసేయ్యగలవు. ఒకభాషలో ఉన్న పున కాన్ఫి మరోభాషలోకి అనువాదం చెయ్యగలవు. ఎన్నెన్నో విషయాలు జ్ఞాపకం పెట్టుకోగలవు. చదరంగం అడి తంగిరాల సంకరపును కూడా ఓడించేయ్యగలవు. అటులో ఈఎత్తువేస్తే మంచిదా, అఎత్తువేస్తే మంచిదా అని ఆలోచించి, తర్కించి, ఒకనిర్ణయానికి రాగలవు. అజ్ఞులు జారీ చెయ్యగలవు. మనిషిలేకుండా విమానాలను నడుపగలవు.....”

“అమ్మ బాబోయ్!” “వాటికి ప్రాణంలేదు. అయితే, మరి ప్రాణంఉన్నవాటికేలేనివాటికి భేదంఏమిటో?” తమకు తెలియదని ఒప్పుకున్నారు పిల్లలు. అచిఅచి మాట్లాడేడు మూర్యం.

“ఇదివారా జటిలమైన నమస్య. పిల్లికి ప్రాణం ఉన్నదనీ, రాలిలో ప్రాణం లేదనీ మలభంగా చెప్పగలుగుతున్నాం. కాని కొన్ని జీవాలను పరిశీలించిచూస్తే అసలు అవి జీవాలేనా అన్న అనుమానం కలుగుతుంది. అరకం జీవాలను గురించి మరోమాట చెప్తాను. జీవులన్నింటికీ సర్వసాధారణమైన ధర్మాలు కొన్నిఉన్నాయి. వాటిలో అతిముఖ్యమైనవి— పెరుగుదల, సంతానోత్పత్తి. ఈరెండుముఖ్యధర్మాలూ ఉన్నవి ప్రాణులనీ, లేనివి అప్రాణులనీ విర్య చించవచ్చు. మోటారుకారు తనలాంటిదే మరోకారును తయారు చేయలేడు. టెలిఫోను మొదలు చేసిన దానికన్నా పెద్దదైపోదు.పాతకాలపు అపరాధ పరిశోధక నవలలలో కథాంతంలో “హంతకుని ప్రాణవాయువులు అనంతవాయువులలో కలిసిపోయినవి” అని ఉండటం మామూలు. నవ్యానులకు కపాలం పగిలి అందులో నుంచి ప్రాణాలు పోయాయని ఒకనమ్మిక. ఖర్మంచాలక మరణించే సన్యాసికి 61 వ పేజీ చూడండి

తెలుగు చిత్రాల్లో ప్రమాణాలు పతనం: అక్కినేని!

“గ్రీత 5 ఏండ్లుగా విడుదలవుతున్న తెలుగు చిత్రాల స్థాయి తగ్గిపోతున్నది. ఉత్తమ కళలు తక్కువ గావటం, ప్రేక్షకాభిరుచులు మారటం వగైరా కారణాలు కావచ్చని “సటస్మామాట్ శ్రీ అక్కినేని బాగే శ్వరరావు మే వెం 13 వ తేదీ బండరులో చెప్పారు.

మంచి కథలు యిస్తే తానే చిత్రనిర్మాణానికి పూనుకోగలనని అన్నారు.

వరుసగా 23 ఏండ్లు చిత్రసీమలో ముఖ్య పాత్రలు ధరిస్తూ నేటికీ పెండ్లి కుమారుని పాత్ర ధరించటమంటే కొంత విరక్తి కలుగుతున్నదని చెప్పారు. దక్షిణ భారత దేశంలో ఇన్ని ఏండ్లు ప్రధాన పాత్ర ధరించుతూ ఉన్నది తా నొక్కడనే అన్నారు వారు. యింకా వారి అభిప్రాయాల యిలా ఉన్నాయి.

“పైదరాబాద్ లో ఫిలిం వర్క్ శిక్షణ అచిరకాలంలోనే అభివృద్ధి అయి అఖిల భారత దేశంలో 5 వ స్థానాన్ని పొందుతుం దనేందుకు నందేహాలేదు”

ఇంతకాలం ఫిలిం వర్క్ శిక్షణలో ఉన్న మీ ఆరోగ్యం బాగా ఉండటానికి కారణ మేమనగా “నేను ఆరోగ్యం కాపాడుకోవటంలో కొన్ని పిచ్చి ఆలవాట్లు నాకు ఉన్నాయి. అందుచేతనే 1942 నుండి తల కొప్పి జ్వరం అంటే ఎలా ఉంటుందో రాకు తెలియదు. అయితే మా క్రిమిని తల కొప్పి అంటే ఎలా ఉంటుందని నేనే అడుగు కుంటాను.”

“1952లో పిలోసు వెల్లిసప్పుడు నా అభిప్రాయాలను అక్కడివారికి చెప్పింటే తెలుగుభాష వారికి తెలియదు. తమిళం నాకు బాగా రాదు. అందుచేత మనది కాని ఆంగ్లభాషలోనే అక్కడ మాట్లాడాను. ఈ సంఘటనతో విద్య లేకపోవుటచేత ఎంత అపవృన్ధం కాగలనో నాకు అర్థమయింది. అప్పటినుండి దీక్షతో ఆంగ్లభాష నభ్యసించటం జరిగింది. సామాన్య పౌరునిగా అకలిదాడ, ధనికుడిగా అజీర్తి బాధ రెండూ

నాకు బాగా తెలుసు.

ఈ విద్యా విషయంలో అప్పటి ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ వి. ఎన్. కృష్ణరావు కలసుకుని నా అభిప్రాయాలను, అనుభవాలను వివరించాను. దానిపై వారు రూ. 18,500లు స్కాలరుషిప్పు యివ్వవచ్చని, రూ. 25 వేలు యిచ్చి పెనేటు నభ్యుడుగా కూడా ఉండవచ్చని సలహా యిచ్చారు. అందుకూ నే నంగీకరించి వారి అభివందనలు స్వీకరించాను.

దా నా లు

“దానాల్లో గుప్త దానం చేసేదే సరైన దని నేను అభిప్రాయ వదుతాను. ఫిలిం ప్రపంచంలో 23 సంవత్సరాల్లో నేను సంపాదించిన (బహిరంగంగాను, వరోక్షం గాను) దానిలో మూడవ వంతు దానాలు యిచ్చాను. యూనివర్సిటీ కీచ్ఛినది స్వల్ప మొత్తం అయితే నాపై అభిమానంతో వ్యక్తికలు వివరీతమైన ప్రచారం చేయటం జరిగింది. ఇప్పుడు నేను ఎక్కడకు వెళ్లినా పాతకాల కావాలనో, యింకేదో కావాలనో వివరిస్త్రలాలు యిస్తున్నారు—అందరూ కోరి వట్లు చేయటం సాధ్యపడేదికాదు—అయినా

విద్యకు తోడ్పడటం, సహాయపడటం నా ధర్మంగా గుర్తించుకున్నాను.

“1953నుండి 1965కు ఐదుగురుపిల్లల తండ్రి నయ్యాను. నా పిల్లలు బాగా చదవా లని ఉన్నది. మద్రాసులో తెలుగు బోధన స్థాయి గల పాఠశాలల్లో లేదు. వీరి తెలుగు బోధన విషయం యోచిస్తున్న తరుణంలో శ్రీ రామకృష్ణ ప్రసాద్ మద్రాస్ లోని తమ స్వాడియో మూపివేసి పైదరాబాదు వెళ్లాలనే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు. అయితే స్వాడియో మూపివేసేందుకు కొందరికి యిష్టం లేనందున మరో ప్రసాద్ గారు దానిని విర్యహించేందుకు తీసు కోవటం జరిగింది 1963 లో.

“పైదరాబాద్ లో చిత్రనిర్మాణం కొంత ఖర్చు (కళాకారులను మద్రాసునుండి పిలిపించుకోవటం వగైరా) తో కూడినదై నందున ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 50వేల రూపాయలు రిజేటుగా చిత్రానికి యిచ్చేందుకు ప్రకటించింది.

“23 ఏండ్లుగా నేషిలతో విసిగిపోయిన నేను 1964 నుండి 1975 వరకు ఏడాదికి నాలుగు చిత్రాలకు మించి నటించరాదనే నిర్ణయించుకున్నాను. కారణం 1962 లో వర్క్ శిక్షణ స్థిపించుకుని, 1964 లో బ్యాపారంగంలో ప్రవేశించాలని, నా పిల్లలను తెలుగులో చదివించుకోవాలని. అయితే నన్ను నమ్ముతున్న కొందరు నిర్మాతలు ఫిలిం వర్క్ శిక్షణ గురించి నన్ను ప్రోత్సహించారు. శ్రీ నంజీవరెడ్డి పైదరాబాదులో స్థిపనకు ప్రోత్సహం యిచ్చారు. పైదరాబాదులో చిత్రనిర్మాణానికి కావలసిన హంగులన్ని ప్రకృతి ప్రసాదించినవి. నవాజ్ మైనవి కూడా. యిక్కడ ఫిలిం వర్క్ శిక్షణ పర్యవేక్షణయితే తెలుగువారి వెలుగు, శక్తి సామర్థ్యాలు వెల్లడించే అవకాశాలుంటాయి. అందుచేత యీ రంగంలో నాకున్న 23 సం. అనుభవంతో ఒక ప్రణాళిక తయారుచేసి ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వానికి అందజేశాను.

“ఫీలింగ్ వర్క్ శుభా దా యూనియన్ గవర్నమెంటుకు 19 కోట్లు, ఇంకా ఇతర తా కలిసే మొత్తం 40 కోట్లు అదాయము వస్తుంది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు చిత్రానికి 10 లక్షల రూ. వంతున ఏడాదికి 35 చిత్రాలకు 35 కోట్లు ఖర్చు కావటం జరుగుతున్నదని, అదాయం విషయంలో వదిలించి పెద్దతారలుంటే 60 లక్షల రూపాయలు. అలాగే యితర అదాయాలు, విన్‌డంవమ్మ వగైరా అన్ని నా ప్రభావితం చేసినాయి.”

“మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దీనిని గుర్తించి, చిత్రనిర్మాణానికి రూ. 50 వేలు రిజేటు యిచ్చి ప్రోత్సహించుతున్నది. రూ. 75 వేలతో ఆరు మాసాలలో చిత్రనిర్మాణం లాభకరం, రిజేటు యివ్వటం, వర్క్ శుభాను ప్రోత్సహించటమే గాని వేరేమీ కాదు.”

“మన దానుమంచి రానివారికి ఆంధ్రాభిమానం లేదనుకోవటం పాతపాటు. అందుకు వారిని విమర్శించటం కూడా సులభమే. ఉన్న వూరు, యిల్లు వదిలి రావటంలో అనేక కారణాలుంటాయి. నేను మద్రాసు నుండి వస్తుంటే కొంత బాధపడ్డాను, ఇక నా క్షేమం బాధన మరలించేందుకు ఎంతో శ్రమపడాల్సి వచ్చింది. అదేవిధంగా మద్రాస్ నుండి రానంతమాత్రంలో వారికి ఆంధ్రాభిమానం లేదనుకోరాదు.”

“మనం మంచి మనస్సుతో ఉంటే ఆదర్శ వీరు కూడా మనతోనే ఉంటుందనేది వాస్తవం.”

“మానవసేవ మాధవసేవ అని వాటి ప్రాయం.”

“నేను నాస్తికుణ్ణి కాదు, అయితే వూర్తిగా అస్తికుణ్ణి కూడా కాదు, అంత మాత్రాన డి. ఎం. కె. గాని, కమ్యూనిస్టులకు గాని చెందినవాణ్ణి కాదు. సిపిఎస్ కెంగ్రెసువాడిని, యింకా చెప్పాలంటే హ్యూమనిస్టుని.”

“పైదరాబాదులో తెలుగు వర్క్ శుభాకు మంచి భవిష్యత్తు ఉన్నది. అచిరకాలంలోనే భారతదేశంలో యిది జడన స్థానం పొందుతుందనేది నా దృఢ విశ్వాసం.”

‘భక పాతన’లో పద్మిని

సినిమా

50 వేలు రూ. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యివ్వటం గురించి మళ్ళీ వివరంగా నిర్మాణానికి 75 వేలు ఖర్చు చేస్తున్నప్పుడు నెట్టుకు రూ. 30 వేలు, దానిపై అమకం వచ్చు, ఫీలింగ్స్ అమ్మకం వచ్చు, అదాయమువన్నులో రాష్ట్రం నాటా కలిపితే రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి రూ. 50 వేలకు మించే అదాయం ఉంటుందని, అందుచేతనే వారు 50 వేలు రిజేటు యిస్తామని ప్రకటించారని చెప్పారు.

ఆయన త్వరలో సా పీంచ్‌పు లుక్స్

‘చిలకా—గోరింక’లో కృష్ణకుమారి

వైయల్ వర్క్ శుభాలో 360 మంది. కనీసం రుంటారు. ఆమెరికా మిత్రులు ఆటో మేటిక్ యంత్రాలను ఆ వర్క్ శుభాలో ఏర్పాటుకు సలహా యిచ్చారు. అయితే అది వాణిజ్యమైందేమో. ఈ యంత్రాలుంటే 360 మందిలో 15 మందికి మాత్రమే వని ఉంటుంది. మన దేశంలో 70 శాతం శ్రామిక ప్రజాసేవకు ఉన్నారు — ఇది గుర్తించి శ్రామిక వర్గానికి వని కల్పించడం మంచిది.

“సినిమాలకు ముందు నాటకాలలో ప్రేక్షకులకు ధరించేవాడిని. మేము అయిదుగురు అన్నదమ్ములం, నేను ఆఖరువాణ్ణి కావటం, మా అమ్మకు అడవిల్లలు లేనందున వన్ను ప్రేక్షకులకు ధరించేందుకు ప్రోత్సహించి, ఆ వేషంలోని ఫాటోలతో మా అమ్మ ఎంతో ఆనందించేది. సినిమా రంగంలో ప్రవేశించటానికి కూడా మా తల్లి ప్రోత్సహించి ఎంతో ఉన్నది.”

“ఈనాటికైనా నేను ప్రేక్షకులకు ధరిస్తే, అడవిల్ల కంటే బాగా నటించగలనని భావించాను.”

“నేను మాటలకు అర్థం పెట్టగలవాను కావలసివచ్చి, ఆఖరుకు మజ్జిగ, మంచినీటితో నా నేనే తీసుకువెళ్ళాను, ఈవిధంగా ఇంకా మరలకొందరు కూడా తేచ్చుకోవటం జరుగుతున్నది. అంటే నిర్మాతలు నరసింహా చేయరని కాదు, అవిధంగా అలవాటయ్యాయి.”

“ప్రజలు అవదర్శి ఉన్నా, దేశానికి వివత్త పంపించినా, మేము ఎప్పుడూ బాధ్యత విడిచిపెట్టలేదు — ఇకముందు కూడా మా శక్తిని సారథి కళాకారుల రంగంలోకి ముందుకు వచ్చి వనియేయగలం—యిదే మా అభిమానం కూడా.”

[మేనెం 13 వ తేదీ శ్రీ జిక్కినేని నాగేశ్వరరావు ఇంద్రులో నివీధ సభల్లో చేసిన ప్రసంగాలలోని భాగాలన్నిచేర్చి వ్యాసం రూపంగా శ్రీ పి. రామలింగయ్య వంపారు అది ప్రకటిస్తున్నాము ●]

ప ద్ధి ని

అందమైన ముఖవర్చస్సునకు
ఎక్కువకాలం నిలిచే పరిమళమునకు

రేమి R

టాల్కమ్ పౌడరు